

2005

Raporta/Rapport

Sámi Instituhtta - 30 jagi Nordisk Samisk Institutt - 30 år

Nordisk Samisk Institut
Pohjoismainen Saamelaisinstituutti
Nordiskt Samiskt Institut
Norræn Sama-stofnun
Nordic Sami Institute

Čujuhus/Adresse: Bredbuktnesv. 50, NO-9520 Guovdageaidnu-Kautokeino

Telefuvdna/Telefon: + 47 78 48 80 00

Fáksa/Faks: + 47 78 48 80 30

Šleadgabooasta/E-mail: info@nsi.no

Ruovttusiidi/Webseite: www.nsi.no

Sámi Instituhtta (SI) vuodđuduuvvui 1973:s. SI lea iešheanalaš dävviriikkalaš ásahus mii lea laktojuvvon Sámi Allaskuvlii. Instituhta ulbmil lea dutkama bokte nannet ja ovdánahttit sámegiela, sámi kultuvrra ja servodateallima buotsámi perspektiivvas. Instituhta doaimmaid váldoruhtadeaddjí lea Dävviriikkaid Ministtárráđđi.

Nordisk Samisk Institut (NSI) ble etablert i 1973. NSI er en selvstendig nordisk institusjon tilknyttet Sámi allaskuvla/Samisk høgskole. Instituttet har som formål gjennom forskning å styrke og utvikle samisk språk, kultur og samfunnsliv sett i et allsamisk perspektiv. Virksomheten finansieres hovedsakelig av Nordisk Ministerråd.

Nordic Sami Institute (NSI) was established in 1973. NSI is a nordic institution connected to Sámi allaskuvla/Sami University College. NSI's purpose is through research to strengthen and develop sami language, culture and social life. Nordic Council of Ministers finances the main part of the activity.

Rapport

Namma/Tittel: Sámi Instituhtta – 30 lagi /Nordisk Samisk Institut – 30 år
Olggoža hábmen/Omslagsdesign: Johan Isak Siri
Buot govat/Alle bilder: Sámi Instituhtta /Nordisk Samisk Institut
Deaddilan/Trykk: Fagtrykk Alta AS, Alta

Raporta/Rapport

Sámi Instituhtta – 30 jagi

Raporta Sámi Instituhta 30-jagi ávvudeamis 28.10.2004

Nordisk Samisk Instituttt – 30 år

**Rapport fra markeringen av
Nordisk Samisk Institutts 30-års jubileum 28.10.2004**

OVDASÁTNI

Golggotmánu 28. b. 2004:s ávvudii Sámi Instituhtta 30 lagi historjjás. Ávvodoallu álggahuvvui seminárain mas gehčojuvvui áiggi dáfus sihke majos- ja ovddosguvlui, ja loahpahuvvui ávvomállásiiguin. Seminára lágiduvvui Sámedikki semináralanjas Kárášjogas, ja sámedikkeviessu attiige dan dáfus árvvolaš birrasa dollui. Ávvodollui oassálaste sámedikkepresideanttat Pekka Aikio ja Sven-Roald Nystø. Ruota Sámedikki stivrajodíheaddji, Lars-Anders Baer, ovddastii doaluin Sámi parlamentáralaš rádi. Norgga rádđehusa ovddastii stáhtačálli Ellen Inga O. Hætta. Sin oassálastima min doaluide atnit mii politikhalaš buorredáhtolašvuoda geažuhussan.

Oallugat sii geain lea leamašan guovddáš mearkkašupmi instituhta álggaheapmái ja ovdáneapmái oassálaste maiddái ávvodollui. Dát guoská earenoamážit SI ovddeš stivrajodíheddjiide, jođiheddjiide/direktevraide ja dutkiide. Golmmas sis, ovddeš ossodathoavddat ja dutkit Alf Isak Keskitalo ja Samuli Aikio ja ovddeš direktevra ja seniordutki Johan Klemet Hætta Kalstad, serve dieđuiguin instituhta historjjá birra mii almmuhuvvo dán raporttas.

Dán oktavuođas lea maiddái lunddolaš namuhit Davviriikkaid Ministtarrádi, man ovddastii ráđđeaddi Alf Rasmussen ávvudoaluin. Ministtarráđđi lei min eadneorganisašvdna lagi 2005 rádjái, ja das lea ain stuora mearkkašupmi instituhtti ekonomalaččat ja stivrii oassálastimiin. Háliidan dán oktavuođas giitit Davviriikkaid Ministtarrádi go sii nu positiivvalaččat ja čorges vugiiguin leat hálldašan iežas bajimus ovddasvástádusa badjel 30 lagi.

Boahtteágge geahčasteami osiid válldiiga ovdan rektor Mai Britt Utsi Sámi allaskuvillas, man oassin instituhta lea dál, ja ossodatdirektevra Rolf Larsen Oahpahus- ja dutkandepartemeanttas, mii maŋŋil oktiiorganiserema allaskuvllain maiddái lea SI departemeanta. Sámirádi ovddastii Aile Jávo, ja min ruovttusuohkana, Guovdagainnu, ovddastii várresátnejodíheaddji Aslak Anders P. Tornensis.

Dollui oassálaste maiddái máŋggat ásahusat maidguin instituhta ovttasbargá ja lea ovttasbargan máŋggaid jagiid, ja mat nu leat váikuhan instituhta dutkandoaimmaide. Midjiide lei illudahtti go nu oallugat háliide oassálastit ávvudollui. Bealisteamet áigut ain oččodit buori ovttasbarggu sámi dutkamii buorrin.

Semináras ja ávvomállásiid áigge bukte máŋgas dearvuodaid instituhtti, mat leat mielde dán raporttas, ja adde ávvoskeajkkaid. Dáinnalágiin adde máŋgas sisdoalu ávvodollui ja čappa skeajkkaid maidguin muittašit. Eat namut sin, danne go ledje dan mađe máŋgas. Okta sis berre aŋke namuhuvvot. Profeassor Nils Jernsletten Romssa universitehtas, sámi dutkama ovddideami hoavda, muittuhii midjiide man mívssolaš lea dibäshit olbmuid gaskavuođaid sámi báikegottiin, vai eat masse muittus ja čalmmis sin geaidda dutkandoaimmat galget leat ávkin ja árvun.

Muhtun jagiid geahčen fárrejít dutkan- ja diehtoásahusat Guovdageainnus ođđa oktasaš, čappa sámi diedjavistái. Dan vuordit gelddolašvuodain. Leat ilus go min buorre ránnjá ja ovttasbargoguoibmi, Álgoálbmotguovddáža beaivválaš jođiheaddji Magne Ove Varsi, moadde luodi. Nu dagai maiddái Issát Sámmol Heatta, gii logai prologas maid lei čállán SI 10-jagi ávvudeapmái, muhto maid dán dilálašvuhtii lei divodan ja

ođastahttán. Eahkeda ávvomállásiid toastmáster Nils Øivind Helander láidestii gussiid stargasit ja čehpet dieđuiguin ja suohtasiiguin ávvodoaluid loahpaheapmái.

Dat maid mii Sámi Instituhtas boahtit váillahit go fárret kulturviesus eret, lea lagasvuhta min sámi našunálateáhterien Beaivvážiin. Min ávvudeapmái čálíi teáhterdirektevra Harriet Nordlund divtta ”*Att göra det omöjliga möjligt*”, maid son maid ieš logai prologan semináras. Dikta lea oktasaš vásáhusaid birra mat leat kultuvra- ja máhttoggaskkusteddjíin Sámis.

Dál go dát raporta almmuhuvvo, lea juo vássán bures badjel jahki das go ávvodoalut dollojedje. Oktiorganiserenbarggut Sámi allaskuvllain leat jođus, ja loahpahuvvojit vuordimis álgogeahčen boahtte jagi (2006). Instituhtas leat ollu doaimmat, máñggat prošeavttat ja prošeaktaálggaheamit, ja leat bidjan ollu návccaid gaskkusteapmái. Ođđa strategalaš plána mearriduvvo loahpalaččat stivrras juovlamánnus 2005:s. Das bohtet ovdan dihto boahtteáigge ulbmilat ja doaimmat. Jus nákcer ollašuhttit daid, de ollašuhttit goit muhtun dain doaimmain (rollaid) mat bohtet ovdan rektor Mai Britt Utsi dearvvahansártni poehtalaš loahppasániin.

Guovdageaidnu, skábmamánnu 2005

Audhild Schanche

FORORD

Den 28. oktober 2004 feiret Nordisk Samisk Institutt sin 30-årige historie. Jubileumsmarkeringen åpnet et seminar som skuet både bakover og fremover i tid, og ble avsluttet med en festmiddag. Seminaret ble arrangert i seminarsalen til Sametinget i Karasjok, og sametingsbygningen dannet slik en verdig ramme rundt arrangementet. Til stede under jubileet var sametingspresidentene Pekka Aikio og Sven-Roald Nystø. Sametingets styreordfører i Sverige, Lars-Anders Baer, var til stede i egenskap av leder for Samisk parlamentarisk råd. Den norske Regjeringen var representert ved statssekretær Ellen Inga O. Hætta. Vi satte stor pris på den politiske velvilje det signaliserte at disse personene var sammen med oss.

Svært mange av de som har hatt sentral betydning for instituttet tilblivelse og utvikling deltok under jubileet. Dette gjelder ikke minst tidligere styreledere, direktører og forskere. Tre av dem, tidligere seksjonsleder og forsker Alf Isak Keskitalo, tidligere seksjonsleder Samuli Aikio og tidligere direktør og seniorforsker Johan Klemet Hætta Kalstad, bidro med de innblikk i instituttets historie som trykkes i denne publikasjonen.

I denne sammenheng er det naturlig å trekke frem også Nordisk ministerråd, som på jubileet var representert ved rådgiver Alf Rasmussen. Ministerrådet var vår moderorganisasjon frem til 2005, og har fortsatt stor betydning for oss økonomisk og deltagelse i styret. Jeg vil benytte anledningen til å takke for den positive og sikre måten Nordisk ministerråd forvaltet sitt overordnede ansvar på i over 30 år.

Til å sette et fremtidsrettet preg på jubileumsmarkeringen bidro rektor Mai Britt Utsi ved Samisk høgskole, som instituttet nå er en del av, og avdelingsdirektør Rolf Larsen ved Utdannings- og forskningsdepartementet, som etter samorganiseringen med høgskolen også er NSI's departement. Samrådet var til stede ved Aile Javo, og vår verksommune Kautokeino deltok ved varaordfører Aslak Anders P. Tornensis.

Til stede var også de mange institusjoner NSI samarbeider og har samarbeidet med opp gjennom årene, og som på den måten har vært medvirkende til forskningsaktiviteten ved instituttet. Det gledet oss at så mange ville delta under jubileumsfeiringen. Vi vil gjøre vårt for et fortsatt godt samarbeid til beste for samisk forskning.

Under seminaret og festmiddagen ble det holdt mange flere hilsningstaler enn de som er gjengitt i denne publikasjonen, og overrekta mange jubileumsgaver. På denne måten ga mange innhold til jubileet og flotte gjenstander til å minnes det ved. Det vil føre for langt å nevne dem alle. En av dem skal likevel nevnes. Professor Nils Jernsletten ved Universitetet i Tromsø, en høvding i utviklingen av samisk forskning, minnet oss alle på betydningen av å vedlikeholde en nær kontakt med mennesker i samiske lokal-samfunn, for slik å ikke miste av øyet dem forskningsaktiviteten skal ha verdi for.

Om få år vil forsknings- og kunnskapsinstitusjonene i Kautokeino flytte sammen i et nytt, flott samisk vitenskapsbygg. Det ser vi alle frem til med stor forventning. Vi er glade for at vår gode nabo og samarbeidspartner, Kompetansesenteret for urfolks rettigheter, flytter sammen med oss. Ved åpningen av jubileumsseminaret, og også under middagen, bidro senterets daglig leder Magne Ove Varsi med flere joiker. Det samme gjorde Isak Samuel Heatta, som også resiterte sin prolog til NSI's 10 års

jubileum, nå i omskrevet og oppdatert versjon. Festmiddagen ble på en sikker og vel-regissert måte ledet fram mot avslutning av toastmaster Nils Øivind Helander.

Det vi på Nordisk Samisk Institutt vil savne når vi forlater kulturhuset, er nærheten til det samiske nasjonalteateret Beaivváš. Til vårt jubileum hadde teaterdirektør Harriet Nordlund skrevet diktet ”*Att göra det omöjliga möjligt*”, som hun selv fremførte som prolog til seminaret. Diktet reflekterer erfaringer kultur- og kunnskapsformidlere i Sápmi har til felles.

Når dette skriftet gis ut, er det godt og vel over et år siden jubileet ble feiret. Samorganiseringen med Samisk høgskole er i god gjenge, og ventes avsluttet tidlig i 2006. Instituttet holder et høyt aktivitetsnivå, med mange prosjekter og prosjektinitiativ, og med stor innsats for formidling. En ny strategisk plan skal sluttbehandles av styret i desember 2005. Den skal definere mål og tiltak for fremtiden. Klarer vi å oppfylle dem, viderefører vi i alle fall noen av de rollene som ligger i de poetiske sluttordene i rektor Mai Britt Utsis hilsningstale.

Kautokeino, november 2005

Audhild Schanche

SISDOALLU – INNHOLD

❖ Álgaheapmi – Åpning

- ”Att göra det omöjliga möjligt” – Beaivváš Sámi Teáhter 8
- Rahpansárdni - Åpningstale
SI direktevra/NSIs direktør Audhild Schanche 10/11

❖ Dearvuodat – Hilsninger

- Dearvuodat Norgga Sámedikkis – Hilsninger fra det norske Sametinget
Sámedikkepresideanta/ Sametingspredisent Sven-Roald Nystø 14/15
- Dearvuodat Sámi allaskuvllas - Hilsninger fra Samisk høgskole
Rektor Mai-Britt Utsi 16/17
- Dearvuodat Norgga sámi stáhtačállis - Hilsninger fra statsekretæren for
samiske saker – Ellen Inga O. Hætta 18/20

❖ Sámi Instituhta historjá – Nordisk Samisk Institutts historie

- Sámi Instituhtta – muittašeapmi - Nordisk Samisk Institutt – et tilbakeblikk
Alf Isak Keskitalo 24/30
- Sámi Instituhta vuosttaš 30 jagi. Politihkalaš vákšun ja sámi dutkan. –
Nordisk Samisk Institutt gjennom sine første 30 år. Politisk overvåking
og samisk forskning. - 1. aman. Johan Klemet Hætta Kalstad 37/41
- SI historjá – NSIs historie – Samuli Aikio 45/49

❖ Sámi Instituhta boahtteáigi – Nordisk Samisk Institutts fremtid

- Sámi Instituhtta ja boahtteáiggi sámi dutkan - Nordisk Samisk Institutt og
samisk forskning i fremtiden – Rolf Larsen 54/59
- Sámi Instituhtta – sámi dutkama guovddáš – Nordisk Samisk Institutt –
et sentrum for samisk forskning - Alf Rasmussen 64/68
- Sámi Instituhta sámi dutkan ja dutkangaskkusteapmi. Hástalusat ja
perspektiivvat. - Samisk forskning og forskningsformidling ved Nordisk
Samisk Institutt. Utfordringer og perspektiver. - Audhild Schanche 72/76

❖ Ávvudeapmi sánii- ja govaiguin – Jubileet gjennom ord og bilder

- Sámi Instituhtta – 30 jagi - Issát Sámmol Heatta 82
- Govat ávvudoaluin – Bilder fra jubileet 84

"Att göra det omöjliga möjligt"

Jag ber inte om Förståelse
Jag kräver Respekt
Jag finner mig inte i att spela
efter dina regler
Du får istället komma över på
min planhalva
Vi kan ha mycket trevligare här!
Bra, nu skrattar vi tillsammans
och långsamt
som kylan och snön kryper närmare
fast det är höst än
ska vi uppfatta det stora i att Leva
Du på ditt sätt
och jag på mitt

Du slutar babbla om att
ditt folk är i flertal, så därför
anser du att du har rätten på din sida
att ta landet ifrån mig
Du förstår äntligen
att det bara är en täckmantel
för din egen rädska
som hindrar dig att se
att rätten över land, himmel och vatten
inte kan ägas av någon
Den brukas bara av det som du ser
allt som lever här
Renarna, hästarna, hararna, myggorna, fiskarna,
fjällen, slätterna, människorna, kroppar, själar, andar,
allas våra drömmar och mycket mer

Du lyssnar på mig
Jag lyssnar på dig
Vi lämnar rädsan och våra begränsningar
och tillsammans förnimmer vi
en djupare förståelse av Mysteriet

För att du inte ska glömma vad vi nu båda vet
eller för att du inte ska drabbas av en obotlig girighet
visar du med din signatur att
du lämnar tillbaka det du en gång har tagit
det som du redan lovat FN att göra
och gör upp nya spelregler tillsammans med mig
Bra, nu skrattar vi tillsammans
och långsamt
som kylan och snön kryper närmare
fast det är höst än
uppfattar vi det stora i att Leva
Du på ditt sätt
och jag på mitt

Du visar mig Respekt
även om du aldrig kan Förstå
den smärta jag känner

Nu kan du gå tillbaka till din sida
av planen om du har lust
och veta att du alltid
är välkommen tillbaka till mig
och landet där jag bor

Harriet Nordlund
Beaivváš Sámi Teáhter, Guovdageaidnu

RAHPANSÁRDNI

*Audhild Schanche
SI direktevra*

Sámedikkepresideanttat, stáhtačálli, Davviriikkaid Ministarrádi ja Norgga Oahpahus-ja dutkandepartemeanta ovddasteaddjit, guossit ja bargoguoimmit,

Iluin sávan didjiide bures boahtima ávvudit dan ahte Sámi Instituhtta lea doaibman golbmalot lagi. Leat giitevaččat go válldiidet dili leat mielde dáin doaluin.

Instituhtta lea gal leamašan doaimmas juo golbmalogiovta lagi, muhto almmolaš rahpan lei easkka 1974:s. Golbmalot lagi ii leat mihkkege smávva agiid ovttage sámi ásahussii. Lei árjjálaš dahku ahte sámi dutkanásahus vuodđuduuvvui Guovdageidnui 1970-logu álgogeahčen. Dás manjelaš beassat gullat logaldallama Instituhta historjjá birra. Háliidan dušše deattuhit ahte jus eai livčče nu máŋga ovttaskas olbmo bargan nu ealljárit ja ángirit ollašuhttit mihttomeariset, de ii livčče dat lihkostuvvan. Máŋggas sis leat maiddái mielde dás odne. In namut geange nama, muhto giittán din buohkaid, otná Sámi Instituhta bealis. Odne leat maiddái dás mielde máŋga ovddeš stivra-jođiheaddji ja direkteinra, ovddeš stivralahtu ja bargi. Sihke Instituhtas ja eará okta-vuođain sii leat mearkkašan ollu sámi dutkamii ja servodateallimii. Stuora vuollegaš-vuođain sávan mun, gii lean leamašan Instituhta direkteinran dán lagi miessemánu rájes, buohkaide bures boahtima dán ávvudeapmái.

Bures boahtima sávan maiddái sidjiide geat leat bargan, ja geat ain barget, Instituhta ovddidemiin sihke našunála ja riikkaidgaskasaš dásis, Davviriikkaid Ministarráddái, Sámedikkiide ja Norgga Oahpahus- ja dutkandepartementii. Mii leat leamašan oassin Ministarrádi organisašuvnnas 30 lagi, ja leat giitevaččat go dát gullevašvuhta ain jotkojuvvo, jus vel dat leage veháš eará hámis. Mii leat maiddái giitevaččat go min lagamus ovttasbargoguoimmit ja bealušteaddjit sámi dutkama ja dutkanruhtadeami dáfus leat mielde dás odne. Bures boahtin buohkaide.

Instituhtta lea, nugo diehtibehtet, Guovdageainnus, muhto hoteallabuollima ja váilevaš idjadansajiid geažil, leat válljen lágidit ávvudandoaluid Kárášjogas. Lihku-heimmet maiddái oažžut luoikkasin dán čoahkkinlanja Norgga Sámedikki čáppa visttis, ja dovdo oavdun go Sámediggi dán háve lea veháš garván njuolggadusaidis min dihte.

Ráhkis bargoguoimmit,
lean ilus go mii dál, ovttas Sámi Instituhta ustibiiguin ja ovttasbargoguimmiiguin, galgat čalmmustuhttit min ásahusa historjjá ja boahtteáiggi vejolašvuodaid ja ávvudit go Sámi Instituhta sámi dutkan lea doaibman 30 lagi. Muhtumat dis lehpet guhká juo bargan Instituhtas, earát fas leat easkka álgán. Go geahčestit Sámi Instituhta historjái, de čájeha dat, makkár mearkkašupmi lea go olbmos lea dáhttu čuovvolit nieguidis boahtteáiggi hárrai. Daid lagamus boahtte lagiid leat mii geat ovttas galgat hábmet doaimma. Muhto ovdal dan, de galgat ávvudit ásahusamet, álggos dáppe dán lanjas, ja eahkes fas suohtastallamiin hoteallas. Dahkkot dán beaivvi muitinvearan, sidjiide geat leat oassálastan doibmii ovdal min, min bealušteddjiide ja ovttasbargoguimmiide – ja midjiide alcceseamet.

Lihkku beivviin buohkaide!

ÅPNINGSTALE

*Audhild Schanche
NSIs direktør*

Sametingspresidenter, statssekretær, representanter for Nordisk ministerråd og Ut-dannings- og forskningsdepartementet i Norge, gjester og kolleger.

Det er en stor glede for meg å ønske velkommen til markeringen av at Nordisk Samisk Institutt har rundet 30 år. Vi setter stor pris på at dere er til stede for å delta på dette arrangementet.

Instituttet har vært i virksomhet i 31 år, men ble offisielt åpnet i 1974. Tre årtier er ingen liten alder for en samisk institusjon. At det kom til en samisk forsknings-institusjon i Kautokeino på begynnelsen av 1970-tallet representerer faktisk litt av en bragd. Vi skal senere høre et foredrag om NSIs historie. Jeg har bare lyst til å understreke at uten en målrettet og engasjert innsats fra mange enkeltpersoner hadde det ikke vært mulig. I salen finnes flere av dem. Jeg velger å ikke nevne navn, men å takke dere alle, på vegne av dagens NSI. I salen finnes flere tidligere styreledere og direktører, og tidligere styremedlemmer og ansatte. Både på NSI og i andre sammenhenger er dette personer som har betydd mye for samisk forskning og samfunnsliv. Det er med stor ydmykhet jeg, som direktør siden mai i år, ønsker dere vel møtt til dette jubileet.

Velkommen også til de som har hatt og skal ha en hånd med utviklingen av NSI på overordnet nordisk og nasjonalt nivå, Nordisk Ministerråd, Sametingene og Utdannings- og forskningsdepartementet i Norge. Vi har vært en del av Ministerrådets organisasjon i 30 år, og er glade for at den forbindelsen skal videreføres, om enn i en ny form. Vi setter også stor pris på at våre nære samarbeidspartnere og allierte i samisk forskning og forskningsfinansiering er til stede i dag. Velkommen til dere alle.

Instituttet ligger i Kautokeino, men grunnet en hotellbrann og manglende overnattingskapasitet har vi lagt jubileumsarrangementet til Karasjok. Vi har vært så heldige å få ta i bruk auditoriet i den flotte bygningen til Sametinget i Norge, og føler det som et stort privilegium at Sametinget åpnet for et unntak slik at vi kan være her.

Kjære kolleger

Jeg er glad for at vi nå, sammen med så mange av NSIs venner og samarbeids-partnere, skal markere vår institusjons historie og fremtidsmuligheter og feire at samisk forskning ved Nordisk Samisk Institutt har fylt 30 år. Noen av dere har lang fartstid på Instituttet, andre er nytilsatte. Et blikk bakover på NSI sin historie viser oss hva det kan bety at man har vilje til å forfølge visjoner. I de nærmeste år er det vi som skal dra lasset. Men først skal vi feire vårt Institutt, først her, og senere ved festlig bord i kveld. La oss sammen gjøre dette til en minnerik dag, for de som har tatt del i virksomheten før oss, for våre støttespillere og samarbeidspartnere, og for oss selv.

Gratulerer med dagen til dere alle.

DEAR VUODAT

HILSNINGER

DEARVUODAT NORGGA SÁMEDIKKIS

(Jorgalan dárogielas: SI)

Sven-Roald Nystø
Sámedikkepresideanta, Norga

Álggos háliidan giitit go lean
bovdejuvvon dán ávvudeapmái.

Sámi Instituhtta lea njuorat álggustis jagis 1974:s dađistaga šaddan deháleabbo dutkanásahussan, ja sáhttá dál daddjojuvvot leat okta dain deháleamos oassálastin sámi dutkamii. Sámi Instituhtta lea čađahan máđohis dutkanbargguid vaikke vel leage vásihan garra áigodaga goas lea leamašan eahpesihkarvuhta gosa galgá laktojuvvot ja mot galgá organiserejuvvot boahtteáiggis. Mii doaivut ja sávvat ahte Instituhtta bisuha iežas buotsámi profiilla ja iešheanalašvuoda eanemus lági mielde vaikke vel dál šaddáge Sámi allaskuvlla fágalaš ossodahkan.

Go Instituhta bargit dal das muhtun jagiid geahčen fárrejít odđa dieđavistái Guovdageainnus, de doaivut mii ahte dat maiddái bajida sámi dutkama. Sámi dutkamis lea iešalddis árvu, muhto Sámediggi háliida maiddái fuomášuhttit ahte Sámi Instituhta barggut maiddái leat mielde nanneme, bisuheame ja ovddideami sámi servodaga. Danne háliidan dál giitit buot SI bargiid daid bargguid ja doaimmaid ovddas maid dii buohkat lehpet doaimmahan sámi servodaga ovddas. Servodatrievdamat dáhpáhuvvet dál jođáneappot go ovdal, ja dutkan adnojuvvo dađistaga eanet aht' eanet politikhalaš mearrádusaid vuodđun. Danne oainnánge maiddái iežan beaivválaš politikhalaš bargguin dan mívssolašvuoda mii lea dutkandoaimmain mat čađahuvvojít ásahusain nugo Sámi Instituhtas. Jus mii ieža galgat sáhttít váikkuhit sámi boahttevaš servodaga, de ferte sámi dutkan ovdánit ain eambbo nu ahte eai leat dušše eará dutkit geat čilgejít sámi servodaga olggobeale čalmiiguin. Sámediggi atná juohke áidna vejolašvuoda, go gulahallá sisriikkalaš eiseváldiiguin, ávžžuhit ahte sámi dutkanbirrasat gos Sámi Instituhtta ja Sámi allaskuvla leat njunnožis, ožzot eanet ruđaid čađahit doaimmaideaset.

Áiggi mielde berre maiddái ásahuvvot sierra sámi dutkanráđđi mii sáhttá leat mielde sihkkarastime eanet diđolašvuoda ja oadjebasvuoda sámi dutkamii dakkár áiggis goas šaddá ain garrisit gilvu dutkanruđaid nalde. Gaskaboddosaččat mii bargat guhkidiit Dutkanráđi Sámi dutkama prográmma ja ahte dan prográmmii maiddái lasihuvvo eanet ruhta vai nákcer loktet sámi dutkama eanet oidnosii boahttevaš jagiin.

Sámi álmoga bealis háliidan sávvat ollu lihku Sámi Instituhtii 30-jagi ávvudoalui-
guin.

HILSNINGER FRA DET NORSKE SAMETINGET

*Sven-Roald Nystø
Sametingspresident, Norge*

Først vil jeg takke for at jeg ble invitert til dette jubileet.

Nordisk Samisk Institutt har etter sin spede begynnelse i 1974 etter hvert blitt en stadig viktigere forskningsinstitusjon, og må i dag kunne sies å være en av de aller viktigste bidragsyterne til samisk forskning. Nordisk Samisk Institutt har gjort en formidabel forskningsinnsats til tross for at Instituttet har vært gjennom en tøff periode med usikkerhet rundt sin tilknytningsform. Vi håper og tror at Instituttet beholder sin allsamiske profil og så mye av sin autonomi som mulig når de nå blir en faglig avdeling ved Samisk høgskole.

Når de ansatte ved Instituttet om noen år flytter inn i det nye vitenskapsbygget i Kautokeino håper vi dette også vil gi et løft for samisk forskning. Samisk forskning har en verdi i seg selv, men Sametinget vil også påpeke at Nordisk Samisk Institutt sitt arbeid i høyeste grad bidrar til å styrke, bevare og utvikle det samiske samfunn. Derfor vil jeg benytte anledningen til å takke alle de ansatte ved NSI for den innsatsen dere alle har gjort for det samiske samfunn. Samfunnsendringer skjer hurtigere enn før, og stadig større andel av politiske beslutninger baseres på forskning. Derfor ser jeg også i mitt daglige politiske arbeid den store betydningen av forskningen som gjøres av institusjoner som NSI. Skal vi selv kunne påvirke det framtidige samiske samfunn må samisk forskning utvikles ytterligere, slik at det ikke bare blir andre forskere som beskriver det samiske samfunnet utenfra. Sametinget benytter enhver anledning i vår kontakt med nasjonale myndigheter til å henstille om at det samiske forskningsmiljøet med Nordisk Samisk Institutt og Samisk høgskole i spissen, må få økte midler til å drive sin virksomhet.

På sikt bør det også opprettes et eget samisk forskningsråd som kan bidra til å sikre forutsigbarhet for samisk forskning i en tid da det blir stadig tøffere kamp om forskningsmidlene. I mellomtiden jobber vi for at Forskningsrådets Program for samisk forskning skal forlenges og at programmet også får økte midler til disposisjon for å få til et krafttak for samisk forskning i årene som kommer.

På vegne av hele det samiske folk vil jeg gratulere så mye med 30-årsjubileet til Nordisk Samisk Institutt!

DEARVUOÐAT SÁMI ALLASKUVLLAS

*Mai-Britt Utsi
Sámi allaskuvlla lektor/rektor*

Sámi Parlamentáralaš Rádi jođiheaddji, Sámi presideanttat dahje sámedikkiid ságadoallit, eará Norgga ja davviriikkaid eiseválddiid ja politihkalaš ovddasteaddjít, Sámi Instituhta jođiheaddji ja eará guossit!

Sámi Instituhta mávssolašvuoda ja dán symbolalaš ja praktikhalaš árvvu sámi álbmogii ii sáhte báljo čilget sániiguin. Sámi Instituhtta lea numo eará sámi ásahusat oalle nuorra. Ii 30 jagi leat nu guhkes áigi historjjás. Sámi Instituhta álgu leige 1974:s, dalle go eamiálbmogat máilmmiss fuomášisgohte iežaset eallinvuogi, kultuvrra ja giela árvvu. Sámi álbmot maid fuomášii ahte dutkama ja mediijaid stivren ja hálddašeapmi lea álbmoga iešmearrideami vuoddun, lei dárbu čilget ja čájehit ahte maiddái sápme-laš máhttá ja diehtá. Dalle nugo odnege leat stuora hástalusat sámi dutkamis. Stuorá-mus hástalus lea ovttas bissut ja nu oaidnit sámi dutkama eará dutkama ektui, go eará dutkanmáilmmit nu álkit sáhttet njielastit min, sihke gielalaččat ja sámi geahčastat-guovllu dáfus. Dán gal lea Sámi Instituhtta nákcen hui bures otnážii ja Sápmi dárbbasha ain iežas miehtásámi dutkanásahusa, mii goziha ja čuollá sámi beali dutkama oktavuodas. Háliidan vel loahpas govvidit Sámi Instituhta dáigui sániiguin:

Sámi Instituhtta - sámi líhkadusa gietkka

Sámi Instituhtta - sámi díeđamáilmmi ája

Sámi Instituhtta - sámi álbmoga diehtogáldu

Sámi Instituhtta - sámi iešdovddu hukséjeaddájí

Sámi Instituhtta - sámi ovddasteddjjúd čalbmeeadnî

Sámi Instituhtta - sámi ovddasteddjjúd vuolggasadájí

Sámi Instituhtta - sámi dutkama bálggesčuovga

Sámi Instituhtta - sámegielaid nannejeaddájí

Sámi Instituhtta - sámi díeđačállíma vuolggaheaddájí

Sámi Instituhtta - sámi áššúid díehtodoalvu

Sámi Instituhtta - sámi álbmoga jíellatmánná

HILSNINGER FRA SAMISK HØGSKOLE

(Jorgalan sámegielas: SI)

Mai-Britt Utsi

Lektor/rektor ved Sámisk Høgskole

Samisk Parlamentarisk Råds leder, Sametingenes presidenter eller Sametingenes ordførere, andre norske og nordiske myndigheter og politiske representanter, Nordisk Samisk Institutts leder og andre gjester!

Nordisk Samisk Institutts betydning og dens symbolske og praktiske verdi for den samiske befolkningen kan knapt tydeliggjøres med ord. NSI er også i likhet med andre samiske institusjoner en ung institusjon. 30 år er ingen lang periode i historien. NSI ble etablert i 1974, i en periode da verdens urfolk begynte å forstå verdien i deres eget levesett, kultur og språket. Den samiske befolkningen innså også at veien mot og grunnlaget for befolkningens selvbestemmelse var selv å styre forskningen, media og forvaltningen – det var behov for å begrunne og vise at samene både kunne og visste. Den gang, slik det også er i dag, lå store utfordringer i samisk forskning. Den største utfordringen er å stå sammen og slik iaktta samisk forskning i forhold til annen forskning, fordi andre forskningsmiljøer lett kan sluke oss både i forhold til språket og det samiske perspektivet. NSI har hittil klart å unngå det, og Sápmi behøver fremdeles sin egen allsamisk forskningsinstitusjon som følger med og forfekter det samiske forskningssynet. Til slutt ønsker jeg å illustrere Nordisk Samisk Institutt med disse ord:

Sámi Instituhtta - éi vogge for den samiska rørsla

Sámi Instituhtta - éi kjelde for den samiske vitenskapen

Sámi Instituhtta - eit oppkome for den samiske kunnskapen

Sámi Instituhtta - ein byggar av den samiske sjølvkjensla

Sámi Instituhtta - éi jordmor for samar som kjempar

Sámi Instituhtta - eit grunnfjell for den samiske striden

Sámi Instituhtta - eit veglys i den samiske forskinga

Sámi Instituhtta - ein styrkar av dei samiska språka

Sámi Instituhtta - ein pioner i den samiske sakprosa

Sámi Instituhtta - ein kunnskapsberar for samiske saker

Sámi Instituhtta - hjartebarnet for Samefolket

(Gjendiktning til nynorsk: Sámi Instituhtta).

DEARVUOÐAT NORGGA SÁMI STÁHTAČÁLLIS

*Ellen Inga O. Hætta
Stáhtačálli*

Ráhkis ávvudeaddjit ja oasheváldit,

Munnje lea stuora illun odne ovddastit Ráððehusa dáppe Sámi Instituhta 30-jagi ávvudoaluin.

Diehtu ja máhttua lea sihke kultuvrralaš og politihkalaš ovdáneami vuodđun ja eaktun. Dan rájes go Sámi Instituhtta álggahii iežas doaimma 1974:s, lea dat leamaš dehálaš guovddážin gos sámi dutkan lea ovddánahtton sámi eavttuid mielde. Dutkan ja dutkan-bohtosat leat ollu dan dieđu vuodđun, mii mis odne lea sámi giela ja servodaga ovdáneami birra.

Sámi Instituhta historjádutkama olis lea sámi álbmot ožžon eanet dieđu iežas vássán áiggiid birra ja daid proseassaid birra mat leat hábmen otná sámi servodaga. Dás čujuhan erenoamážit Instituhta bargui sámi teakstabáŋkkuin, man ulbmilin lea seailluhit boares sámi teavsttaid, teavsttaid mat sistisadollet árbevirolaš máhtu ja main lea alla árvu boahttevaš buolvvaide. Sámi árbevirolaš máhttu lea dehálaš gelbbolašvuohita ja supplementa árbevirolaš akademalaš dutkamii, ja lea vuodđomáhttu boahttevaš ovdáneami ja innovašuvnna oktavuođas. Dutkamii lea dehálaš duođaštit (dokumenteret) ja atnui váldit dán erenoamáš máhtu, mii lea čohkkejuvvon álgoálbmogiid ja sámiid oktasaš muitui, ja mii lea buolvvas bulvii sirdojuvvon. Sámegiella ja sámi árbevirolaš máhtut gullet čavga oktii ja dain lea lagasvuohita lundui.

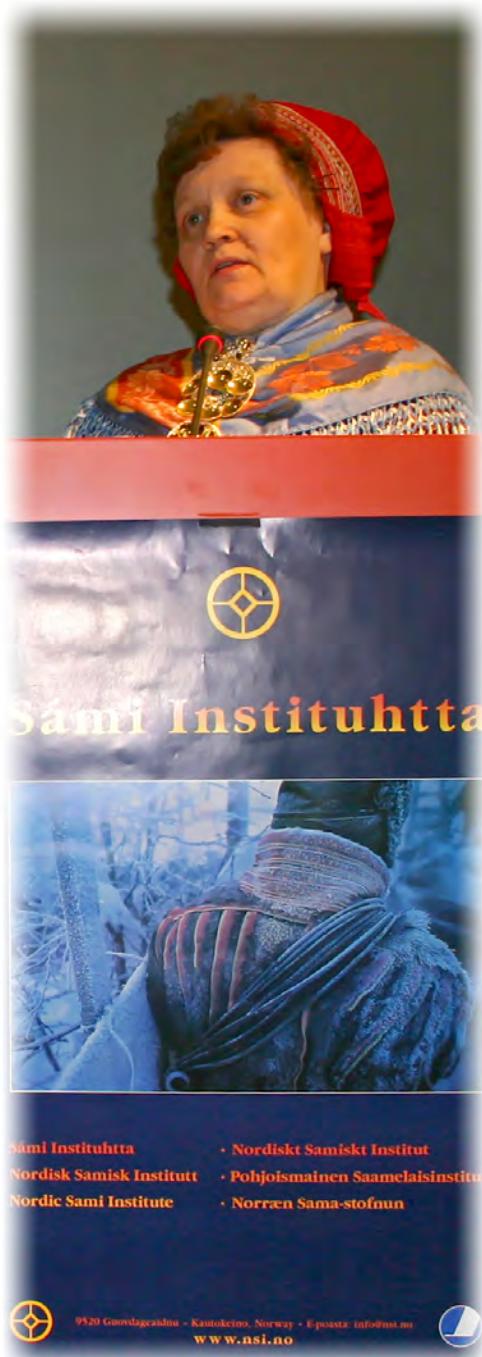
Dutkan dálá politihka ja servodatovdáneami hárrái lea dehálaš vuodđun Ráððehusa bargui, ja navddán dat lea dehálaš maiddái Sámedikkiid sámepolitihkalaš ovdáneami dáfus. Dás čujuhan erenoamážit riektedutkamii ja dutkamii sámi guovlluid kulturbirrasa hálldašeami ja luondduriggodagaid hárrái.

Sámi Instituhtta lea boarráseamos davviriikkalaš sámi ásahussan leamaš mielde hukseme Norgga, Suoma ja Ruota sámiid oktasaš ipmárdusa sámivuođas. Ahte dán golmma riikka dutkit leat sáhttán ovttasbargat ja čoahkkanit oktasaš ásahussii, lea leamaš mielde hukseme oktasaš ipmárdusvuodu, man nala viidáset davviriikkalaš ovttasbargu lea sáhttán huksejuvvot.

Dalá áiggi moatti sámi ásahusa gaskkas lei Sámi Instituhtta álggos iešguđet guovlluid sápmelaččaid oktasaš gávnadanbáikin. Instituhta ja álbumoga lagas oktavuohta dagai ahte olbmuide ii lean váttis yeahki ja rávvagiid bivdit Instituhtas. Oallugat leat finandan Instituhtas ja ožžon yeahki deavdilit selvána, ja ožžon rávvagiid láhkaáššiin jna. Dađi mielde go sámi servodat lea ovddánan servodahkan mas leat oallut spesiáliserjuvvon ásahusat, lea Sámi Instituhtta fas ovddánan čielga dutkanásahussan.

Instituhtii šaddá odđa hástalussan odđajagemánu 1. beaivvi 2005 rájes leat iešheanalís sámi ásahussan ovttasbarggus Sámi allaskuvllain. Buotsámi, davviriikkalaš ja álgoálbmotdimenšuvnnat šaddet leat Sámi Instituhta viideset ovdáneami vuodđun. Nu

berre ge leat. Mu mielas lea dehálaš ahte mis leat nanu sámi dutkan- ja oahppoásahusat, mat atnet álgoálbmotperspektiivva iežaset barggu vuodđun.

Lea veahá ártet ahte Sámi Instituhta 30-jagi ávvudoalut leat Kárášjogas, go Instituhtta gearddi lea ásahuvvon Guovdageidnui. Dat čájeha ahte plánejuvvon dieđavissui lea divdna dárbu.

Ráđđehus vuoruha odđa dieđaviesu huksema Guovdageidnui. Ulbmlin viesuin lea čohkket sámegielat doaimmaid ja sámi diedalaš doaimmaid stuorát birrasii. Go diekkár birrasiid čohkke ovta dákki vuollái, de ožzot buot ásahusat buoret ovttasbargovejolaš-vuodđaid. Oktiičohkken maiddái nanne ja viidáseappot ovddida dan buori ovdáneami mii lea sámi dieda- ja dutkanoktavuodđain.

Ráđđehusa mihttomearrin lea ahte sámegiella galgá leat oidnosis ja geavahuvvot eanet, maiddái sámi dutkamis. Danne lea Gielda- ja guovlodepartemeanta dan nammii juolludan 1 miljuvnna kruvnno liigedoarjaga Norgga dutkanrádi sámi prográmmii dán jagi, nannen dihte sámegiela originálagiellan (vuodđogiellan) sámi dutkamis. Eavttuide máhccat manjel, muhto ulbmlin lea dutkamis čalmustahittit árbevirolaš máhtuid, Stuoradikki eavttuid mielde mat biddjojuvvvoje giedahaladettiin Stuoradiggedieđáhusa nr. 34 (2001-2002) Sámi alit oahpu ja dutkama birra.

Loahpas sávan Sámi Instituhtii lihku ávvudoaluiguin ja boahttevaš hástalusaiquin.

0920 Guovdageaidnai • Kautokeino, Norway • E-post: info@nsi.no
www.nsi.no

Ellen Inga O. Hætta

HILSNINGER FRA STATSSEKRETÆREN FOR SAMISKE SAKER, NORGE

Ellen Inga O. Hætta
Statssekretær

Ærede presidenter, kjære jubilanter og deltakere,

Det er med stor glede jeg representerer Regjeringen her i dag på Nordisk Samisk Instituttets 30-års jubileum

Kunnskap er basis og forutsetning både for kulturell og politisk utvikling. Da Nordisk Samisk Institutt startet sin virksomhet i 1974 ble det et viktig verksted for utvikling av samisk forskning på samiske premisser. Forskning og forskningsresultater danner grunnlag for mye av den kunnskap man i dag har om utviklingen av samisk språk og det samiske samfunnet.

Den historiske forskningen som er blitt og blir foretatt av Instituttet har bidratt til at det samiske folk har fått større kjennskap til sin fortid og de prosesser som har skapt det samiske samfunnet. Jeg vil her spesielt peke på Instituttets arbeide med samisk tekstbank som tar sikte på å bevare gamle samiske tekster. Tekster som med sitt innhold av tradisjonell kunnskap, vil være av uvurderlig verdi for de kommende generasjoner av samer. Samisk tradisjonskunnskap er en viktig kompetanse og et supplement til tradisjonell akademisk forskning, og er grunnleggende kunnskap med tanke på framtidig utvikling og innovasjon. For forskningen vil det være viktig å dokumentere og ta i bruk denne særegne kunnskapen som fins magasinert i urfolks og samenes kollektive hukommelse fra generasjon til generasjon. Det samiske språket og tradisjonelle kunnskaper henger tett sammen og er nært knyttet til naturen.

Videre er den forskningen som foretas på dagens politikk og samfunnsutvikling et viktig grunnlag for Regjeringens og jeg vil anta Sametingenes samepolitiske utvikling. Jeg vil her spesielt peke på rettsforskningen og forskningen omkring forvaltningen av kulturmiljø og naturressurser i samiske områder.

Nordisk Samisk Institutt har som den eldste nordiske samiske institusjon bidratt til å skape en felles forståelse av samiskhet for samer bosatt i Norge, Sverige og Finland. At forskere fra disse tre land har kunnet samarbeide og samle seg under en felles institusjon har bidratt til å skape en felles kunnskapsbasis som det videre nordiske samarbeidet har kunnet bygge på.

I begynnelsen var Instituttet som en av få samiske institusjoner et felles møtested for det samiske folk. Nærheten mellom Instituttet og folket gjorde at terskelen var lav for å be om hjelp og veiledning. Mange har vel vært innom Instituttet for å få hjelp til å skrive selvangivelsen, få rådgivning på juridiske spørsmål etc. Etter hvert som det samiske samfunnet har utviklet seg til et samfunn bestående av en rekke spesialiserte institusjoner har Instituttet utviklet seg til en ren forskningsinstitusjon.

Fra 1. januar 2005 får Nordisk Samisk Institutt nye utfordringer og muligheter når Instituttet blir en selvstendig nordisk institusjon tilknyttet Samisk Høgskole. Den

allsamiske, nordiske og urfolksdimensjonen vil være grunnlaget for videreutviklingen av Instituttet. Slik bør det også være. Jeg synes det er viktig at det finnes solide samiske forsknings- og utdanningsinstitusjoner som har urfolksperspektivet som grunnlag for sitt arbeid.

Det er klart litt rart at Instituttets 30-års jubileum er lagt til Karasjok, all den tid Instituttet er lokalisert i Kautokeino. Det viser at det er behov for det planlagte vitenskapsbygget. Regjeringen prioriterer arbeidet med nytt vitenskapsbygg i Kautokeino. Hensikten med bygget er å samle samiskspråklige oppgaver og samisk vitenskapelig virksomhet i et større miljø. En sli samlokalisering gir den enkelte institusjon nye muligheter til faglig samarbeid. Samlokalisering vil også styrke og videreutvikle den positive utviklingen som er innenfor samisk vitenskap og forskning.

Regjeringens målsetting er at samisk skal være synlig og anvendes mer, også i samisk forskning. Derfor har Kommunal- og regionaldepartementet i innværende år gitt 1 million i ekstrabevilgning til Norges forskningsråds samiske program for å styrke samisk som originalspråk i samisk forskning. Vilkårene vil vi komme tilbake til, men det er viktig å sette fokus på tradisjonskunnskap i forskningen, i tråd med Stortingets forutsetninger ved behandling av St.meld.nr. 34 (2201-2002) Om samisk høyere utdanning og forskning.

Tilslutt vil jeg gratulere Instituttet med jubileet og ønske lykke til med de kommende utfordringer.

SÁMI INSTITUHTA
HISTORJÁ

NORDISK SAMISK INSTITUTTS
HISTORIE

SÁMI INSTITUHTTA – MUITTAŠEAPMI

(Jorgalan dárogielas: SI)

Alf Isak Keskitalo

Sámi Instituhtta álggahuvvui almmolaččat 1973/74 dálvvi, ja cand. real. Aslak Nils Sara álggii Instituhta vuosttaš jodiheaddjin. Almmolaš rahpan dollojuvvui Eben Eser dálu olggobealde giettis Guovdageainnus gosa earret eará Norgga Girko- ja oahpahusministar Bjartmar Gjerde, Ruota leanahearrá Ragnar Lassinanti ja Suoma leanahearrá Asko Oinas ledje boahktán guossin. Instituhta dovdomearka, logo, čájehuvvui vuosttaš geardde dán dilálaš-vuođas. Pieti Näkkäläjärvi oktan áhčiinis Ovlláin, leigga vuositán dovdomearkagilvvu. Dovdomearka govvida beaivváža mii fotosyntesa bokte dagaha biepmu, eallima ja kultuvrra. Namma "Sámi Instituhtta" davviriikkalaš ásahusas muitala ahte Sápmi lea buot davviriikkain.

Instituhta vuodđudeapmi dagai duohtan jurdagiid maid earret eará Per Fokstad buvtii 1920-logus ja Davviriikkalaš Sámekonferánsa buvtii Johkamohkis 1953:s. Sámekonferánsa lea dan rájes čuvvon Instituhta doaimma Sámiráđi bokte.

Davviriikkaid Ráddi ja Davviriikkaid Ministarráddi leat álggu rájes meannudan sámi áššiid earret eará sámi- ja boazodoaloáššiid oktasašorgána bokte. Sámiid dili ovdanbuktin mediijain lei oalle soaittahagas 1950–60-logus, ja das lei unnán oktasaš davviriikkalaš fuomášupmi. Suoma bealde álggahuvvui demografalaš dutkan man ulbmil lei ásaht ovddasteaddji orgána sámiide. Ruota bealde lei dát organiseren vehás nannoseabbo, ja Norgga bealde fas lei buoret mediijadilli dannego viiddis digaštallan sámiid áššiid birra čadahuvvui radios ja aviissain. Sullii seamma áiggi álggahuvvui maiddái odđa digaštallan sámi oahppogažaldagaid birra, muhto ii dasge lean nu earenoamáš oktasaš davviriikkalaš johtu. Muhto dalá álggahuvvon doaimmat ledje liikkáge árvun sámiide, ja gávdnojedje modeallat mot lei vejolaš hukset oktasaš davviriikkalaš ásahusaid.

Jagis 1968 geigejedje Tuure Salo, Eric Carlsson ja Jon Leirfall miellahttoárvvalusa Davviriikkaid Ráddái cegget ásahusa mii galggai ovddidit sámi ealáhusaid, kultuvrra ja giela. Ráddi miedai ávžžuhussii. Ráhkaduvvui álgočálus organisašuvdnahámi birra, masa maiddái sámi akademihkkárat ja organisašuvdnaolbmot serve. Dat geigejuvvui 1970:s daid iešguđetge riikkaid departementtaide. Dát oláhus lei mearkkašahti sámi ásahusaid ovddidanbarggus, nugo Knut Kolsrud lei einnostan. Sámiid iežaset gaskkas hoahpuhuvvui dán ášši meannudeapmi sihke semináraid ja sierra čielggademiid bokte maid Norgga Girko- ja oahpahusdepartemeanta doarjjui ruđalaččat. Ášši meannu-

duvvui Sámekonferánssas Váhčiris 1970:s, ja Davviríkkaid Sámiráddi čuovvolii ášši dan odđa Sámi kulturpolitihkkalaš prográmma oktavuođas mii lei ášsin seamma konferánssas ja maid Israel Ruong ja Per Mikael Utsi ovddideigga. Odđa áigi lei boahtán.

Cuoŋománu 29. beaivve 1972:s nammadii Davviríkkaid Ministarráddi álgostivrra (interimstivrra) mii galggai čielggadit viidáseappot Instituhta doaimmaid ja man jodiheddji lei allaskuvladirekterva Jon Teigland ja čállin fas konsuleanta Svein Nossen. Stivrras ledje sámit eanetlogus ja Davviríkkaid ráddhehusaid hálddahusaid ovddasteaddjat. Sii dolle čoahkkimiid dehálaš sámi báikkiin, maiddái danne go hálididedje ášši birra addit dieđuid álbmogii. Álgostivra evttohii ahte Instituhtas galge leat golbma ossodaga ja oktasaš hálddahus, ja ahte dat galggai ásahuvvot Guovdageidnui. Dáinna lágiin gárttai Instituhtta stáhtaásahussan go doaibmamálles ja -meriidis mielde lei Norgga Riikarevišuvnna geahču vuolde.

Álgostivra lei mearridan Instituhta vuosttaš bušehta, ja SI vuosttaš stivra nammadii bargiid virggiide ja nu lei SI ollásit doaimmas rahpandilálašvuodas jagis 1974:s. Ossodagat ledje juhkkojuvvon ealáhus-, biras- ja vuoigatvuodagažaldagaide, giella- ja kultuvraáššiide ja oahpahus- ja diehtojuohkináššiide. Buot bargit ledje sámegielagat ja sámeigella lei beaivválaš bargogiella.

Instituhta vuosttaš “Dieđot”-nummir almmuhuvvui golmma gillii njukčamánu 1974:s. Namma rievdaduvvui odđa čállinvuohkái 1979:s. Ledje maiddái teknihkalaš váttisvuodat čállinmašiinnaid sámegiel bustávaiguin, ja máŋgastahttin doaimmahuvvui stensiillaiguin. Daid vuosttaš doaibmajagiid oassálasttii Instituhtta veahkkin čađahit máŋggaid kulturdoaimmaid, nugo sámi vahkkuid lágideamis Islánddas ja Ruonáeatnamis, boazobeanacájáhusa, ja báikkálaš beassášfestivála lágideamis. Biibbal-searvvi vuosttaš seminára odđa biibbaljorgalusa birra dollojuvvui Instituhtas 1975:s ja dan vuosttaš oasseboađus gárvistuvvui 25 lagi maŋgil.

Namuhan Instituhta vuosttaš stuorit prošeavtaid: Birasprošeavtta, maid Ingwar Åhrén jođihii, ulbmil lei stuorit biras- ja vuoigatvuodaáššiid dieđuid čohkken mii maŋgil juohkášii máŋggaid oasseprošeavtaide riektehistorjá- ja árbevierorivttiid dutkamii. Giellaprošeavtta, sámi cealkkaoahpa ja fraseologija birra, hábmii ja jođihii Israel Ruong, ja dasa oassálaste maiddái Ole Henrik Magga ja máŋggat eará nuorra dutkit. Skuvla- ja oahpahusáššiiguin barggai Per Mikael Utsi, ja maŋgil su fas Samuli Aikio, ja vel earát čohkkejedje dieđuid ja geahčaledje ovttastahttit sámi oahpahusa. Dain bargguin leat maŋgil boahtán oinnolaš bohtosat.

Instituhta vuosttaš prošeavttat ruhtaduvvojedje álggos siskkáldas ruđaiguin, muhto maŋit áiggiid leat olggobeale ruhtadanásahusat juolludan stuorit ruhtasupmiid prošeavtaide. Norgga bealde ásahii Norgga dutkanráddi ovttasráđiid Instituhtain sierra doarjjaprográmma sámi dutkamii. Earret eará dát ásaheapmi lea mielddisbuktán eanet olggobeale ruhtadeami Instituhta prošeavtaide, ja ábaide dalle go Instituhtta sirdojuvvui Ministarráđi dutkanossodaga vuollái.

Davviríkkaid Sámirádis ledje 1970-logus máŋggat lávdegottit maid doaibma guoskkai Instituhta bargoviidodahkii. Sámi Giellalávdegoddi oačcui čállingottis Instituhtii, ja dutki Ole Henrik Magga lei lávdegotti jođiheaddji dassázii go odđa oktasaš davvisámegiel čállinvuohki bodii 1979:s. Maiddái oktasaš julev- ja lullisámegiel čállinvuohki nannejuvvui. Anáraš- ja nuortalašgiela čállinvugiiguin leat bargan suomabeale universitehtain.

Sámiráði Duodjelávdegoddi, man Marianne Nilsson jođihii ja mas lei čállingoddi Instituhtas, ovddidii sierra vuovdin- ja kvalitehtamearkka sámi duodjái mii vel odnege lea anus. Duodjeseminárat maiddái dollojuvvvojedje, ábaide kvalitehta- ja vuoigŋa- duoji gažaldagaid birra. Earret eará oačcui náhkkedikšun ja luonddubuktágiiid atnin stuorit beroštumi. Dál lea duodji formálalaš oahpahusfága, ja gávdnojit máŋggat alit dási duodjedutkit.

Instituhtta lei maiddái 1974 rájes, earenoamážit Aslak Nils Sara bokte, mielde hukse- me globála eamiálbmotorganiserema, ja oassálastii bargovehkiiguin ja dulkomiin daid vuosttaš eamiálbmotkonferánssain Georgetownas, Port Alberniás, Canberras ja Gironis dohko lagabuidda 1980-lohkui. Instituhtta oassálastii maiddái seamma- sullasaš konferánssain UNESCO oktavuodas Norgga našunálakommišuvnna bealis, ja lágidii maiddái konferánssa Guovdageainnus ja gárvistii raportta das.

Instituhta ovddeš dutki, Ole Henrik Magga, lea dál jođiheaddji ON álgoálbmogiid gažaldagaid bissovaš forums.

Instituhta bargit leat maiddái áiggiid čađa oassálastan stuorit NRK/TV digaš- tallanprógrámmain, leat leamašan lahttun Norgga Sámi vuogatvuodávdegottis, earenoamážit etnalaš/čearddalašvuoda problemahtihka, vuoddoparagráfa ja Sámedikki válgaortnega čielggademiin. Álgahuvvvojedje maiddái prošeavttat čielggadan dihte mearrasámiid dilálašvuodáid.

Jagis 1981 fárii Instituhtta odđa kanturlanjaide Guovdageainnu kulturvissui, maid maiddái lei leamašan mielde pláneme ja mii oačcui Davvi-Norgga arkiteaktabálkka- šumi (BOARCH). Kanturlanjat ledje ovttä gearddis, ja lei maiddái sihkkarastojuvvon arkiivaltnja. Viesu ránnán oačcui Sámi Oahpahusráði, Álbtmotgirjerádjosa ja dasto manjjil vel Beaivváš Sámi Teáhtera. Maiddái teahtera dilli lei digaštallojuvvon Sámekonferánssas 1971:s. Eará báikkálaš ovttasbargoguoimmit ledje Anders P. Siri dápmotbiebmanprošeavttainis, Duodjeinstituhtta náhkkedikšunprošeavttainis ja Klemet Hermansen Gámasjávrri geahčalanguolleprošeavttainis. Stivrra jođiheaddji Per Mikael Utsi oassálastii sámi oahpahusa čielggadanbargguin, ja Instituhtta searvvai maiddái digaštallamiidda Guovdageainnu heargegilvovuodjima, vuosttaš lášmmohallanhálle ja kulturviesu huksemiid birra. Instituhtta oačcui odđa, hui dehálaš báikkálaš oktavuoda dalle go Sámi allaskuvla ásahuvvui Guovdageeidnui 1988:s.

Instituhta čálaráiddu namma rievdaduvvui “Dieđot” namas “Dieđut” nammii 1979:s odđa čállinvuogi ektui. Earret jahkedieđáhusaid ja semináraraporttaid, de almmuhuvvovojedje maiddái Ole Henrik Magga, Inga Britt Blindha ja Heikki Hyvärinena dutkosat dan ráiddus. Manjjil 1980 lea eanet ruhta biddjojuvvon dan ráiddu almmuhemiide. Instituhta publikašuvnnaid sahttá álkit heivehit kulturhistorjjálaš prográmmaipmárdusa sisä dasa mii guoská bivdui, boazodollui ja bistevaš ássamii, ja de viidáseappot eanet čoahkkebáikeássamii (gávpotdillái). Sámi dáidda- ja kulturovdanbuktimat eai leat earenoamážit deattuhuvvonen almmuhemiin, man čilgehus sahttá leat ahte, diet suorggit ledje bures juo ahtanuššan, ja sierranas lágádusat ja daid surgiide gullevaš institušuvnnat ledje bures vuhtiiváldán iežaset almmuhemiid dárbbuid. Gielladutkamis ja giellaplánemiid čuovvoleamis lea leamašan stuora mearkašupmi maiddái ovdáneami ektui, ja dás namuhit earenoamážit Israel Ruong stipeandda mii addojuvvo nuorra dutkiide dán fágasuorggi siskkobealde.

Instituhta vuosttaš njuolggadusat ledje heivehuvvon Davviriikkaid oppalaš kultuvrralaš doaimmaid siskkobeallái. 1990-logus álggii sihke Instituhta stivra ja Davviriikkaid Ministtarráđdi guorahallat odđa strategijaid. Dutkanmáilmme rievdadusat ja fuomašumit, oktan čadahuvvon stáhtalaš rievdademiiguin EU-vuogádaga oktavuođas, sáhttet váikkuhan dasa ahte lei dárbu odđasit čielggadit ja čilget Instituhta doaimma dutkanásahussan davviriikkalaš oktavuođas. Árvideames maiddái dutkanruhtadeami vejolašvuodat leat váikkuhan dasa.

Odđa organisašuvdnahámi čadaheami oktavuođas 1990-logus leat earenoamážit guokte ášši maid galgá mearkkašit: Instituhta stivra geahpeduvvui 12 lahtus 5 lahtui main Sámedikkiin lei eanetlohku, ja ossodagat heaitihuvvojedje. Instituhta jođiha dál direktevra oktan hálldahusbargiiguin, ja dutkiin lea áigemearrasaš bargošehtadus. Dát rievdadusat orrot váikkuhan dasa ahte Instituhtas dál lea gáržzit ášševiidot, muhto dan sadjái orru leamen nu ahte prošeavttain leat publikašuvnnaid dáfus, eanet bohtosat dál go ovdal ja máhttu lea lassánan (diedaprošeavttat). Earenoamážit 1990-logus ilbme ollu dutkanbohtosat; das manjá álge mánggat dutkit eará virggiide.

Instituhta stivra ráhkadii 1988:s dutkanplána 1990 - 2001 áigodahkii. Plána ulbmil lei vuhtiiváldit dan birasprofiilla mii Instituhtas lei álgoálggus, ja oažjun dihte buori gulahallama iežas birrasis, ee. mii guoskkai prošeavttaid ruhtadeapmá ja dutkiid rekrutteremii. Plána speadjalastá odđa ovdáneami dutkanmáilmis sihke prográmmateorijaid, ja dutkama, servodaga ja luondu oktavuođaid dáfus.

Instituhta iežas árvvoštallan 1995:s (Ándde Sara), 1998 dutkanplána (Johan Klemet Kalstad) ja 1997 njuolggadusat leat ovttas defineren Instituhta dutkanprofiilla. Dat sistisdoallá “guovddáža” giella-, servodat ja servodatoktavuođaid dutkamis. Nuppe dáfus sáhttá Instituhta dutkanplána maiddái čilget fáttáid mielde mas giella, riektehistorjá ja servodatdutkan leat válodosuorggit, dehe programmáhtalaččat nugo omd. Vorren/Lakatos:as mas “čoahkásis” (guovddážis) leat bivdu, nomadisma ja bissovaš ássan. Dan sáhttá maiddái defineret postmodearnisma odđaáigásáš diehtomálliid (konseaptaid) siskkobeallái ja manjil postnormála dutkamin, gos “čoahkáš” ovdána gulahallama bokte gaskal ipmárdusa ja mearrádusaidvára ovttas-ráidiid birrasiin (olgomáilmuiin). Dát geahčasteamit (perspektiivvat) doibmet báldda-lagaid ovdanemiin.

Instituhta ovdáneapmi lea dáhpáhuvvan ovttasbargguin ja -ipmárdusain ránnjáuniversitehtaiguin, guovddášhuksemiiguin ja dutkama ruhtademiin guoskevaš riikkain.

Instituhta birasdutkan lea dađi mielde definerejuvvon eanet lunddolaš oassin (implisiittan) servodatdutkamis stuorit olggobeale prošeavttaid ja luonddudilálašvuodaid rievdamiid geažil (Kalstad), ja ii leat šat prošeaktahámis fágasurggiid mielde. Sihke fágasurggiid eavttut, prográmmateorijja ja oppalaš diedateorijja leat guovddážis Instituhta profiillas. Plánat hukset odđa dieđavistti Guovdageidnui váikkuhit árvideames siskkáldasat dasa makkár dutkanprošeavttat sáhttet šaddat áigeguovdilat Instituhtii.

Instituhta bušeahhta lea dađistaga lassánan 1974 rájes. Ministtarráđi vuodđojuolludeapmi lagi 2003:s lei 7 miljuvnna ruvnna. Davviriikkaid almmolaš gálduin bodii 4 miljuvnna ruvnna, ja 1 miljuvnna ruvnna fas eará gálduin ja ruhtajuolludeddjii. Bealli bušeahdas manná gokčat hálldahusgoluid. Eanemus oassi dutkanruđain lea mannan servodatdutkamii.

Instituhtta lea ollašuhttan oppalaš kulturásahussan, buori muddui prof. Knut Kolsrud oaiviliid maid son buvtii ovdan ságastallamistis Sámekonferánssas 1953:s Johkamohkis. Son ávžžuhii sámi nuoraid váldit alit oahpu ja ohcat prošeaktabargguid iežaset ruovttuservodagas. Manemus logenár jagiid lea alit oahpu váldin lassánan mealgadit maiddái sámi servodagas, ja nu leat maiddái sámi dutkit lassánan beliin Instituhta álggaheami rájes. Máŋga nuorra dutki leat maiddái álgghan ja gárvistan válдо- ja doavttergrádaohpuset Instituhta prošeavttaid olis, dehe ovttasbarggus eará ásahusaiguin.

Sáhttá atnit dan measta dego oavdun go unnitloguálbmogis leat dan mađe oallusat háhkan iešguđetlágán gelbbolašvuoden nu oanehis áiggis. Dat lea dađistaga maiddái dáhpáhuvvan ovttasráđiid Sámi allaskuvllain ja eará allaskuvllaiguin ja universitehtaiguin, ja muhtun muddui maiddái dutkanráđiid doarjagiiguin, mat dán okta-vuoden leat alcceaseaset laktán sámi gelbbolašvuoden.

Oanehaččat daddjojuvvon, mii guoská sámi dutkama ja gelbbolašvuoden ovdaneapmáí, de lea Sámi Instituhtta leamašan háhppil, dehe guovddážis sámi dutkama iešmearri-deamis, mii maiddái boahtá ovdan čáđahuvvon publikašuvnnain ja prošeavttain mat leat almmuhuvvon. Suoma presideanta Halonen árvalii lagi 2004:s ahte berrešii ráhkadir oktasaš davvirikkalaš konvenšuvnna sámi álbmoga birra, mii maiddái nannešii ee. Davvirikkaid Ráđi oassálastima ovddidandoaimmaide, earret eará Instituhta doaimmaid bokte. Sámiid dilálašvuoden lea erohus dain iešguđetge riikkain, ja maiddái olggo- ja siskobalde EU, mii váikkuha sin siskkáldas kultuvrralaš dilálašvuodaide. Dáid áššiid sáhtášii čielggadit davvirikkalaš dásis konvenšuvnna ráhkadtettii.

Namuhan dás moadde earenoamáš ovdáneami: Sámi oahppovuogádat lea bures huksejuvvon 1970-logu rájes, ábaide Norggas. Ja dat buktá ovttastahttima ja ovttasbarggu. Máŋgat davvirikkaid universitehtat leat ásahan sámi guovddážiid, mii geahpida alit oahpu ja dutkama kanaliserema, ja dat guoská maiddái Instituhttii alccesis. Dáinna lágiin lea Instituhtta oassálastán sihke ruđaid ja bargiid juohkimis sámi dutkamii ja alit ohppui.

Norgga beale Álttá/Guovdageaineanu buođđudeami ášši lei garrisit čadnojuvvon sámiide birrasiid lagi 1980. Instituhtta oassálastii máŋgaid ráđđadallamiin sihke sámi organisašuvnnaiguin ja Norgga eiseváldiiguin, ee. dalle go hábmejedje dan 10-čuoggásaš prográmma Norli ja Harlem-Brundtland ráđđehusa ovddas. Go Sámi vuoigatvuodalávdegoddi ásahuvvui, maid Carsten Smith jođihii, lei Instituhtta mielde gulahallamiin ja manjil oassálastii maiddái daidda bargguide. Instituhtta barggai earenoamážit etnalašvuoden doahpagiin, jienastusloguin ja Sámedikki hámien (modeallain).

Sámi Instituhta doaibmaáigodagas leat ásahuvvon sámi álbmotválljen orgánat sihke Supmii, Norgii ja Rut̄ii. Ja dat guoská maiddái lágaide gielladilálašvuoden ja oahpu birra. Buot dán oktavuoden lea Instituhtta oassálastán ráđiid addimiiguin ja čielggademiiguin, nu go dál easkka Norgga Sámedikki sámi museasuorggi manusmahttimiin (Audhild Schanche).

Manjil Černobyl lihkohisvuoden 1986 giđa Instituhtta oassálastii bargguide čielggadit mot dat váikkuhii birrasa Sámis, ee. Stáhta Suonjardaninstituhtas Ruotas. Earret eará čielggai ahte vahágat sáhtte leat mealgat stuoribut go ledje álggos doivon, ja ahte mentála ja silolaš (psykologalaš) dilálašvuoden váikkuhit garrisit čielggadanprosessii,

ja livčii dárbbashaš, dehe sávahahti heahedili dusttehussii mas lea sihke psykiatriija ja šibitdoavtter (veterineara) máhtolašvuohta.

Riikkaidgaskasaš ovdáneapmi lea čájehan ahte Instituhta prošeavttat leat mihá áige-guovdilat ovddidan dihte eamiálbmot beroštumiid ON, UNESCO ja ILO oktavuođain ja eará riikkaidgaskasaš orgánaid bokte. Ábaide jearaldagat giellaplánemiid ja eanan-ja čáhcevuoigatvuodaid birra leat ain earenoamáš áigeguovdilat, earret eará láhka-buoridemiid ja ressursahuksemiid oktavuođas davvi guovlluin, ja dat berrešedje leat áigeguovdilat dutkama dáfus.

Sámi Instituhta 30-jagi ávvudeami oktavuođas leat čuovvovaš áššit deattuhan veara: Instituhta 20 vuosstaš doaibmajagi manne ovddidit kultureallima, giela, oahpu ja čoavdit dárbbashaš vuogatvuodáváttisvuodaid. Dan majemus 10 lagi lea leamašan digaštallan dutkanplánaid ja guhkitáiiggeprošeavtaid dutkanproblematihkaid birra. Instituhta ovddeš kulturprofiilla leat eanas eará sámi institušuvnnat ja kulturorga-nisašuvnnat válđán badjelasaset. Maiddái riikkaidgaskasaš dilálašvuodat Davvirrikkain leat mealgadit rievdan daid majemus logenár jagiid. Oppa Sápmi lea dál measta dadjat okta kultuvrralaš ovttastus, muhto gávdnojít maiddái hástalusat ja váttisvuodat mat gusket iešguđetlágán čanastagaide ja stáhtalaš geatnegasvuodaide dain iešguđetge riikkain. Dáinna lágiin čuohcá ovdáneapmi Davvirrikkaid sámi álbmogii, ja dat ii leat vel ollásiidda čielggaduvvon. Ja dán láhkái sáhttá Instituhtta sávvat lihku ja ávvudit iežas ođđa hástalusiguin ja bargguiguin.

NORDISK SAMISK INSTITUTT - ET TILBAKEBLIKK

Alf Isak Keskitalo

Nordisk Samisk Institutt ble offisielt igangsatt vinteren 1973/74 med cand. real. Aslak Nils Sara som første styrer. Den offisielle åpningen fant sted på plenen utenfor Eben Eser i Kautokeino, med blant annet Norges Kirke- og undervisningsminister Bjartmar Gjerde, svenske länsherre Ragnar Lassinantti og finske länsherre Asko Oinas som gjester. Instituttets logo ble avduket av Pieti Näkkäläjärvi, som sammen med sin far, Oula, hadde vunnet den utlyste logo-konkurransen. Logoen illustrerer en sol som gjennom fotosyntesen avgir føde, liv og kultur. Navnet "Sámi Instituhtta", som navn på en nordisk institusjon, viser til at området Sápmi strekker seg over flere land i Norden.

I og med igangsettelsen var tanker fra blant annet Per Fokstad på 1920-tallet og den første nordiske samiske konferansen i Jokkmokk i 1953 blitt en realitet. Samekonferansen har siden kontinuerlig fulgt opp Instituttets virksomhet via Samerådet.

Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd har siden starten behandlet samiske saker blant annet ved et eget organ for same- og reindriftsspørsmål. Den samiske mediesituasjonen var preget av sporadiske tiltak på 1950- og 60-tallet, og hadde lite fellesnordisk preg. I Finland ble demografisk forskning igangsatt med sikte på etablering av et representativt organ for samene. Organiseringen var noe bredere i Sverige, mens det i Norge fant sted en utstrakt debatt om samiske saker i radio og aviser. I samme periode startet en fornyet debatt om samisk utdanningsproblematikk, men uten noen spesiell nordisk koordinering. De eksisterende initiativene var likevel meget verdifulle for samene, med eksisterende modeller i andre nordiske sammenhenger.

I 1968 leverte Tuure Salo, Eric Carlsson og Jon Leirfall et medlemsforslag til Nordisk Råd om å opprette et institutt for å fremme samisk næring, kultur og språk. Saken ble fulgt opp med en anbefaling i rådet. Et utkast til organisasjonsform, som også ble fulgt opp av samiske akademikere og organisasjonsfolk, ble i 1970 levert til de respektive lands departementer. Dette var en milepæl i samisk institusjonsutvikling, slik Knut Kolsrud hadde forutsagt. Den interne samiske behandlingen ble fremskyndet ved seminarer og egne utredninger med støtte av KUD i Norge. Saken ble behandlet av Samekonferansen i Gällivare i 1970 og fulgt videre opp av Nordisk Sameråd, i sammenheng med det nye "Samisk kulturpolitisk program" fra samme konferanse, lansert av Israel Ruong og Per Mikael Utsi. En ny tid var kommet.

Nordisk ministerråd utnevnte 29. april 1972 et interimsstyre for videre utredning av Instituttet, med høyskoledirektør Jon Teigland som leder og konsulent Svein Nossen som sekretær. Interimsstyret hadde et samisk flertall og representanter fra de nordiske regjeringsforvaltninger. I den forbindelse ble det avholdt møter i sentrale samiske lokalsamfunn, også med sikte på informasjon til befolkningen. Interimsstyrets forslag munnet ut i at Instituttet skulle ha tre seksjoner med felles administrasjon, og at det skulle lokaliseres til Kautokeino. Med dette ble Instituttet å betrakte som en statsinstitusjon som rent driftsmessig var under tilsyn av den norske riksrevisjonen.

Interimsstyret hadde vedtatt Instituttets første budsjett og det første styret ansatte personale, slik at det var i full drift da åpningen fant sted i 1974. Det nye styret hadde

et flertall fra de daværende samiske organisasjonene. Seksjonene var inndelt i næring, miljø og rettssporstmål, språk og kultur, samt utdanning og informasjon. Hele personalet var samisktalende, og samisk var internt språk i den daglige driften.

Første nummer av Instituttets tidskrift "Diedot" kom ut på tre språk i mars 1974. Navnet ble endret etter ny ortografi i 1979. Det var også tekniske problemer med samiske tegn på skrivemaskinene, og mangfoldiggjøringen fant sted med stensiler. De første årene deltok Instituttet i tilretteleggingen av flere kulturbegivenheter, som bl.a. samiske uker på Island og Grønland, utstilling av reindriftshunder og assistanse ved den lokale påskefestivalen. Bibelselskapets første seminar om ny bibeloversettelse fant sted i Instituttets lokaler i 1975, med et ferdig delresultat 25 år senere.

Noen av Instituttets første større prosjekter skal nevnes: Miljøprosjektet ledet av Ingvar Åhrén innebar større inventeringer av miljødata og rettsproblematikk, noe som senere forgrenet seg i flere delprosjekter innenfor rettshistorie og sedvanerett. Språkprosjektet innenfor samisk syntaks og fraseologi ble formulert og ledet av Israel Ruong med deltakelse av Ole Henrik Magga og flere yngre forskere. På skole- og utdanningsområdet foretok Per Mikael Utsi, og senere Samuli Aikio og andre, inventeringer og koordineringsforsøk når det gjaldt samisk utdanning. Dette arbeidet har senere gitt synlige resultater.

De fleste av Instituttets prosjekter var i starten internt finansiert, men senere har det vært skaffet til veie betydelige beløp fra eksterne forskningsfinansiører. I Norge ble det utviklet et eget støtteprogram for samisk forskning av Forskningsrådet i samråd med Instituttet. Dette har blant annet ført til mer ekstern finansiering av Instituttets prosjekter, særlig etter overgang til forskningssektoren i ministerrådssammenheng.

Nordisk Sameråd hadde på 1970-tallet flere utvalg som hadde oppdrag innenfor instituttets arbeidsfelt. Samisk Språknemnd fikk sekretariat ved Instituttet, og forsker Ole Henrik Magga var leder for nemnda inntil det ble lansert en ny felles nordsamisk ortografi i 1979. Også felles lule- og sydsamisk ortografi ble kodifisert. Enare- og østsamisk har ortografier utarbeidet ved finske universiteter.

Samerådets utvalg for duodji, med Marianne Nilsson som leder, og et sekretariat i tilknytting til Instituttet, utviklet et eget salgs- og kvalitetsmerke for samisk duodji som er i bruk i dag. Det ble også avholdt duodjiseminarer, særlig om kvalitets- og opphavsspørsmål. Blant annet fikk skinnberedning og bruk av naturpreparater oppmerksomhet. I dag er duodji et formelt undervisningsfag med forskere på høyt nivå.

Fra 1974 av deltok Instituttet, især ved Aslak Nils Sara, i oppbyggingen av en global urbefolkningsorganisering, og Instituttet bidro med arrangementskrefter og tolking på de første urbefolkningskonferansene i Georgetown, Port Alberni, Canberra og Kiruna innpå 1980-tallet. Instituttet deltok også på tilsvarende konferanser i UNESCO-sammenheng på vegne av den Norske nasjonalkommisjon, og var også vertskap for en konferanse i Kautokeino, og utarbeidet en rapport fra denne.

Tidligere Instituttforsker Ole Henrik Magga er i dag leder av FNs Permanente forum for urfolksspørsmål.

Instituttet har opp gjennom årene bidratt i større debattprogrammer i NRK/TV, og har hatt medlemmer i det norske Samerettsutvalget, særlig i forbindelse med utredning av

etnisitetsproblematikk, grunnlovsparagraf og valgordning for Sametinget. Det ble også igangsatt prosjekter særlig for utredning av kystsamenes situasjon.

I 1981 flyttet Instituttet inn i nye lokaler i kulturhuset i Kautokeino, etter å ha deltatt i planleggingen av bygget, som fikk den Nordnorske arkitekturprisen (BOARCH). Lokalene var på ett plan med sikret arkivrom. Naboer i bygget var Samisk Utdanningsråd, Folkebiblioteket og senere Sámi Beaivváš Teáhter. Også teateret var diskusjonsemne på Samekonferansen i 1971. Andre lokale samarbeidspartnere var Anders P. Siri med et prosjekt om ørretoppdrett, Duodji Instituhtta med et prosjekt om skinnberedning, Klemet Hermansen i forbindelse med et prøvefiskeprosjekt i Gámasjávri. Styreleder Per Mikael Utsi deltok i utredningen om samisk utdanning, og Instituttet deltok i diskusjonene omkring reinkappkjøringen i Kautokeino, samt omkring bygging av den første idrettshallen og kulturhuset. Instituttet fikk en særdeles viktig ny lokal forbindelse da Samisk høgskole ble opprettet i Kautokeino i 1988.

Instituttets publikasjonsserie endret navn fra "Diedot" til "Dieđut" i 1979 på grunn av ortografireformen. Bortsett fra årsberetninger og seminarrapporter, ble det etter hvert trykt avhandlinger av Ole Henrik Magga, Inga Britt Blindh og Heikki Hyvärinen. Etter 1980 er publikasjonene gitt en mer påkostet trykking. Instituttets publikasjoner lar seg lett innpasser i et kulturhistorisk programskjema innenfor fangst, reinnomadisme og fast bosetning, og videre til bosetting med urbane trekk. Ytringsformer innenfor kunst og kultur er lite spesifikt berørt, noe som kan forklares ut fra stor egenaktivitet innefor kunstartene, også i trykt form. Språkforskningen og oppfølging av språkplanlegging har hatt stor betydning også som utviklingsform, og her kan spesielt nevnes Israel Ruongs stipend som tildeles til yngre forskere innenfor dette felt.

Instituttets første statutter var plassert innenfor den nordiske allmennkulturelle virksomheten. På 1990-tallet begynte både Instituttets styre og Nordisk Ministerråd å utrede nye strategier. Endringer og impulser innenfor forskningsverdenen, sammen med faktiske statlige endringer i relasjon til EU-systemet, kan ha nødvendiggjort at Instituttet ble nyutredet og klarere definert som en forskningsinstitusjon i nordisk sammenheng. Også muligheter for forskningsfinansiering har ventelig spilt inn.

Ved overgangen til ny organisasjonsform på 1990-tallet er det spesielt to faktorer å legge merke til: Instituttets styre ble redusert fra 12 til 5 medlemmer med flertall fra Sametingene, og seksjonene ble nedlagt. Instituttet ledes nå av en direktør med stab og forskere engasjert på åremålskontrakter. Forandringene ser ut til å innbære et noe mindre virkefelt for Instituttet, men til gjengjeld ser det ut til at prosjektene gir flere resultater enn før i form av publikasjoner og økt kunnskap. Særlig 1990-tallet var resultatrikt; deretter gikk flere forskere over i andre stillinger.

Instituttets styre utformet i 1998 en forskningsplan for perioden 1999-2001. Planen var laget med sikte på bevaring av den opprinnelige miljøprofilen ved Instituttet, samt å fremme gode konsultasjoner i sine omgivelser, bl.a. med sikte på prosjektstøtte og forskerrekryttering. Planen avspeiler nyere utvikling i forskningsverdenen angående programteori og forhold mellom forskning, samfunn og natur.

Instituttets egenevaluering i 1995 (Anders Sara), forskningsplanen av 1998 (Johan K. Kalstad) og statuttene av 1997 har til sammen definert Instituttets forskningsprofil. Den inneholder en "kjerne" av forskning i språk, samfunn og relasjoner i samfunnet. Alternativt kan Instituttets plan for forskning defineres tematisk med hoveddisiplinene språk, rettshistorie, og samfunnsforskning, eller programmatisk som f.eks. hos

Vorren/Lakatos med en kjerne av fangst, nomadisme og sedentær bosetning. Den kan også defineres innenfor nyere konsepter i postmodernisme og senere postnormal forskning, der kjernen utvikler seg i konsultasjoner mellom forståelse og beslutningsrisiko i samspill med omverdenen. Disse perspektivene er parallelle i utviklingen.

Instituttets utvikling har skjedd i samarbeid og forståelse med nabouniversitetene, senteroppbygging og finansiering av forskning innenfor de berørte land.

Instituttets miljøforskning er etter hvert definert mer implisitt pga. omfattende ekssterne prosjekter og endringer i naturforholdene (Kalstad), og er ikke lenger tematisert i prosjektform. Både disiplinkriterier, programteori og videre vitenskapsteori er relevant for Instituttets profil. Byggeplanene for et nytt vitenskapsbygg i Kautokeino vil sannsynligvis influere internt på hvilke forskningsprospekter som kan bli aktuelle ved Instituttet.

Instituttets budsjett har hatt en jevn vekst siden 1974. I år 2003 var basisfinansieringen fra ministerrådet på 7 mill. kroner. Av dette kom 4 mill. kroner fra offentlige kilder i de berørte land, og 1 mill. kroner fra andre kilder og sponsorer. Halve budsjettet går til administrative utgifter. Størst andel av forskningsmidlene er gått til samfunnsforskningen.

Instituttet har, som visjon om allmennkulturell institusjon, oppfylt prof. Knut Kolsruds tanker som han fremla i et foredrag på Samekonferansen i 1953. Han oppfordret ungdom til å utdanne seg og søke prosjektarbeid på kontrakt hjemme i det samiske samfunnet. I løpet av de seneste årtier er det skjedd en utdanningseksplosjon også i det samiske samfunnet, slik at antallet samiske forskere er mangedoblet siden starten av Instituttet. Flere yngre forskere har initiert og fullført hovedfags- og doktoravhandlinger innenfor prosjektene ved Instituttet eller i tilknytning til andre institusjoner. Rekrutteringen til forskning foregår på flere nivåer også innefor Instituttets sammenheng.

Denne utviklingen kan nesten betraktes som et under; at en etnisk gruppe i miniatyr har kunnet opparbeide såpass mangesidig kompetanse på relativt kort tid. Dette har etter hvert også skjedd i vekselvirkning med Samisk høgskole og andre høgskoler og universiteter, delvis også med støtte fra forskningsrådene, som har knyttet til seg samisk ekspertise i disse sammenhengene.

Som en foreløpig konklusjon når det gjelder utvikling av samisk forskning og kompetanse, kan det sies at Instituttet har spilt en betydelig rolle i autonomisering av samisk forskning, noe som er godtgjort blant annet ved fullførte publikasjoner og prosjekter. Finlands president Halonen foreslo i 2004 at det burde formes en Nordisk traktat om det samiske folk, noe som kunne styrke blant annet Nordisk Råds deltagelse i utvikling, blant annet gjennom Instituttets virksomhet. Samenes situasjon er forskjellig i de enkelte land, og også innenfor og utenfor EU, noe som preger den interne kulturelle situasjonen. Dette kunne utredes på nordisk hold ved forberedelser til en traktat.

Noen spesielle utviklingstrekk bør nevnes retrospektivt: Det samiske utdanningssystemet er sterkt utbygd siden 1970-tallet, særlig i Norge. Dette fremmer koordinering og samarbeid. Ved flere universiteter i Norden er det opprettet samiske sentre, noe som underletter kanalisering av høyere utdanning og forskning, også sett fra Insti-

tuttets side. På denne måten har Instituttet deltatt i allokering av midler og personell innenfor samisk forskning og høyere utdanning.

Utbyggingen av Alta-Kautokeinovassdraget i Norge ble sterkt fokusert i samisk sammenheng rundt år 1980. Instituttet deltok på flere rådslagninger både med samiske organisasjoner og med norske statsmyndigheter, bl.a. under utformingen av 10-punkts programmet fra regjeringene Norli og Harlem-Brundtland. Ved opprettelsen av Samerettsutvalget, ledet av Carsten Smith, var det konsultasjoner og senere deltagelse fra Instituttets side. Instituttet arbeidet særlig med definisjon av begrepene for etnisitet, med manntall og med modell for Sametinget.

I løpet av Instituttets funksjonstid er det blitt opprettet samiske folkevalgte organer både i Finland, Norge og Sverige. Det samme gjelder også lovgiving for språkforhold og utdanning. I alle disse sammenhenger har Instituttet bidratt med råd og utredninger, som bl.a. nå nylig om konsolidering av den samiske museumssektoren ved Sametinget i Norge (Audhild Schanche).

Etter ulykken i Chernobyl våren 1986 deltok Instituttet i arbeidet med å avklare virkningene på miljøet i Sameland, bl.a. ved Statens Institutett for Strålevern i Sverige. Der ble det blant annet klart at skadeomfanget kan være større en først antatt, at mentale og psykiske forhold har stor innflytelse på avklaringsprosessen, og at det ville være ønskelig med former for katastrofeberedskap med psykiatriske og veterinære ressurser.

Den internasjonale utviklingen har vist at Instituttets prosjekter har stor relevans for å fremme urfolks interesser innfor FN, UNESCO, ILO og andre internasjonale organer. Særlig problemer innenfor språkplanlegging og rettigheter til land og vann har fortsatt sterk aktualitet, blant annet ved lovreformer og ressursutbygging i nordlige områder, og burde bli aktualisert i forskningssammenheng.

Ved Instituttets 30-års jubileum er det verdt å understreke følgende: De første 20 årene av Instituttets virksomhet var primært konsentrert omkring kulturliv, språk, utdanning og akutte rettighetsproblemer. De seneste 10 årene er selve forskningsproblematikken innenfor planer for forskning og mer langsiktige prosjekter blitt debattert. Den tidligere kulturprofilen er i stor grad overtatt av andre samiske institusjoner og kulturorganisasjoner. Også den internasjonale situasjonen i de nordiske land er betydelig forandret de siste desennier. Hele det samiske området er nå nærmere en kulturell enhet, men det finnes også utfordringer og problemer som angår ulik tilknytning og statlige forpliktelser innenfor de enkelte land. Den samiske befolkningen i Norden er på denne måten berørt av en utvikling som ikke er fullt ut konsekvensvurdert. På dette feltet kan Instituttet gratulere seg selv med nye oppgaver.

SÁMI INSTITUHTA JOÐIHEADDJIT/DIREKTEVRRAT JA FÁGA-HOAVDDAT 1973-2004 – NSIs LEDERE/DIREKTØRER OG FAGLEDERE 1973-2004

STIVRAJOÐIHEADDJIT – STYRELEDERE

1973 - 1978	Ingvar Åhrén, Ruotta/Sverige
1979 - 1984	Nikolaus Kuhmunen, Ruotta/Sverige
1985 - 1990	Per Mikael Utsi, Ruotta/Sverige
1991 - 1992	Pekka Aikio, Suopma/Finland
1993 - 1996	Louise Bäckman, Ruotta/Sverige
1997 - 1999	Marit Myrvoll, Norga/Norge
2000 - 2004	Johannes Helander, Suopma/Finland

JOÐIHEADDJIT/DIREKTEVRRAT – LEDERE/DIREKTØRER

1973 - 28.02.1986	Jodiheaddji/leder: Aslak Nils Sara, Norga/Norge
01.03.1986 - 28.02.1987	Kst. jodiheaddji/leder: Leif Halonen, Norga/Norge
01.03.1987 - 31.01.1993	Elina Helander, Suopma/Finland
01.01.1993 - 29.02.1993	Kst. jodiheaddji/leder: Lars-Nila Lasko, Ruotta/Sverige
01.03.1993 - 01.08.1997	Jodiheaddji/leder: Pekka Aikio, Suopma/Finland
01.07.1996 - 01.08.1997	Kst. jodiheaddji/leder: Isak J. Turi, Norga/Norge
01.08.1997 - 31.12.2002	Direktevra/direktør: Johan Klemet H. Kalstad, Norga/Norge
05.02.2002 - 04.06.2002	Kst. direktevra/direktør: Audhild Schanche, Norga/Norge
01.01.2003 - 31.03.2003	Kst. direktevra/direktør: Nils Jørgen Nystø, Norga/Norge
01.04.2003 - 31.12.2003	Kst. direktevra/direktør: Nils Øivind Helander, Norga/Norge
01.01.2004 - 30.04.2004	Kst. direktevra/direktør: Nils Jørgen Nystø, Norga/Norge
01.04.2004 -	Direktevra/direktør: Audhild Schanche, Norga/Norge

OSSODATHOAVDDAT - SEKSJONSLEDERE

Oahpahus- ja diehtojuohkinossodat /Seksjon for utdanning og informasjon

1973 - 1976	Per Mikael Utsi, Ruotta/Sverige
1976 - 1978	Konstituerejuvvon/Kst.: Veikko Holmberg, Suopma/Finland
1978	Per Mikael Utsi, Ruotta/Sverige
1979 - 1985	Samuli Aikio, Suopma/Finland
1985	Konstituerejuvvon/Kst.: Marianne Nilsson, Ruotta/Sverige
1985	Konstituerejuvvon/Kst.: Elina Helander, Suopma/Finland
1985	Konstituerejuvvon/Kst.: Anders Sara, Norga/Norge
1986 - 1987	Elina Helander, Suopma/Finland
1987	Konstituerejuvvon/Kst.: Asta Balto, Norga/Norge
1987 - 1988	Konstituerejuvvon/Kst.: Gudrun Eliissá Eriksen, Norga/Norge
1988 - 1989	Synnøve Solbakken, Norga/Norge
1989	Konstituerejuvvon/Kst.: Ole Henrik Magga, Norga/Norge
1989	Konstituerejuvvon/Kst.: Johanne Gaup, Norga/Norge
1989 - 1994	Reidar Erke, Norga/Norge
1995 - 1997	Virggis ii leat leamašan bargi/Vakant

Giella- ja kulturossodat / Seksjon for språk- og kultur

1973 - 1981	Alf Isak Keskitalo, Norga/Norge
1981 - 1983	Konstituerejuvvon/Kst.: Ole Henrik Magga, Norga/Norge
1983 - 1985	Konstituerejuvvon/Kst.: Maj-Lis Skaltje, Ruotta/Sverige
1985	Konstituerejuvvon/Kst.: Elina Helander, Suopma/Finland
1986 - 1988	Alf Isak Keskitalo, Norga/Norge
1988	Konstituerejuvvon/Kst.: Marianne Nilsson, Ruotta/Sverige
1988 - 1989	Konstituerejuvvon/Kst.: Marianne Nilsson, Ruotta/Sverige
1989 - 1990	Ole Henrik Magga, Norga/Norge
1990	Konstituerejuvvon/Kst.: Kjell Kemi, Norga/Norge
1990 - 1998	Vesa Guttorm, Suopma/Finland

Ealáhus-, biras- ja vuoigatvuhtaossodat / Seksjon for næring, miljø og rettigheter

1973 - 1978	Oula Näkkäläjärvi, Suopma/Finland
1979 - 1983	Leif Halonen, Norga/Norge
1984 - 1985	Konstituerejuvvon/Kst.: Leif Dunfjeld, Norga/Norge
1985 - 1986	Leif Halonen, Norga/Norge
1986 - 1987	Konstituerejuvvon/Kst.: Johannes Helander, Suopma/Finland
1987 - 1988	Leif Halonen, Norga/Norge
1989 - 1996	Lars-Nila Lasko, Ruotta/Sverige

SENIORDUTKIT 1997 RÁJES – SENIORFORSKERE FOM 1997

Gielladutkan - Språkforskning

1998 - 2000	Tuomas Magga, Suopma/Finland
2000 - 2004	Nils Øivind Helander, Norga/Norge

Servodatdutkan - Samfunnsforskning

1998 - 2002	Nils Oskal, Norga/Norge
2003 - 2004	Johan Klemet H. Kalstad, Norga/Norge
2002 - 2005	Svein D. Mathiesen – seniordutki/seniorforsker II (20 %), Norga/Norge

Vuoigatvuhtadutkan - Rettighetsforskning

1999 - 2003	Kirsti Strøm-Bull (20 %), Norga/Norge
2003 -	Kirsti Strøm-Bull – seniordutki/seniorforsker II (20 %), Norga/Norge

Kulturviessu Guovdageainnus / Kulturhuset i Kautokeino

SÁMI INSTITUHTA VUOSTTAŠ 30 JAGI

- politihkalaš vákšun ja sámi dutkan

(Jorgalan dárogielas: SI)

1. amanuensa Johan Klemet Hætta Kalstad

Mu mearkkašumit leat čadnon moatti Sámi Instituhta guovddáš áššái. Dat gusket Instituhta ulbmilii ja dutkamii mii álggahuvvui 1970-logus.

Viiddis ulbmil

SI oaččui hui viiddis ulbmila dalle go ásahuvvui 1973:s, mii mearkkašii ahte SI galggai bálvalit Davviriikkaid sámi álbmoga ja buoridit sin sosiála, kultuvrralaš, vuogatvuodalaš ja ruđalaš dilálašvuodaid.

Instituhtta galggai čađahit ulbmilis dakko bokte ahte galgai álggahit, ovttastahttit ja bidjat johtui čielggademiid, plánemiid ja dutkamiid, ja čađahit prošeavttaid (§ 2, njuolggadusat mearriduvvon njukčamánu 23. b. 1972, Davviriikkaid Ministtarráđđi).

Instituhtas lei oppalaš ulbmil ja galggai doaimmas bokte bálvalit Davviriikkaid sámi álbmoga buot surrgiin. SI dutkit leatge maiddái šaddan dovddusin iežaset servodat-beroštumiid geažil 1970- ja 80-loguin. Sin doaimmat eai guoskan dušše dutkamii, muho sii sihke álggahedje ja oassálaste sámi kultuvrra bajáshuksemii ja politikhkii sihke báikkálaš ja riikkaidgaskasaš dásiin.

Sin riikkaidgaskasaš bargu bodii ovdan go sii ledje fárus ráhkkanahftime ja ásaheame riikkaidgaskasaš ovttasbargoformiid ja eamiálbmotorganisašuvnnaid. Instituhta vuosttaš hoavda, Aslak Nils Sara, lei guovddážis dalle go WCIP (Máilmimi Eami-álbmotráđđi) vuodđuduvvui, mii lei vuosttaš eamiálbmot orgána oppa máilmis. WCIP lea maid váikkuhan dasa ahte eamiálbmogiidda guoski gažaldagat bohte riikkaidgaskasaš forumiid áššelisttuide.

SI galggai doaimmas bokte leat oskkáldas sámi organisašuvnnaide. Dieđut-ráiddu vuosttaš nummaris, mii almmuhuvvui 1974:s, daddjojuvvo ahte sámi organisašuvnnaid áigumušat galget leat vuodđun Instituhta bargguide. Nu ledje gusto sámi organisašuvnnat mat galge defineret áigeguovdilis doaimmaid. Dákkár ipmárdusain ja dainna, mot čoavdit áigeguovdilvuoda gažaldaga, anii SI hovdenveahka iežas reaidun sámi organisašuvnnaide sin bargguid bokte ovddidit sámi kultuvrra ja servodat-eallima.

SI:s lei maiddái čielga doaibma (rolla) sámi organisašuvnnaid ektui ja maiddái eise-válldiid ja sámi organisašuvnnaid gaskavuođas sii dorjo čielgasit organisašuvnnaid oaiviiliid. Almmolaččat virgáibiddjon dutkiide ii leat álohhii dát dilli leamašan áibbas álki.¹ Ja lea go dasto nu ahte dutkiid lagas oktavuohta sámi organisašuvnnaide váikkuhii dasa ahte Vákšunpolitija beroštišgodii SI doaimmain? Historjádutkan lea oainnat muitalan midjiide ahte Norgga Vákšunpolitija lea atnán SI doaimma uhkádussan riikka sihkkarvuhtii.² Leat uhkádussan riikka sihkkarvuhtii lea gal oba duođalaš ášši. Seammás lea dat maiddái duođalaš ášši ahte navdit olbmuid, ja ábaide vigihis olbmuid, baháid bargan. Mun dovddan SI doaimma ja olbmuid geat leat bargan Instituhtas nu bures ahte, sahtán dadjat ahte Vákšunpolitija lea barggustis garrasit boastut árvvoštallan áššiid.

Sámi kultuvrra ja servodateallima dilli

Ipmirdan dihte SI dutkiid beroštumiid ja bargguid ferten muittuhit sámi kultuvrra ja servodateallima dili 1970-logus. Válldán dás ovdan Davvi-Norgga sámiid dili ja anán vuodđun professor Vilhem Auberta čilgehusaid dieđuide maid Statistisk Sentralbyrå oaččui Álbmot- ja orrunguorahallamis maid čađahii 1970:s.³ Liigeguorahallamiin, maid čađahii 1970:s, háliidii kártet Davvi-Norgga sámi álmoga ja sin dili. Dan okta-vuođas celkkii professor Aubert ahte:

- Sámit orrot doaresbeal gilážiin. Sii barget ja sis lea gullevašvuhta vuodđo-ealáhusaide (eanandoallu, boazodoallu ja vuotnaguolásteapmi). Oallugat sis leat ealáhatagis (penšunisttaagis). Dán riikaoasi sámiin lea heajos oahppodássi.
- Sámegielagat leat oalle boares olbmot, dl. sámegiela hupmet dušše boares olbmot ja dušše Sis-Finnmárkkus, ja Divttasuonas ohppet gal muhtun mánát sámegiela. Oppa guovllus lei nu ahte, jus nubbi náittosguimmiin lei dárogielat, de lei mánáid ruovttugiella dábálaččat dárogiella.

Vaikke vel dát guorahallan masa mun dál čujuhan, leage Davvi-Norgga sámiid birra, de in jáhke ahte dilli livčii leamašan earálágán ja buoret sámiide geat orro eará sajiin riikkas. Professor Auberta cealkámušat sohpege dan dihte dan áigge dábálaš oaivi-liidda ahte sámit ledje dáruiduvvame.

Ruota ja Suoma beale sámiid dilli lei seamasulláš go Norggas. Ja dat leige maiddái vuodđun dasa go sámit organiseregohte davvirrikkalaš ovttasbarggu. Sáme-konferánssa bovdehusas, mii dollojuvvui 1953:s Johkamohkis, čujuhuvvo ahte

“Odđaáigásáš ovданеапми, ... леа дагаһан дán álmoga вáttis dillái. Juš sii галгет нағодит биѕуһи тиѣзасет кулутурралаш иеšвуоддайд, де фerte heiveheapmi одђа áigái leat eanet aktiivvalaš. Aktiivvalaš heivehemiin oaivvilduvvo dat ahte sámit eai ovttageardánit ja jearakeahttá váldde alcceaseaset dan odđa-áigásáš kultuvrra ja hilggo iežaset kultuvrra buhttekeahttá árvvuid ...”
(Jorgaluvvon ruotagielas.)

¹ Norgga servodatdutkiin lea árbevierru identifiseret iežaset servodaga heajtdui joavkkuiguin.

² Trond Berg ja Knut Einar Eriksen, 1998:228.

³ Vilhelm Aubert: Den samiske befolkning i Nord-Norge. Statistisk Sentralbyrå, Oslo, 1976.

⁴ Samiid Dilit. Föredrag vid Den nordiska samekonferansen. Jokkmokk. 1953. Oslo, 1957

Konferánsabovdehusas daddjojuvvo ahte “*Dát vástis dilli eaktuda dihtomielalaš ja joðanis daguid sihke sámiin alddiineaset ja earáin, ...*”⁴

Ii lean mihkkege duostilis cealkámušaid 1970-logus dat ahte, sámi giella ja kultuvra lei jávkagoahime boarrasit sámi buolvvaid mielde. Nuorat akademihkkárboolvvas lei maiddái dát ipmárdus, ja danne álggahedje “*joðanis daguid*”. Lei dehálaš álggahit sihke oanehit ja guhkit áigge doaimmaid. Praktikhalaš barggut sihke organisašuvnnain ja daid vehkiin adnojuvvojedje beaktilin.

Dutkan

Instituhta dutkit válljejedje siskkáldasgeahčasteami (-perspektiivva) iežaseaset dutkamii. Dál lea mihá ovttaoaivilvuhta dasa ahte siskkáldasgeahčasteapmi lea vuodđun ipmirdit servodatlaš ihtagiid (dáhpáhusaid). Muho lea eahpesihkárvohta das maid dát geahčasteapmi mearkkaša geavatlaččat ja mot dat galgá metodalaččat konkretiserejuvvot. Siskkáldasgeahčasteapmi ii leat nu álkis vuolggasadji. Liikkáge lea dát geahčasteapmi prográmmajulggaštus servodatdutkamii. Dákkár julggaštus ovddastii vuosteoaviliid servodatdutkama positivismárbrevirrui. Luonddudiehtagat atne positivisma ovdagovvan alcceaseaset, juosgo positivisma vuostebealli mearkkašii ahte *servodatlaš ihtagat fertejedje ipmirduvvot*. Ii leat doarváai dušše čilget servodatlaš ihtagiid.

Servodatdiedalaš ipmárdusat leat dál dohkkehuvvon oppalaččat. Dutkama bargu lea ipmirdit daid servodatlaš fenomenaid maid dutká. Servodatdutkan lea olbmuid ja sin daguid birra. Dutkama bargu lea ipmirdit olbmuid daguid áigumušaid. Dutki ferte danne ipmirdit manne olbmot dahket dan maid dahket. Dutki háliida ipmirdit dahkojuvvon daguid áigumušaid (ulbmiliid). Deattuhan dihte man dehálaš lea ipmirdit dahkki áigumušaid, čujuhuvvo danne dávjá dán cealkagii “*The actors point of view*”. Dát cealkka mearkkaša dan ahte dutki galgá barggustis atnit dahkki oaiviliid vuodđun ipmirdan dihte servodatlaš fenomenaid, dl. dutki galgá ipmirdit dahkki. Dáinna lágiin vuodđuduuvvo siskkáldasgeahčasteapmi. Áigumušat ja oaivilat fertejít ipmirduvvot siskkáldasat, ja dutkái ii leat dalle doarváai leat dušše áici (observevra). Dutki ii sáhte dušše áicat objeavta, muho ferte ipmirdit daguid maid olbmot dahket subjeavta dilis. Dutkit ja sii/dat, geaid dutki dutká, leat dahkkit ja iešdulkojeaddji subjeavttat.

SI dutkiid vuodđojurddašeapmi iežaset dutkamis lei ahte sápmelašvuhta ii sáhte leat dušše dutkama objeakta. Sámiin leat maiddái oaivilat, ja sii fertejít válđojuvvot duođalaš subjeaktan. Jurdda heivii vuohkkasit ođđa jurddašemiide mat ledje servodatdutkamis dan áigge. Dán vuodđul hábmejedje SI dutkit ahte “*Ulbmil ferte leat dutkan sámiid bealis sámiid várás.*”⁵ Dán ulbmila čilgejedje nu ahte, go válđá sámiid duođas, de dutkamiin sáhtii buorebut háhkat ođđa máhtu.

Alf Isak Keskitalo doalai 1974:s logaldallama Davviriikkaid Etnográfaid čoahkkimis.⁶ Logaldallan bovtii garra digaštallama dutki ja su dutkama gaskavuođaid birra. Mun lean dulkon Alf Issáha válđočuoččuhusaid nu ahte sámiid “risttasgieđaid” (passiivvalaš) áicirolla dutkamis lea mielddisbuktán sámiid ja dutkama eahpedássedis gaska-

⁵ Dieđut nr. 1-4. 1974 – mii lea SI vuosstaš almmuhusa Dieđut nummir.

⁶ Dieđut nr. 7/1994. Láppi universitehta Arktalaš guovddás ja Sámi Instituhtta.

vuoda. Dán eahpedássedisvuoda sáhttá čilget nu ahte sámit leat unnitlogus daid dutkiid ektui geat ovddastit eanetlogu. Mu ipmárdusa mielde dat mearkkaša ahte eahpedássedisvuohta čadnojuvvo dasa ahte sámit šaddet passiivalaš áicit dannego sií ipmirduvvojít leat objeaktan. Dutkan rahčá olahit odđa máhtu ja dieđuid ja dasa ii leat dalle dákkár digaštallan nu buorre.

Sámi dutkama čuolbma váldojuvvui fas ovdan 1990-logus. Dalle digaštallojuvvui eanas dan birra ahte mii lea sámi dutkan ja sáhttágó dušše sámi dutkiid dutkama lohkat ja dadjat sámi dutkamin. Mun ipmirdan dán digaštallama earálágánin go dan digaštallama mii lei 1970-logus. 1970-logu digaštallan lei servodatdiehtagiid vuodđo-čuolmmaid birra, ahte mot oažžut ovdan odđa máhtu, juosgo 1990-logu digaštallan šattai politihkalaš digaštallamin. 1990-logus geahčaledje maiddái ohcat čovdosiid politihkalaččat, dannego gažaldat ahte mii lea sámi dutkan álggahii čielggadan-bargguid. Ášši čovdojuvvui dainna lágiin ahte Sámediggi mearridii ahte lea vuogas gávdnat čielga ulbmila sámi dutkamii. Dan vuodul mearriduvvui ahte buot dutkan mii addá máhtu ja dieđuid sámi servodaga suodjaleapmái, nannemii ja ovdáneapmái, galgá adnojuvvot sámi dutkamin. Sámi dutkama gažaldat galgá dasto mearriduvvot áigeguovdilvuoda (relevánsa) vuodul. Ulbmiliset ektui lea áigeguovdilvuodaeavttut sihke ávkkálaččat ja dárbbašlaččat. Dákkár eavttut eai leat áŋkke áigeguovdilat dutkama iežas metodačuolmmaid čoavdimis servodatlaš ihtagiid ipmirdeamis. Digaštallamat metodologalaš ja metoda čuolmmaid birra mat leat čadnojuvvon servodatlaš ihtagiidda, fertejít áŋkke čađahuvvot dutkanservodagain. Leige juste dat maid SI dutki, Alf Isak Keskitalo, ovddidii iežas logaladallamiin 1974:s. Dál lea buorre muittuhit ahte sámi dutkiin leat árbevierut aktiivvalaš oassálastimis dutkanservo-dagain olggobeale báikkálaš dásin.

NORDISK SAMISK INSTITUTT GJENNOM SINE FØRSTE 30 ÅR

- politisk overvåking og samisk forskning

1. amanuensis Johan Klemet Hætta Kalstad

Min innledning er knyttet til et par senrale forhold ved NSI. Det gjelder formålet for Instituttet og forskningen som ble innledet på 1970-tallet.

Et omfattende formål

NSI fikk et omfattende formål ved etableringen i 1973, og det innebar at det nye Instituttet skulle tjene den samiske befolkningen i de nordiske land med sikte på å forbedre befolkningens stilling sosialt, kulturelt, rettslig og økonomisk.

Instituttet skulle realisere sitt formål ved å ta initiativ til, samordne og iverksette utredning, planlegging og forskning, samt gjennomføre prosjekter (§ 2, statutter vedtatt 23. mars 1973, Nordisk Ministerråd).

Instituttet hadde altså et allment formål og skulle gjennom sin virksomhet tjene den samiske befolkningen i de nordiske land på alle områder. Forskerne ved NSI er også kjent for sitt samfunnsengasjement på 1970- og 80-tallet. Deres engasjement gikk ut over forskning og kom til uttrykk ved at forskerne fra NSI både initierte og deltok i samisk kulturreisning og politikk både lokalt og internasjonalt.

Arbeidet internasjonalt ble konkretisert ved deltagelse i forberedelser og etablering av internasjonale samarbeidsarenaer og organisasjoner for urfolk. Instituttets første sjef, Aslak Nils Sara, sto sentralt i etableringen av WCIP (World Council of Indigenous Peoples) som første organ for urfolk i verden. WCIP har spilt en rolle for etablering av internasjonal dagsorden for urfolksspørsmål.

NSI skulle i sin virksomhet vise lojalitet til samiske organisasjoner. I første nummer av Diedut, som ble publisert i 1974, er det slått fast at samiske organisasjoner skal stå for initiering av oppgavene for NSI. Det var altså samiske organisasjoner som skulle definere relevante oppgaver. Men en slik forståelse og løsning på spørsmålet om relevans, så ledelsen ved NSI på selv som et redskap for samiske organisasjoner i deres arbeid til fremme av samisk kultur og samfunnsliv.

NSI inntok en entydig rolle i forholdet til samiske organisasjoner og også i forholdet mellom myndighetene og samiske organisasjoner plasserte de seg klart innenfor organisasjonene. For offentlig ansatt forskere har ikke det vært bare uproblematisk.⁷ Og er det slik at forskernes nære forhold til samiske organisasjoner førte til Overvåkningspolitiets interesse for virksomheten ved NSI? Historieforskning har nemlig fortalt oss at Overvåkningspolitiet i Norge har sett på virksomheten ved NSI som en risiko for

⁷ Norske samfunnsforskere har tradisjoner med å identifisere seg med svakstilte grupper i samfunnet.

rikets sikkerhet.⁸ Å representer en risiko for rikets sikkerhet er en alvorlig sak. Samtidig er det alvorlig å mistenke personer, og spesielt hvis det er uskyldige personer som blir utsatt for mistanke. Jeg kjenner virksomheten og personene som har vært på NSI så god at jeg kan si at Overvåkingspolitiet har gjort alvorlige feilbedømminger i sitt arbeid.

Situasjonen for samisk kultur og samfunnsliv

For å forstå NSI-forskernes engasjement, er det på sin plass å minne om situasjonen for samisk kultur og samfunnsliv på 1970-tallet. Jeg tar utgangspunkt i situasjonen for samene i Nord-Norge og baserer meg på professor Vilhelm Auberts analyse av Statistisk Sentralbyrås materiale fra Folke- og boligtellingen i 1970.⁹ Ved en tilleggsundersøkelse i 1970 tok en sikte på å kartlegge den samiske befolkningen og situasjonen for dem i Nord-Norge. Professor Aubert konkluderte med at:

- Samer bor i utkantene i avsidesliggende bygder. De er sysselsatt og knyttet til primærnæringene (jordbruk, reindrift og fjordfiske). Det er relativt mange pensjonister. Samene i landsdelen har lav utdanning.
- Samisktalende utgjør en forholdsvis gammel befolkning, dvs. at samisk brukes bare av eldre og bare i Indre-Finnmark og i Tysfjord lærer en del barn samisk. I hele landsdelen var det slik at når en av ektefellene var norsktalende, vokste barna normalt opp med norsk som hjemmespråk.

Selv om undersøkelsen som jeg her refererer til er gjort for situasjonen for samene i Nord-Norge, er det liten grunn til å mene at situasjonen var annerledes og bedre for samene i andre deler av landet. Professor Auberts konklusjoner var derfor i overensstemmelse med den gjengse oppfatningen med at *samene var i ferd med å bli fornorsket*.

Forholdene for samene i Sverige og Finland var i store trekk som i Norge. Nettopp det var også en del av begrunnelsen for organisering av nordisk samisk samarbeid. I innbydelsen til den første nordiske Samekonferansen i 1953 i Jokkmokk er det vist til at

“Den moderne utvecklingen, har emellertid försatt denne folkgrupp i en svår situation. För att de skola kunna bevara sin kulturella egenart måste deras anpassning till den nya tiden bli av aktiv art. Med *aktiv anpassning* förstås att samerna ej ensidigt och kritiklöst anamma den moderna kulturen och kasta bort oersättliga värden i sin kultur, ...” (s. 11-12).

I innbydelsen til konferansen slås det fast at “*Den komplicerade situationen fordrar ett målmedvetet och snabbt ingripande både av samerna själva och andra, ...*”¹⁰.

Det var ingen dristig konklusjon på 1970-tallet at samisk språk og kultur sto i fare for å dø ut med den eldre generasjonen samer. Den nye generasjonen akademikere delte denne situasjonsforståelsen og tok fatt på en “*snabbt ingripande*”. Det var derfor

⁸ Trond Berg og Knut Einar Eriksen, 1998:228.

⁹ Vilhelm Aubert: Den samiske befolkning i Nord-Norge. Statistisk Sentralbyrå, Oslo, 1976.

¹⁰ Samiid Dilit. Föredrag vid Den nordiska samekonferansen. Jokkmokk. 1953. Oslo, 1957.

viktig med tiltak som virket på kort og lang sikt. Praktisk arbeid i og gjennom organisasjonene ble ansett som effektivt.

Forskning

Forskerne ved NSI anla et innenfraperspektiv i sin forskning. I dag er det stor enighet om at et innenfraperspektiv er et utgangspunkt for forståelse av samfunnsmessige fenomen. Men det er uklart hva perspektivet innebærer i praksis og hvordan det metodisk skal konkretiseres. Et innenfraperspektiv er intet enkelt utgangspunkt. Like fullt er perspektivet en programerklæring for samfunnsforskningen. En slik erklæring sto for et oppgjør med positivismetradisjonen i samfunnsforskningen. Positivismen hadde naturvitenskapene som sitt ideal, mens motstykket til positivismen innebar at *samfunnsmessige fenomen må forstås*. Det er ikke nok å forklare samfunnsmessige fenomen.

Forståelse i samfunnsvitenskapelige metoder er i dag allment anerkjent. Forskningens oppgave blir å forstå samfunnsmessige fenomen som det forskes på. Samfunnsforskning er konsentrert om mennesker og deres handlinger. Forskningens oppgave er å forstå hensikten til den som handler. En forsker må derfor forstå hvorfor folk gjør som de gjør. En forsker er altså ute etter å forstå hensikten med de handlinger som foretas. For å understreke viktigheten av å forstå den handlendes hensikt refereres det ofte til formuleringen "*The actors point of view*". Formuleringen betyr at forskeren skal i sitt arbeid for å forstå et samfunnsmessig fenomen legge aktørens mening til grunn, dvs. at forskeren skal forstå aktøren. På den måten blir det et innenfraperspektiv. Hensikter og meningen må forstås innenfra, og en observatørstatus for forskeren er ikke god nok. Forskeren kan ikke bare observere et objekt, men må forstå handlinger foretatt av mennesker som subjekter. Forsker og den/de som studeres er begge handlende og selvfortolkende subjekter.

Forskerne ved NSI la til grunn for sin forskning at det samiske ikke kan være bare et objekt for forskning. Samene er meningsbærende og de må tas alvorlig som subjekter. Det var i samsvar med en ny strømning i samfunnsforskningen på den tiden. På det grunnlag formulerete NSI-forskerne en målsetting om at *forskning skal være for og av samer*.¹¹ Denne målsettingen ble begrunnet med at ved å ta samene alvorlig, ville forskningen bli bedre i stand til å erverve ny kunnskap.

Alf Isak Keskitalo holdt i 1974 et foredrag på Nordiske Etnografers møte.¹² Foredraget førte til heftige diskusjoner om forholdet mellom forsker og hans/hennes forskning. Jeg har tolket Alf Isaks hovedbudskap slik at samenes passive tilskuerrolle i forskningen medførte en ubalanse i forholdet mellom samene og forskningen. Denne ubalansen kan tilskrives samenes status som en minoritet i forhold til forskerne som representanter for en majoritet. I min terminologi betyr det at ubalansen knyttes til at samene blir passive tilskuere ved at de oppfattes som objekter. En slik diskusjon er uehledig for forskningen i dens anstrengelser for ny kunnskap.

På 1990-tallet ble problemstillingen om samisk forskning tatt opp igjen. Den gang ble det mest diskusjon om hva som er samisk forskning og om bare forskning av samiske forskere kan kategoriseres og omtales som samisk forskning. Jeg forstår denne

¹¹ Dieđut nr. 1-4. 1974 – som også er første nummer i NSIs publikasjonsserie.

¹² Dieđut nr. 7/1994. Arctic Center ved Lappland universitet og Sámi Instituhtta.

debatten forskjellig fra debatten på 1970-tallet. Debatten på 1970-tallet dreide seg om grunnleggende problemstillinger i samfunnsvitenskapene for ervervelse av ny kunnskap, mens debatten på 1990-tallet ble til en politisk debatt. Løsningen på 1990-tallet ble også søkt politisk ved at spørsmålet om hva som skal oppfattes som samisk forskning ble til gjenstand for utredninger. Floken ble løst ved at Sametinget besluttet at det er hensiktsmessig å formulere en målsetting for samisk forskning. På det grunnlag ble det vedtatt at all forskning som bidrar til kunnskap for bevaring, styrking og utvikling av det samiske samfunnet, skal anses som samisk forskning. Spørsmålet om samisk forskning skal altså avgjøres på grunnlag av relevans. For sitt formål er relevanskriterier både nyttige og nødvendige. Slike kriterier har dog ikke relevans for forskningens egne metodeproblem for forståelse av samfunnsmessige fenomen. Debatter om metodologiske og metodiske problemstillinger knyttet til samfunnsmessige fenomen må føres i forskersamfunn. Det var nettopp det NSI-forskeren, Alf Isak Keskitalo, la opp til med sitt foredrag i 1974. I dag er det betryggende å bli minnet om at samiske forskere har tradisjoner fra aktiv deltagelse i forskersamfunn ut over det lokale.

SOAMES MUITOGOVAT INSTITUHTAS

Samuli Aikio

Muittašeamit

Lean geahčadan Sámi Instituhta – ja muhtun muddui doaibman dan oktavuođas – unnimusat golmma hálttis. Ledjen čállin Sámirađis SI’ riegádeami bále ja ledjen oassálastán sámekonferánssaide 1956’ rájes, goas rádi iežas njuolggadusat vuosttas háve dohkkehuvvojedje; ja dallehan maid lei juo sáhka dákkár sámiid iežaset lágá-dusas. Váhčira ja Snoasa konferánssat ledje viehka muddui mu vásstus, nu vel nubbi Anár konferánsage. Dasto gárten dahje buorebutge bessen Instituhta bargguide, álggos dalábáliid dan álgaheami maŋná 1975 sápmelaččaid historjjá čállinbargui, maid ledje Instituhtas vihkkehallan oktan guovdeleamos ulmmiin. Maŋnelis šadden vel oassálastit Instituhta hálddahusbargui 1980-logu beallemuttu rádjai oahpahus- ja dieđihanossodaga jođiheaddjin, ja vel dan maŋnáge ledjen mielde Instituhta tearbma-projeavttas. Loahpas, dieid doaimmaid maŋná, čohkkájin moadde baji Instituhta stivrras; doppe mus ledje bargoskivirin ee. Louise Bäckman ja Leif Dunfjeld. Njealját geaidnu, man mielde šadden guoskkahallat Instituhta doaimmaid, lei Sápmelaš-láđđi, masa ráhkadin Instituhta álgoáiggiid moanaid ođđasiid dahje eará čállosiid dán oktasas figgamušas.

In lean njuolga Instituhta vuodđudanbargguid guovddážis, vaikke čohkkájin dan dáfus dehalaš báikkis, Sámirađis. Oainnán fal iežan čállosiin ja árvalusain, ahte in lean moktige badjelmeari kritihkalaš Instituhta álgaheami ja doaibmama ektui. Maiddái mii Helssega universitehta sápmelaš studeanttat ja bargit oinniimet bures daid ráiggiid ja doalandumiid, maid válđoálbmogiid čalbmelásaguin čuovggahuvvon sámedutkamuš oaččui áigái – ja maid illá basttii oba čiktitge dahje rievdadit dakka návccaguin. Namalassii dat oaidnu, ahte sámedutkamuš galggai ávkkuhit sápmelaččaid, lei oppa áiggi láhppomin seavdnjadii, go riikkaid akademalaš veahka guttii buorebutge fuola válđoálbmogiid gudnis ja árvvus. Soames fágasurggiid, nugo historjjá ja álbmot-dutkamuša, ledje njuolga steampalastán “našuvnnalaš dieđan”. Dattetge aiddo akademalaš joavkkut ledje álggahan sámiid doarjjadoaimmaid Helssegis juo 1930-logus ja vuodđudan dan várás Sámi Čuvgehussearvvi. Das lei šaddan beanta gievrras sámepolitihkalaš doaibmi, muhto dađe mielde go eanet sámenuorat čoahkkanedje oaivegávpogii ja nuppe dáfos sámit ieža doaibmagohte viiddibut iežaset áššiiguin, mii leimmet gergosat bidjat eanet ahte eanet deattu sámiid iežaset figgamušaide ja seammás geahpedit Čuvgehussearvvi lágán doarjjaorgánaid noađi.

Go guorahallá dáhpáhusaid duššebeare muittu veagas, de millii badjánit vuostta-mužžan hearvás dahje juogaláhkai ártegis fearánat, main ii oro leamen duohtadilis makkárge geahči. Dakkárat ledje vaikkeba Instituhta rahpandilálašvuoda guhkes sártnit, mainna guhkimusain gájui dušše jođiheaddji soalddátláš mearrediđolašvuhta. Seammasulat lei dat agálaš telefonguldaleapmi, mii dáppe juo máinnašuvvui ja mii lei duojážassii linjáid giksin, nu ahte fertii ain duolletdálle rogádit: “eret linjáid alde, buđaldeaddjit, diktet ámmátolbmuid dikšut guldaleami!” Mii leimmet bures diđolaččat dien suollemas doaimmas, dasa lei oahpahan ee. Máze čoahkkimiid čuodeapmi 1974, go ledje ohcan noneksistentiála “ČSV-searvvi”. Muhto leimmet várra vigihis luonddumánát dan beales, ahte gáttiimet duohkin leat duođaid juogalágan

diehtoáŋgirvuoda, eatge dođe eanet smiehtadan masa dieđuid ja šláddariid lei oaivil geavahit. Muhto lehkos dal doarvái dies.

Siskkil ja olggul

Siskkobealde geahcadettiin málbmi šaddá dajahus cuoppoperspektiivii, beaivválaš doaimmat ja hearideapmi gokčet álkit oppalaš figgamuša iige álo leat áigi vihkkehallat doaimmaid funkšuvnna olles servodaga olis. Mii bargit sáhtiimet beauštit iežamet dainna, ahte eat mii lean politihkkárat vaikke veahkehattaimet sámepolitikhalaš orgánaid. Earret sámeservviid, min jiellahin ledje eanemus áššedovdi-lávdegottit nugomat Sámi Giellálávdegoddi ja Sámírádi lávdegottit (mainna máŋggain leimmet ieža lahttun, muhtumiin vel jođiheaddjing). Diekkár doaimmat čájehedje Instituhta álgobáliid oalle lunddolažjan, dasgo leihan Instituhtta measta vuosttamuš ja áidna fásta sámeásahus, mii sáhtii bargat áššiiguin beaivválaččat nu viiddis giettis.

Olgobeale geahča fas lei buorebutge vuordimis, ahte min ásahus livčii čađahan viiddis kárten- ja dutkanbargguid ja dainna lágiin huksen buoret vuodu sámiid servodaga(id) ovdánupmái, aisttan “sosiálalaččat, kultuvrralaččat, lágalacčat ja ekonomalaččat”, nugo njuolggadusain daddjui. Ja gal mii dieđos dange buorrin ražaimet, iskkaimet bidjat johtui odđa čielggadan- ja dutkanprošeavtaid sihke teorehtalaš ja heivehuvvon dásis. Problema fal lei Instituhta ruhtajuolludandási vuolle-gašvuhta ja jiekjun dán dássái. Dan sujas lei álo váttis álggahit odđa dahje joatkka-prošeavtaid, muhtumin lei joba áitimín várra, ahte prošeavta ferte loahpahit ovdal bohtosiid válmmaštuvvama ja olggosaddima.

Berre gal muitit, ahte eai duše min iežamet jurdagat ja báikkit leat rievdan muhto maid dat olggobeale málbmi, mii ráđđe min. Doppe nugo min iežamet nurkkiin golget odđa ideologalaš rávnnjit, ja dat váikkuhit maid válddieaiggáidiida. Guhkes áiggiid leat ožzon duhtat dasa, ahte beassat bálvalit válđoálbmogiid sin hearvan, dahje čábbasabbot daja, riikkaid riggodahkan. Dál leš baicca nugežiid, ahte oažžut čákļat iežamet bidjui ja buđaldit doppe maid háliidat, bearehan eat mendo sakka hehtte ja cakkat olggobeale málmmi. Dutkama olis dat mearkkaša, ahte galggašeimmet áinnas čielggadit iežamet álbmoga eallima ja millosamosit vel sámegillii. Mii leat dieđos iežamet eallima báres áššedovdit, daddjojuvvo, ja sámegillii čállin ovddida gul giela ja dan geavahusa. – Muhto dákkár iežamet náhpečoali guldaleapmi maid buot uhci-mus váivvida earáid! Jos mii fas háliidat dahkat dutkamušaid namalassii iežamet ávkin, de veajášii dutkamuša čuozáhahkan heivet áđamusat válđoálbmot ja dan hálddahusa ráhkadat ...

Ipmárdusa ráhkadeapmi

Velá 80-logu álggus, go ledjen barggus Instituhtas, lei oppa sámelihkadus dainna lágiin rašes dilis, ahte das ledje uhccán guoskkahusat sámiid árgabeai eallimii. Omd. gielddapolitihkkárat dovde dan máŋgga sajes heittogit dahje njuolggaa gárvvašedje dan, go eai lean sihkkarat mo dainna galggai láhttet. Muhtumat sáhtte atnit sámepolitikhkkáriid joba áittan iežaset stáhtusii. Muhto maid árbevirolaš servviid kulturbargit sáhtte eahpidit Instituhta bálkáhuvvon bargiid áigumušaid. Instituhtta háliidii muhto maid fertii čájehit, ahte dan beroštumit ollet juohke guvlui ja guhkás: johtin šattai dehalaš doaibmavuohkin. Omd. kulturossodaga jođiheaddji (Álf-Issát Keskitalo) dáhtui ordnet oahpásmuvvan- ja ráđđadallanmátkki nuortalaččaid lusa Čeavetjávrái, ja

nu maid dahkkojuvvui. Ruota beale sámiiguin mis ledje sihke rádfálaš ráddadallamat ja nákkáhallamat. Ja mánggat Instituhta olbmot ledje mielde veahkeheamen sámekonféránssaid ja maid dábálaš Sámirádi čoahkkimiid ordnema miehtá Sámi.

Ovdalgo Instituhta njuolggadusat loahpalaččat rievaduvvojedje (guhkes guorahallamiid maŋŋá jagi 1997 álggus), dan mearit ja ulbmilat guske viidát álbmotčuvgehussii, dieđihan- ja rávvendoibmii ja velá dasa lassin moanaid diedasurggiid čilgen-, dutkan- ja guorahallanbargguide. Danne leige lunddolaš, ahte min ásahusa barggut ordnašuvve golmma juhkosa bokte ja stivrašuvve dávjjimusat geavatlaš dássái, nugo olbmot vurde. Dattetge čielggai juo vuosttas logi jagis, ahte bargoháltti berrešii njulget eanet ahte eanet dutkamiid guvlui. Doppe sápmelaččain orui leamen stuorámus váili, go fas sierranas servodatsurggiin, nugo skuvlemis, ealáhusaid ovddideamis jnv. sámit ledje beassamin buori álgui almmá min konsuleantabálvalusaid ja diehtojuohkima. Maiddái dat árvvoštallama gohccáhan dilli, ahte Instituhta orui bálvalleamen eanemus Norgga beali sámiid, bodii várra buori muddui addo barggu praktikhkalaš luonddus, man lea álo váttis ordnet riikkarájáid rastá, leš dal ásahus oktasaš dahje ii.

Jáhkán, ahte diet árvvoštallamiid suorgi bázii jagiid guhkkodahkii lossa noadđin Instituhtii – ja das šattai maid ánssuhis bázahus guhkes áigái, kánske gitta otnábeaivái. Geavai oainnat nu, ahte sihke háldahusa ođasmahttin ja bargiid iežaset válljen geaidnu stivrii dutkanlágádusa guvlui, juo olu ovdal njuolggadusaid rievda-deami. Ságastallit leat dás máinnašan soames dehalaš dutkanbargguid, mat iežaset deattuin movttáskahtte eanet dutkamidda. Seammás dieđus konsulteren- ja dieđihandaibauma geahppánii, go návccat vátno bálvalansuoggis ja bargofámut čohkkejuvv Jedje dutkamii. Muhto ii leačča nu imaš, ahte sápmelaččat illá nagadedje dáid lávkkiid čuovvut, go gearddi ruhtadeaddji mearridan njuolggadusatge ledje nu sakka báza-hallan ovdánumis – man diet ásahusa isit lei datte iešge gáibidan!

Dutkiid geaidnu

Dutkandoaimmaiguin mii lávket dál odđa geidnui, mii doalvu viiddis máilbmái iige bisán Bealljašvári dahje Áilegasá ráddjen horisontii. Das ii leat oaivil luohttit stuorra auktoritehtaide dahje álbmotviisodahkii muhto baicca dárbu hoigat diehtámuša rájáid ain guhkkeli. Dutki gártá dakkár rabas ilbmái, gos bohtosat ja bargovuogit vihkkelhallojít árpmuheamet dušše dan ektui, man bures gažaldagat leat čovdojuvvon ja logihkalaččat guorahallojuvvon; kritikhkka ii sáhte leat dutkanmáilmis seastevaš. Dutki ferte baicca iešge juo álggu rájes árvvoštallat barguidis nana kritikhkain iige loahpas dohkkehít maidige automáhtalaččat dođe buorebut “sápmelaš” go muđui “našuvnnalaš” duoh tavuohtan – dasgo iihan duoh tavuohta dovdda álbmotlaš rájáid.

De in mášage ná loahpas leat válddekeahttá ovta unna ovdamearkkaža iežan suoggis historjádutkamis. Mii han leat várra buohkat gártan gullat čilgehusaid sápmelaččaid álbmotluonddus, masa lea mahkeš mihtilmá áinnas ráfi eahccin, ja mo dat čilge min historjjálaš oasi. Dan leat dákron olles dutkijoavkkut buolvvas bulvii gitta Davvirriikkaid álbmotlašromantihka beivviid rájes. Muhto dasa geahčakeahttá, man dihtii 1800-logu álbmotdutkit háliidedje tulkot áššiid ná, ferte juo sieiva logihka namas gávnnahit, ahte álbmotluondu (jos dakkáris galggaš oppanassii hállat) lea dieđusge historjjálaš dáhpáhusaid *boadus* ja fal unnit mearis daid *sivva*. Nuba vuhttoge, go geahčada sámiid vássán áiggiid guhkit perspektiivvas, ahte sápmelaččat bohtet birasálbmogiid dihtui vuosttažettiin issoras soahttás álbmogin, geaid vuoitima ee.

Dánmárkku gonagas anii erenoamáš stuorra gudnin, nugo Saxo mualtii. Sápme-laččaid iežasetge boarráseamos seilon álbumotdivttat muallit sámiid hárjehan vašsi-daguin dáppe Sámis. Muhto dieid áiggiid rájes leat gollan lagabui duhát jagi, ja dakkár áiggis gal geargá maid dajahus “álbumotluondu” nuppástuvvat iešguđege historjjálaš oasi mielde. Eat mii dattetge dárbbas luohpat iežamet govas “Beaivvi bártni nana nállin”, áinnas go muitit máttarmáttu sáni.

Ainge doallá deaivása, ahte historjá čállá midjiide identitehtagoartta, muhto dan ferte beare divvut áiggis áigái, dade mielde go ihtet buoret diedut ja vihtanuššamat min persovnnas. Nu ii leat musge leamaš áigumuš dán unna sáhkavuorus addit guđege-lágan duomu Instituhta duohta mearkkašumis dán rádjai, muhto buktit dušše moadde muitogova lasáhussan dan mohkkás bihttáspellui, mii loahpas čuvge midjiide dán boddasaš ásahusa ollislaš gova.

Samuli Aikio

NOEN ERINDRINGER OM INSTITUTTET

(oversatt fra nordsamisk: NSI)

Samuli Aikio

Et tilbakeblikk

Jeg har tatt for meg Nordisk Samisk Institutt ut i fra minst tre synsvinkler – hvor jeg til en viss grad også har hatt en aktiv rolle. Jeg jobbet som sekretær i Samerådets sekretariat da Instituttet ble etablert. Jeg hadde også deltatt på de Nordiske Samekonferansene siden 1956, da Samerådets egne vedtekter forøvrig ble vedtatt for første gang; allerede den gangen diskuterte man etablering av en egen samisk institusjon. Samekonferansene i Gällivare og Snåsa oppfylte langt på vei mine ønsker, som også den andre konferansen, som ble avholdt i Inari. Etterhvert fikk jeg anledning til å jobbe på instituttet; først, et par år etter åpningen, med skriving av samenes historie som en av de viktigste målene for Instituttet. Deretter jobbet jeg i instituttets administrasjon, som leder for Utdannings- og informasjonsseksjonen, frem til midten av 1980-tallet. Etter det var jeg involvert i instituttets terminologiprosjekt. Endelig var jeg, etter at jeg sluttet på instituttet, medlem i instituttets styre i to perioder, sammen med bl.a. Louise Bäckman og Leif Dunfjeld. Mitt fjerde berøringspunkt med instituttets virksomhet var gjennom bladet *Sápmelaš*; i Instituttets første virkeår forfattet jeg en del nyheter og andre tekster til bladet om en felles bestrebelse for å få etablert en egen samisk institusjon.

Jeg hadde ikke en sentral rolle i etableringen av Instituttet, selv om jeg i denne sammenheng jobbet på en viktig institusjon, nemlig Samerådet. Ut fra mine egne skriv og forslag kan jeg ikke se at jeg på noen måter var kritisk til etableringen av Instituttet og dets virksomhet. Som samiske studenter og ansatte ved universitetet i Helsinki, så vi klart de mangler og holdninger som den produserte samiske forskningen hadde, belyst gjennom majoritetenes briller – og som nesten var umulig å endre på med datidens ressurser. At samisk forskning skulle være til nytte for samene holdt på å forsvinne i mørket, fordi den nasjonale akademiske gruppen anså det som viktigere å fremheve majoritetens ære og verdier. Enkelte fagdisipliner, som f.eks. historie og folkelivsforskning, var regelrett stemplet som ”nasjonale vitenskaper”. Likevel hadde akademiske grupper igangsatt samiske støttetiltak i Helsinki allerede på 1930-tallet, og i den forbindelse etablert Sámi Čuvgehussearvi (Samisk opplysningsforening). Foreningen hadde med tiden en forholdsvis sterkt samepolitisk virksomhet, men etter hvert som flere unge samer flyttet til hovedstaden, samtidig som samene selv overtok behandlingen av egne saker på et bredere grunnlag, var vi rede til å forsterke våre bestrebeler og samtidig lette arbeidet til Čuvgehussearvis støtteorganer.

Når man gransker hendelsene kun ut i fra minnet, er det først og fremst morsomme eller på en måte merkelige hendelser som dukker opp – og som ikke synes å ha rot i virkeligheten. Disse er blant annet de lange talene under åpningen av Instituttet som man til slutt ble befridd fra kun gjennom en målbevisst militant leder. En annen lignende sak var den evinnelige telefonavlyttingen, som allerede er nevnt her tidligere, og som førte til stadige telefonproblemer med den konsekvens at man enkelte ganger måtte rope: ”ha dere bort fra linjen, dilettanter, og la tjenestemenn ta seg av lyttingen!” Vi kjente allerede til denne hemmelige virksomheten, blant annet

gjennom deltakelse på Masi-møtene i 1974, der det ble lett etter et ikke-eksisterende “CSV-forening”. Men samtidig var vi kanskje også uskyldige naturbarn, fordi vi trodde at dette var generert av en sterk vitebegjærlighet, og vi hadde vel ikke noen videre tanker og meninger til hvilke formål disse opplysningene og sladderen skulle brukes til. Men nok om det for denne gang.

Innenfra og utenfra

Fra et innenfraperspektiv ser man verden ut fra et såkalt froskeperspektiv. Den daglige virksomheten og det daglige strevet uttrykkes enkelt gjennom den generelle bestrebelsen, og man har ikke alltid tid til å vurdere og sammenligne funksjonen ved handlingene ved hjelp av hele samfunnet. Som ansatte kunne vi argumentere for vår rolle med at vi ikke var politikere selv om vi ga bistand til samepolitiske organer. Foruten de samiske foreningene, var våre yndlinger ekspertutvalg som f.eks. Samisk språknemnd og Samerådets utvalg (i flere av dem var vi selv medlemmer i og enkelte ganger også ledere). For instituttet var slik virksomhet naturlig å utføre, fordi instituttet var nesten den første og den eneste faste institusjon, hvor man til daglig kunne jobbe med saker på et bredt felt.

Fra et utenfraperspektiv hadde man forventninger om at vår institusjon hadde gjennomført et bredt kartleggings- og forskningsvirksomhet for å skape et bedre grunnlag for de(t) samiske samfunn(ets) utvikling, både ”sosialt, kulturelt, rettslig og økonomisk”, slik som det stod i vedtekten. Og selvfølgelig jobbet vi for det også ved at vi forsøkte å igangsette nye granskings- og forskningsprosjekter både på et teoretisk og et empirisk nivå. Finansieringen skapte problemer ved at bevilgningene heller ikke ble økt. Dette medførte vanskeligheter med å påbegynne nye, eller videreføre eksisterende prosjekter. Enkelte ganger var noen prosjekter i fare for å bli avsluttet før endelige resultater kunne fremlegges og publiseres.

En må ha i minne at ikke bare våre egne tanker og steder har endret seg, men også den ytre verden som styrer oss. Også der, som også hos oss, kommer det inn nye ideologiske strømninger som også påvirker makthaverne. Gjennom tidene har vi vært nødt til å nøye oss med å være majoritetsbefolkingens pryd, eller sagt på en flottere måte, en berikelse for berørte nasjoner. I dag er situasjonen annerledes ved at vi nå kan trekke oss tilbake og jobbe med våre egne interesser, bare vi ikke hindrer og motsetter den ytre verdenens gang. I forhold til forskningen betyr det at vi selvfølgelig skal granske leveforholdene til vår egen befolkning, og helst skrive om det på samisk. Vi er de fremste ekspertene om vårt eget liv, sies det, og bruk av samisk fremmer språket og dets bruk. Men en slik egen navlebeskuelse skaper minst hodebry for de andre! Og ønsker vi å gjennomføre forskning som er til egen nytte, så vil kanskje den forskningen påvirke først og fremst majoritetsbefolkingen og deres forvaltningsoppbygging ...

Å skape en forståelse

Fremdeles på begynnelsen av 1980-tallet, da jeg jobbet på instituttet, var hele samebevegelsen i en skjør tilstand ved at den hadde liten kontakt med samenes hverdagsliv. For eksempel hadde kommunepolitikerne på mange steder lite kunnskaper om det samiske, eller de unngikk det rett og slett fordi de ikke visste hvordan de skulle håndtere det. Enkelte av dem anså samepolitikerne som en trussel mot deres

egen status. Også kulturarbeiderne i tradisjonelle foreninger kunne ha sine tvil om hensiktene til instituttets ansatte. Instituttet ønsket, men måtte også vise, at dets interesser nådde alle, både faglig og geografisk; reising ble derfor et viktig virkemiddel. For eksempel ba kulturseksjonens leder (Alf Isak Keskitalo) om å få ordnet en ekskursjons- og en forhandlingsreise til skoltesamene i Sevettijärvi, hvilket også ble gjennomført. Vi hadde fredelige forhandlinger og diskusjoner med de svenske samene. Flere av instituttets ansatte bidro også med hjelp på samekon-feransene og tilrettelegging av Samerådets ordinære møter rundt om i Sápmi.

Før endringen av instituttets vedtekter ble vedtatt (i begynnelsen av 1997 etter lengre utredninger), omfattet Instituttets mål og formål folkeopplysning i en videre skala, opplysnings- og veiledningsvirksomhet og enkelte fagdisipliners utrednings-, forsknings- og granskingsvirksomhet. Det var derfor naturlig at virksomheten ved vår institusjon ble delt inn i seksjoner og dermed mer praksisorientert, i tråd med allmenhetens forventninger. Gjennom de ti første virkeår kom enetterhvert frem at organiseringen burde bli mer forskningsorientert. Der lå den største mangelen for det samiske folket, da samene allerede hadde, innom de ulike samfunnsdisipliner som f.eks. undervisning, næringsutvikling osv., kommet godt i gang med utviklingsarbeidet uten vår konsulenttjeneste- og informasjonsvirksomhet. Evalueringen av instituttet avdekket også at instituttet syntes å betjene mest samer i Norge, noe som antagelig til en viss grad skyldtes virksomhetens praktiske side, da det alltid er problematisk med grenseoverskridende virksomhet uansett om institusjonen er felles eller ei.

Jeg vil tro at denne evalueringen etterlot seg en tung bør for instituttet for flere år fremover – og en utfortjent levning for lang tid fremover, muligens frem til i dag. Det som skjedde var at både omorganiseringen av administrasjonen og de ansattes veivalg styrte mot en forskningsorientert virksomhet, allerede lenge før vedtekten ble endret. Noen av dem som har hatt ordet her i dag har nevnt enkelte viktige forskningsvirksomheter, som i seg selv oppmuntret til ytterligere forskning. Samtidig ble også konsulent- og informasjonsvirksomheten ved instituttet redusert på grunn av ressursmangel på tjenestesiden, og arbeidskraften ble generert mot forskningen. Men det er ikke til å undres over at samene hadde problemer med å følge dette opp, fordi vedtekten, som var vedtatt av hovedfinansiøren, hadde store mangler på utviklingssiden – en utvikling som nettopp de selv hadde påkrevd!

Forskernes vei

Med forskningsvirksomheten tar vi nå et skritt fremover på den nye veien, som fører oss til den vide verden som verken stopper ved Bealljášvári eller Áilegas horisonter. Tanken her er ikke å stole på store autoriteter eller folkekunnskap, men et behov for å flytte kunnskapens grenser ytterligere. En slik situasjon setter forskeren i en ubeskyttet sfære hvor resultater og arbeidsmetoder vurderes nådeløst i forhold til hvor kyndig problemene er løst og logisk analysert; kritikk i forskningsverdenen kan ikke være sparsom. Forskeren må selv allerede fra starten av utøve selvkritikk av sin egen forskning og ikke akseptere noe automatisk som en bedre “samisk” sannhet enn som en “nasjonal” sannhet, fordi sannheten kjenner ingen etniske grenser.

Til slutt kan jeg ikke dy meg for å ta et eksempel innenfor mitt eget felt, nemlig historieforskningen. Vi har vel alle hørt om forklaringer om samenes folkelynne, som et såkalt fredsøkende folk, og hvordan dette brukes for å forklare vår historie. Det er

blitt gjentatt av hele forskergrupper fra generasjon til generasjon helt fra den nordiske folkeromantikkens tid. Men uten å fokusere på hvorfor 1800-tallets raseforskere ønsket å fremheve slike tolkninger, må man bruke ren logikk. Folkelynne (hvis man i det hele tatt kan snakke om det) er selvfølgelig et *resultat* av historiske hendelser, og i liten grad deres *årsak*. Og det fremgår, ifølge Saxo, at når man ser på samenes historie i et lengre perspektiv, opplyses det for nabofolkene at samene er et temmelig stridbart folk, blant annet på grunn av sine seire, noe som danskekongen anså som spesielt ærefullt. Samenes egne eldste folkediktning forteller om samenes opparbeidede hatefulle gjerninger her i Sápmi. Men dette er hendelser som skjedde for nesten tusen år siden, og i løpet av den tiden rekker også utsagn som “folkelynne” å endre seg i forhold til de ulike historiske epokene. Men likevel behøver vi ikke å løsrive oss fra “Solens sønner seige avkom”-bildet - spesielt når vi husker våre forfedres tale.

Fremdeles bekreftes det at historien skaper vårt identiteteskort, men det må med tiden justeres etterhvert som det fremkommer forbedret kunnskap og bevisførsel om vår egen person. Slik sett var heller ikke min intensjon med dette foredraget å avsi en dom over instituttets reelle betydning frem til i dag, men å trekke frem noen erindringsbilder som bidrag til dette kompliserte puslespillet, som til slutt samlet sett kan gi oss et helhetlig bilde av denne institusjonen fram til i dag.

SÁMI INSTITUHTA
BOAHTTEÁIGI

NORDISK SAMISK INSTITUTTS
FREMTID

SÁMI INSTITUHTTA JA BOAHTTEÁIGGI SÁMI DUTKAN

(jorgalan dárogielas: SI)

*Rolf Larsen
Oahpahus- ja dutkandepartemeanta, Norga*

1. Álggahus

Ráhkis guldaleaddjit – Davviriikkaid sámedikkiid ovddasteaddjit, davviriikkalaš bargoguoimmit ja ábaide Sámi Instituhta bargit. Munnje lea illun sávvat Sámi Instituhtti lihku golbmalogi lagi doaibmamiin dutkanásahussan.

Lea oalle “rávis” ávvudeaddji man odne fuomášahttit, ja sáhttá dás álggadettiin dovdot (nugo bajilčála čuožžu) ahte leat veháš alla áigumušat (gudneáŋgirin) go departemeantta ovddasteaddji dás galgá hábmet sámi dutkama joatkaga ja SI boahtteáiggi rámmaid. Dan gal IN leat jurddašan dahkat. Dan gal SI galgá IEŠ ain beassat dahkat ja dasa departemeanta ii seagut iežas. Áigguna baicca buktit muhtun jurdagiid dan birra man dehálaš mearkkašupmi SI:s lea ja ain berre leat sámi dutkamis ja oppalačcat sámi álbmogii. Davviriikkaid Ministarráđđi lea álggahan barggu sirdit SI Sámi allaskuvlla vuollái ođđajagimánu 1. b. 2005 rájes. Lea dehálaš rievdaapmi mii váikkuha SI doaimma rámmaid boahttevaš lagiid. Geahčalan čilget makkár váikkuhusat leat dán ođđasitoraniseremis, go gehččá departemeantta čalbmelásii-guin. Muhto dát čalbmeláset jorret olbmos olbmui, ja odne lean mun ožžon daid luoikkasin.

SI oppalaš mearkkašupmi sámi dutkamii

Sámi dutkan lea oalle nuorra dutkansuorgi, ja SI lea doaimmahan njunušbargguid mánjggain surrgiin dan golbmalogi jagis go lea doaibman. SI njuolggadusain daddjojuvvo ahte Instituhta válldoulbmil galgá leat “nannet ja ovddidit sámi giela, kultuvrra ja servodateallima” dutkama bokte. Dasa lassin leat dárbbut ovttasbargat eará dutkan-ja oahppoásahusaiguin deattuhuvvon, ja ahte Instituhta galgá deattuhit sámegiela atnima buot dutkandoaimmainis. Njuolggadusaid ulbmilmearrádusat čájehit ahte SI:s lea oalle viiddis mandáhta, ja dainna lágiin das lea stuora friddjavuohta ja iešheana-lašvuhta vuodđun dutkamistis. Mu mielas dát leat dehálaš deattuheamit ja ulbmilat Instituhta doibmii maid lea dehálaš doalahit ja joatkit boahtteáiggi bargguin.

Sámit leat davviriikkalaš álbmot, ja Instituhta davviriikkalaš perspektiiva dutkan-doaimmain ja bargoveaga hárrái lea leamašan – ja maiddái bissu boahtteáiggisge – dehálaš bisuhan ja nannen dihte sámiid oktasaš kultuvrralaš ja sosiála iešdovddu. Ministarráđđi deattuhage juste dán beali iežas ovdanbuktimis das manjälis, ja in mun áiggo dás geahččalit suoládit buot sin aiddostahttimiid dán oktavuođas. Mun oaivvildan baicca ahte lea dehálaš deattuhit juste dán beali (dimenšuvnna) stuora mearkkašumi. Dát lea maiddái dehálaš viidát ja buotsámi perspektiivva dáfus – ovdamearkka dihte váldit mielde Ruošša beale sámiid. Instituhta sámegiela ja sámiid eamiálbmotrivttiid dutkamis lea stuora mearkkašupmi nu go eamiálbmotdutkama ovdagovvan eará guovlluide máilmmiss. Instituhta lea iežas riikkaidgaskasaš oktavuođaiguin ja

ovttasbargguin eará riikkaid ásahusaiguin leamašan mielde fuomášahttime eami-álbmotdutkama viidát oktavuođas.

Riikkaidgaskasaš fágasurggiin dáhpáhuvvet dál rievdamat main lea mearkkašupmi sihke oahpahussii ja dutkamii. Norgga alit oahpu kvalitehtaođastus lea Eurohpá Bolognaproseassa čuovvoleapmi, mii ovdána dađistaga oktasaš eurohpalaš alit oahpu suorggi beallái. Norgga lea boahtte Bologna ministarkonferánssa guossoheaddjiriika - Bergenis giđdat 2005s. EU lea ráhkadan sierra strategija (Lisboa-strategija) šaddan dihte máilmmi buoremus gilvofámolaš, diehtovuođustuvvon ekonomiija ovdal jagi 2010. Dasa lassin lea UNESCO álggahan stuorit doaimmaid (proseassaid), ja gelddolašvuohta lea laktásan riikkaidgaskasaš bálvalušiehtadallamiidda (GATS) maid WTO doaimmaha. Riikkaidgaskasaš ovddidandoaimmat čuhcet nuppiid doaimmaide mat nu de nanusmahttojuvvojit ja váikkuhit dasa ahte alit oahppu ja dutkan globaliserejuvvo mihá jođáneappot ja vuđoleappot go maid mii ovdal leat vásihan. Dán áigge goas ollu lassánan dutkama ja oahpu internašunaliiseren váikkuha maid Norgga, ja goas vurdojuvvo ahte Norgga dutkan- ja oahppoásahusain lea riikkaidgaskasaš perspektiiva iežaset doaimmain, de jáhkán lea earenoamáš dehálaš ahte SI nákce bisuhit nanu fuomášumi iežas olgguldás doaimmain.

Veháš SI dutkandoaimmaid birra

Instituhta váldosuorggit leat sámi riektedutkan, gielladutkan ja servodatdutkan. Buot dán surrggiin lea Instituhta čalmmustahttán iežas mearkkašahti vuohkái.

Riektedutkan lea dehálaš sihkarastin dihte dihtomielalašvuoda sihke sámiid vuogatvuodaid dili ja eamiálbmogiid vuogatvuodaid historjjálaš ovdáneami birra. Maiddái boahttevaš sámekonvenšvnna bargguid oktavuođas lea dán bargguin stuora mearkkašupmi. Sámi riektedutkamis leat vuogatvuodat eanas leamašan guovddážis, ja leage dan dihte máŋgga oktavuođas sáhttán buktit ovdan bohtosiid mat sisriikkalaččat leat bohcciidahttán nákkuid (mat leat adnojuvvon kontroversieallan sisriikkalaš perspektiivvas). Dan dihte leage maiddái dát dutkan leamašan dehálas oažjun dihte sámiid historjjálaš vuogatvuodaid loktejuvvot politikhalaš ášselisttuide.

Gielladutkan lea dehálaš bisuhan dihte sámegiela sierra giellan, ja nannen ja dibaštan dihte oktasaš sámi kultuvrralaš iešdovddu. Dutkandoaimmaid vuodul mat earret eará deattuhit giela ovddideami ja movttidahttema lea SI oassálastán dan dehálaš sámi giellaealáskähttinprobeassas. Ráhkadir ja ovddidit sámi terminologija iešguđetge fágasurggiide lea bargu mii gáibida ollu, lea áddjái ja bistá guhkes áiggi. Hástalusat mat gusket sámegiela dutkamii leat earenoamáš stuorrát go jurddašit ahte máŋga giella- ja suopmanráji rasttildit riikkarájiid. Muhto dát lea dárbbashaša proseassa vai sámegiella ovdániččii diedalaš giellan. SI lea oahpahussii, konferánssaide ja semi-náraide oassálastimiin leamašan mielde muitaleame ja gilvime dan máhtu ja dieđu mii ovdána dutkama bokte.

Servodatdutkamis lea dehálaš sadji sámi luonduressursaid hálldašeamsi viidát ipmárdusas – sihke ekonomalaččat ja ekologalaččat gievrras, dehe bissovaš hálldašeamsi ja ábaide dannego dát dáhpáhuvvá sámi kulturipmárdusa ektui. Instituhta lea dutkandoaimmaidis bokte leamašan dehálaš eaktoaddi (premissaaddi) ja kvalitehta sihkarasti Davviriikkaid boazodoalopolitihkkii, ja ráhkadan empirijavuođu viidásit soabadallamiidda boahttevaš boazodoalokonvenšvnnaid birra dáid riikkaid gaskii. Sierra sámi servodatdiedalaš diehtobáše (-gáldu) ráhkadeapmi sáhttá šaddat dehálaš

vai nagodit sihkkarastit sámiide guoskevaš statistihka- ja guorahallanmateriala – sihke servodaga atnui viidát mearkkašumis, muhto maiddái almmolaš eiseválldiide ja sámi dutkamii ja oahpahussii.

Sámi dutkan Norggas – SI doaibma

SI lea okta májgga oassálasti gaskkas mat barget sámi dutkamiin Norggas. **Romssa universitehtas** lea earenoamáš našunála ovddasvástádus eamiálbmogiidda guoskevaš dutkamii ja oahpahussii, ja dása gullá maiddái sámi dutkan. Ráđđehusa bealis vurdujuvvo čielgasit ahte dán fágasuorggis galgá Romssa universitehtas leat lagaš ovttasbargu eará áššaiguoskevaš ásahusaiguin – dás maiddái Instituhtain. **Sámi allaskuvllas** lea earenoamáš ovddasvástádus bisuhit ja ovddidit sámi giela, das lea našunála ovddasvástádus sámi oahpaheaddjiohppui ja doppe lea alla gelbbolašvuhta sámi duojis. Oahpaheaddjioahpu oktavuodas lea **Bådåddjo allaskåvlås** našunála ovddasvástádus julevsámi gillii ja kultuvrii, ja **Noerthe-Trøndelaagen Jilleskuvles** lea fas seamma ovddasvástádus lullisámi gillii ja kultuvrii.

SI:s lea nanu ollisteaddji (komplementára) doaibma daid eará ásahusaide Norggas mat barget sámi dutkamiin. SI:s leat iežas válodosuorggit mat ollistahttet ja addet mágssolaš beliid, dievasmahttimiid, dáčcaid sámi dutkamiidda, ja das lea vel dasa lassin sihke davvirikkalaš ja buotsámi geahčasteapmi iežas doaimmain – mat addet Instituhtii earenoamáš nanu fágalaš givrodaga ja áigeguovdilvuoda.

2. SI sirdin Sámi Allaskuvlii

Duogás

Davvirikkaid Ministarráddi áigu sáhkavuorustis das manjelis čilget lagabuidda dan mearrádusa duogáža, ahte SI galgá dál laktojuvvot (oktiorganiserejuvvot) Sámi allaskuvllain odđajagimánu 1. b. 2005 rájes, ja daid rievademiid birra mat leat čađahuvvon. Áiggun dás oanehaččat deattuhit departemeantta bealis ahte mii leat duhta-vaččat bohtosiin mii dál lea gárvvistuvvon. In čiegat ahte oktiilaktinproseassa lea leamašan váttis. Das leat leamaš fárus máŋgá bealálačča main leat muhtun muddui leamašan guovttelágán preferánssat (áigumušat) dehe vuolggasajit Instituhta boahttevaš organiseremii. Orru liikkáge dál nu ahte mii leat nagoden seanadit ovttu bohtosii (govvosii) mainna buot bealálaččat sáhttet bures doaibmat. Departemeanta lea oppa áiggi čuvvon mielde dán proseassa ja lea maiddái oassálastán ja doaibman aktiivvalaččat dasa ahte dát bargu galggai ollašuvvot.

Departemeanta lea maiddái oassálastán sullasaš odđasitoraniseremis mii čađahuvvui **Davvirikkalaš mearrariekteinstituhtain (Nordisk institutt for sjørett)**, mii dál ása-huvvo iešheanalaš instituhttan Oslo universitehta vuollái.

Makkár váikkuhusaid buktá oktiilaktin SI:i

Departemeantta mielas lea lunddolaš ahte praktikhalaš bargu dákkár oktiilaktimis čađahuvvo SI ja Sámi allaskuvlla lagas gulahallamiin. Dát ásahusat dat leat lagamusat árvvoštallat mainna lágiin rievadadeapmi sáhttá čađahuvvot buoremus lági mielde. Departemeanta fállá bargiidis veahkkin dakko gokko dárbbašuvvojit ráđit dehe eará

veahkki proseassa čadaheamis. Departemeantta bealis háliidit ahte dát proseassa čada-huvvo nu bures go vejolaš, ja leatge dan dihte mearridan juolludit oalle ollu ruđa gokčan dihte lassigoluid maid dát rievadadeapmi buktá Sámi allaskuvlii ja Instituhtii. Dát duhtada maiddái daid sávaldagaid maid SI lea ovddidan departementii.

Dain odđa njuolggadusain ja Davviriikkaid ministariid julggaštusas SI boahttevaš ruhtadeami birra deattuhuvvo ahte SI iešheanalašvuhta sierran dutkaninstituhttan galgá sihkkarastojuvvot Sámi allaskuvlii oktiilaktimis. Sierra njuolggadusaaid bokte mat gusket Instituhta doibmii, sierra instituhtajodihangotti ja sierra stívrра bokte, mii lea nannejuvvon njuolggadusain, oaivvildit mii ahte Instituhta iešheanalašvuhta galgá leat dohkálaččat sihkkarastojuvvon boahtteáiggis. Dasa lassin leat ruđat mat juolluduvvojtit Instituhtii várrejuvvon čielgasit Instituhta doibmii, nu ahte eahpit-keahttá galget leat ruđat Instituhta dutkandoaimmaide.

Oahpahuusministariid julggaštusa bokte boahttevaš ruhtadeami birra lea Instituhtta sihkkarastojuvvon viidásit davviriikkalaš ruhtadeapmi, ja dáhkiduvvo maiddái ahte Instituhtta bisuha iežas davviriikkalaš profilllas ja davviriikkalaš gullevašvuodas. Dás lea dehálaš deattuhit ahte dán oktiilaktimis EAI gávdno makkárge seastinsávaldagat. Dás eai leat, eai DMR:s eaige ODDs makkárge gáibádusat dehe vuordámušat organisatuurvralaš rievadademiide oktiilaktima oktavuođas.

Vaikko Instituhtii oktiilaktimis Sámi allaskuvllain leage sihkkarastojuvvon iešheana-lašvuhta ja galgá ain doaibmat sierran dutkaninstituhttan, de gávdnojtit stuora vejo-lašvuodat viidásit ovddidit ja áhpásmahittit fágalaš ovttasbarggu mii lea dálge dán guovtti ásahusa gaskkas. Dán guovtti ásahusas leat dál oalle ollu komplementára (ollisteaddji) dutkandoaimmat, ja danne berrejítge leat buorit vejolašvuodat oččodit fágalaš synergijaid (oktiidoaibmama) oktiilaktimis. Sámi dutkanbirrasiidda Norggas ja Davviriikkain muđui, berre leat givrodahkan ahte dán guovtti ásahusas lea dákkár lagaš ovttasbargu.

Lea guhká leamašan sávaldat ásahit sierra dieđavistti Guovdageeidnui, gos mángga guovddáš sámi ásahusas leat kantuverrat, nugo Instituhtas, Sámi allaskuvillas, Sis-Finn-márkku studeanttaid ovttastusas, Sámi earenoamášpedagogalaš doarjalusas, Sámedikki oahpahuus- ja giellaossodagain, Álgoálbmotguovddážis ja Sámi Arkiivvas. Departemeantta mielas lea dákkár ásahuskantuvrraid ovttastahttin hirbmat buorre SI oktiilaktimis Sámi allaskuvlii, ja gánske ábaide deháleamos lea ahte dáinna lágiin sáhttá ásahuvvot oktasaš gelbbolašvuodaguovddáš sámi álmogii go dáinna lágiin čohkkejuvvoytit oktii sámegielat barggut ja sámi dieđalaš doaimmat mat stuoridit ja viiddidit birrasa.

Studeanttaid stuora lassáneapmi 1990-logus lea dagahan ahte universitehtaid ja allaskuvllaaid latnjadárbbuid gokčan lea bázahallan. Dasa lassin lea jagi 1994 allaskuvlađastus buktán dárbuid odđa viesuide go ásahusat leat oktiilaktojuvvon. Muhtun ásahusain leat maiddái boares ja unnán dohkálaš lanjat. Sámi allaskuvla lea okta dain ásahusain. Odđa vistti huksenbarggut bistet maiddái dábálaččat guhkes áiggi. Dat lea mielddisbuktán ahte jagi 2005:s leat 37 huksenprošeavtta vuordime beassat álggahuvvot. Jagiin 2004:s ja 2005:s eat leat ožžon ruhtadeami álggahit ovttage huksenprošeavtta – dm. ruhtadeami álggahit odđa visttiid huksemiid universitehtaide ja allaskuvllaide. Dat lea fuonidan odđa visttiid huksemiid dili ja min huksenprošeavttaid áigemeriid doallama.

Diedävistti plánen Guovdageidnui lea dattetge boahtán bures johtui. Huksenprošeavtta lea ODD vuoruhan njunnožiid searvái (gč. j. 2005 stáhtabušehta). Dán huksenprošeavtta plána- ja hábmengilvu čáđahuvvui geasset 2004:s ja dán čavčča leat válljen arkiteavtta prošektii. (Arkiteavttafitnodat Reiulf Ramstad arkitekter AS ja eanadatarkiteakta Bjarne Aasen galget hábmet vistti.) Gaskaboddosaš vistegovvosat orrot leamen hui gelddolaččat.

3. Sámi dutkan lea vuoruhansuorgi!

Stuoradikkediedáhusas nr. 34 (2001-2002) sámi alit oahpu ja dutkama birra lea departemeanta deattuhan sámi dutkama guovddáš vuoruhansuorgin politihkas sámi álbumoga ektui. Ráđđehus lea geažuhan ahte sihke oahpahus sámi guoskevaš fágain ja sullásáš dutkan nannejuvvojit. Jagi 2005 stáhtabušehtas lea dát áigumuš čuovvoluvvon dakko bokte ahte ráđđehus evttoha nannet sámegiela dutkangiellan. Ráđđehus evttoha ain eambbo lasihit juolludeami Norgga dutkanrádi sámi dutkama programmii. Dáinna juolludemii lea de dasto várrejuvvon 9 miljuvnna ruvnna sámi dutkama programmii jagi 2005:s.

Stuoradikkediedáhusas evttohuvvui maiddáí bidjat návcçaid oččodit (rekrutteret) sámi dutkiid. Jurdda lea sihkkarastit dán oččodeami movttidahti stipeandaortnegiiguin, giellaoahpahusain ja internašunáliserema ja riikkaidgaskasas ovttasdoaibmama deattu bokte.

Go dát stuoradikkediedáhus meannuduvvui, miedai Stuoradiggi ráđđehusa plánaide ahte Sámi allaskuvla galgá ovddiduvvot ja oažžut diedalaš allaskuvlla árvvu (stáhtusa). Lea departemeanta čielga vuordámuš ahte SI ja Sámi allaskuvlla oktilaktin galgá addit buriid váikkuhusaid dákkár ovdaneapmáí. Dán guovtti ásahusa lagaš ovttasbargu addá buriid vejolašvuodaid allaskuvlii oažžut viidát vuodú iežas dutkandoaimmaide. Departemeanta oaivvilda ahte dát sáhttá nannet sihke allaskuvlla ja Instituhta árvvu (stáhtusa), ja hábmet oppalaš organisašuvnna nanu ja gievrras sámi dutkama ásahussan.

SI lea golbmalogi jagi doaibmama čáđa aktiivvalaččat leamašan mielde hukseme sámi dutkama vuodú rájes ja oassálastán dan ovdáneamis otná rádjái, goas sámi dutkamis lea guovddáš sadji (rolla) sihke sisriikkalaš ja riikkaidgaskasaš dásiin. Sisriikkalaš dihtomielalašvuohta sámi dutkama dehálašvuodas, ja ahte dát suorgi ain vuoruhuvvo boahtteáiggis leat várra sámi dutkama deháleamos bohtosat. Buoremus sávaldagai-guin boahttevaš lihkostuvvamiin sávan didjiide lihku 30 jagi ávvudemiin.

Departemeantta skeanjkka fertebehtet gal vuordit dassážiigo oažžubehtet reivve juolludeami oktilaktima ruhtadeami birra. Dalle beassabehtet oaidnit ahte departemeanta lea HUI giitevaš dainna bargguin maid dii lehpet dahkan.

Lihku ávvudemiin.

NORDISK SAMISK INSTITUTT OG SAMISK FORSKNING I FRAMTIDEN

Rolf Larsen
Utdannings- og forskningsdepartementet, Norge

1. Innledning

Kjære forsamling – representanter fra de nordiske sametingene, nordiske kolleger og ikke minst ansatte ved Nordisk samisk Institutt. Det er en glede for meg å kunne gratulere NSI med tretti år som forskningsinstitusjon.

Det er en ”voksen” jubilant vi i dag er med på å markere, og det kan nok innledningsvis virke (*slik overskriften på presentasjonen står*) noe ambisiøst at departementets representant her skal skissere rammene for den videre samiske forskningen og NSIs fremtid. Det har jeg IKKE tenkt å gjøre. Det skal NSI SELV fortsatt få lov til å gjøre uten departementets innblanding. Jeg skal imidlertid prøve å reflektere litt over den viktige betydningen NSI har og fortsatt bør ha innen samisk forskning og for det samiske folk mer generelt. Det er iverksatt en prosess gjennom Nordisk Ministerråd med tanke på overføring av NSI til Samisk Høgskole fra 1. januar 2005. Dette er en viktig prosess som vil være med på å sette preg på rammene rundt NSIs virksomhet i de kommende år. Jeg skal forsøke å belyse konsekvenser av denne omorganiseringen, sett med departementets briller. Disse brillene går for øvrig på rundgang, og i dag er det jeg som har fått låne dem.

NSIs betydning for samisk forskning generelt

Samisk forskning er et relativt ungt forskningsfelt, og NSI har utført pionerarbeid på en rekke områder i løpet av de tretti årene som har gått siden opprettelsen. Gjennom NSIs vedtekter er det slått fast at Instituttets hovedformål skal være ”å styrke og utvikle samisk språk, kultur og samfunnsliv” gjennom forskning. I tillegg er det fremhevet behovet for samarbeid med andre forsknings- og utdanningsinstitusjoner og at Instituttet skal legge vekt på bruk av samisk språk i all forskningsvirksomhet. Vedtektenes formålsbestemmelser viser at NSI jobber under et meget vidt mandat, og således har en stor frihet og selvstendighet som basis for sin forskning. Dette er etter min mening viktige presiseringer og målsettinger for Instituttets virksomhet som det er verdt å ta med seg i deres videre arbeid.

Samene er et nordisk folk, og det nordiske perspektivet på Instituttets forskningsvirksomhet og personalsammensetning har vært – og vil også i fremtiden være – viktig for bevaring og styrking av samenes felles kulturelle og sosiale identitet. Ministerrådet vil i sitt innlegg rett etterpå fokusere nettopp på dette, og jeg skal her ikke forsøke å stjele alle poengene i denne sammenheng. Jeg mener imidlertid det er viktig å understreke nettopp denne dimensjonen som utrolig betydningsfull. Denne innretningen er også viktig i et bredere og allsamisk perspektiv – for eksempel å inkludere samene i Russland. Instituttets forskning på samisk språk og samenes urfolksretter er av stor

betydning som et forbilde for urfolksforskning i andre deler av verden. Instituttet har gjennom sin internasjonale kontaktflate og samarbeidet med institusjoner i andre land, vært med på å sette fokus på urfolksforskning i en vid sammenheng.

På det internasjonale feltet skjer det nå omveltninger av stor betydning for både utdanning og forskning. Den norske Kvalitetsreformen i høyere utdanning er en oppfølging av den europeiske Bolognaprosessen, som er i stadig utvikling fremover mot et felleseuropæisk område for høyere utdanning. Norge skal være vertsnasjon for neste ministerkonferanse i Bologna – i Bergen våren 2005. EU har utviklet en egen strategi (Lisboastrategien) for å bli verdens mest konkurransekraftige, kunnskapsbaserte økonomi innen 2010. I tillegg er det store prosesser iverksatt av UNESCO og spenning knyttet til de internasjonale tjenesteforhandlingene (GATS) i regi av WTO. Utviklingstrekkene internasjonalt virker gjensidig forsterkende og fører til en langt raskere og mer grunnleggende globalisering av høyere utdanning og forskning enn vi har sett tidligere. I en tid hvor Norge i så stor grad påvirkes av økt internasjonalisering av forskning og utdanning, og hvor det forventes at norske forsknings- og utdanningsinstitusjoner har et internasjonalt perspektiv på sin virksomhet, tror jeg det er spesielt viktig at NSI evner å opprettholde et sterkt fokus på sin utadrettede virksomhet.

Litt om NSIs forskningsaktiviteter

Instituttet har sine kjerneområder innen samisk rettsforskning, samisk språkforskning og samisk samfunnsvitenskap. På alle disse områdene har Instituttet markert seg på en betydningsfull måte.

Rettsforskningen er viktig for å sikre bevissthet om samenes rettslige situasjon og den historiske utviklingen av urfolks rettigheter. Også i arbeidet med en fremtidig samekonvensjon vil dette arbeidet være av stor betydning. Den samiske rettsforskningen har i stor grad vært rettighetsorientert, og har derfor i flere sammenhenger kunnet presentere resultater som har vært kontroversielle i et nasjonalt perspektiv. Ikke minst derfor har også denne forskningen vært viktig for å sette samenes historiske rettigheter på den politiske dagsorden.

Språkforskningen er viktig for å bevare samisk som eget språk, og for å styrke og vedlikeholde den fellessamiske kulturelle identitet. Med utgangspunkt i forskningsarbeid som blant annet vektlegger språkfremmende og språkstimulerende forskningsarbeid har NSI bidratt i den viktige prosessen med å revitalisere samisk språk. Det er et krevende og langsiktig arbeid å utvikle samisk terminologi innen de ulike fagområdene. De forskningsmessige utfordringene i samisk språk er særlig store med tanke på de ulike språk- og dialektgrensene som eksisterer på tvers av riksgrensene. Men dette er en nødvendig prosess for utvikling av samisk som vitenskapsspråk. NSI har gjennom deltagelse i undervisning, konferanser og seminar bidratt til å formidle og spre den kunnskap som utvikles gjennom forskningen.

Samfunnsvitenskapen spiller en viktig rolle for forvaltningen av de samiske naturressursene i vid forstand – både for en økonomisk og økologisk bærekraftig forvaltning og ikke minst for at dette skjer i pakt med en samisk kulturforståelse. Instituttet har gjennom sin forskningsaktivitet spilt en viktig rolle som premissleverandør og kvalitetssikrer for den nordiske reindriftspolitikken og laget et empirigrunnlag for videre forhandlinger om fremtidige reinbeitekonvensjoner mellom disse landene. Utviklingen av en egen samisk samfunnsvitenskapelig database vil kunne bli viktig for å sikre tilgangen på samiskrelatert statistikk- og analysemateriale – både til bruk

for samfunnet i vid forstand, men også for offentlige myndigheter og til bruk i samisk forskning og undervisning.

Samisk forskning i Norge – NSIs rolle

NSI er en av flere aktører innen samisk forskning i Norge. *Universitetet i Tromsø* har et særlig nasjonalt ansvar for urfolksrelatert forskning og utdanning, herunder også samisk forskning. Det er fra regjeringens side klart forutsatt at innenfor dette fagområdet skal UiTø ha et nært samarbeide med andre relevante institusjoner – herunder NSI. *Samisk høgskole* har et særlig ansvar for bevaring og utvikling av det samisk språk, nasjonalt ansvar for samisk lærerutdanning og har høy kompetanse innen samisk kunsthåndverk (duodji). I forbindelse med lærerutdanning har *Høgskolen i Bodø* et nasjonalt ansvar for lulesamisk språk og kultur, mens *Høgskolen i Nord-Trøndelag* har et tilsvarende ansvar for sør-samisk språk og kultur.

NSI har i stor grad en komplementær funksjon i forhold til de andre institusjonene i Norge som driver samisk forskning. NSI har sine kjerneområder som gir et utfyllende og verdifullt bidrag til den norske forskningsaktiviteten på de samiske felt, og har i tillegg den nordiske og allsamiske innretningen på sin virksomhet – noe som gir Instituttet en særlig faglig tyngde og relevans.

2. Overføring av NSI til Samisk høgskole

Bakgrunn

NMR vil i sitt innlegg etterpå gjøre nærmere rede for bakgrunnen for beslutningen om at NSI nå skal samorganiseres med Samisk høgskole fra 1. januar 2005, og om prosessen som er gjennomført. Jeg vil imidlertid kort understreke at fra departementets side er vi fornøyd med det resultatet som nå foreligger. Det skal ikke understås at prosessen rundt sammenslåingen har vært vanskelig, med flere berørte parter med til dels ulike preferanser eller innfallsvinkler for fremtidig organisering av Instituttet. Det ser likevel ut til at vi nå har klart å komme frem til en skisse som de fleste parter kan leve godt med. Departementet har holdt seg orientert gjennom hele prosessen og har deltatt og bidratt aktivt i arbeidet med å få dette til.

Departementet har også vært involvert i en tilsvarende omorganisering av *Nordisk institutt for sjørett*, som nå etableres som et selvstendig institutt under Universitetet i Oslo.

Hvilke konsekvenser får en sammenslåing for NSI

Departementet ser det som naturlig at det praktiske arbeidet med en sammenslåing må skje i en tett dialog mellom NSI og Samisk høgskole. Det er disse som selv vil være nærmest til å vurdere hvordan denne prosessen kan gjennomføres på en så god måte som mulig. Departementet vil stille sine medarbeidere til rådighet der det er behov for rådgivning eller annen bistand i forbindelse med prosessen. Departementet er opptatt av at prosessen skal skje på en så god måte som overhodet mulig, og har derfor besluttet å stille til disposisjon et betydelig beløp for å dekke de merutgiftene Samisk høgskole/NSI får som følge av overføringen. Dette imøtekommmer også ønsker NSI selv har fremmet overfor departementet.

I de nye vedtekten og i de nordiske ministrenes erklæring om fremtidig finansiering av NSI, legges det vekt på at NSIs selvstendighet, som eget forskningsinstitutt, skal sikres ved en overføring til Samisk høgskole. Gjennom særskilte vedtekter for Instituttets virksomhet, egen instituttledelse og med et eget vedtektsfestet styre, mener vi at Instituttets uavhengighet skal være tilfredsstillende sikret fremover. I tillegg vil de økonomiske overføringene til Instituttet bli øremerket for virksomheten ved NSI, slik at det uomtvistet skal være midler knyttet til Instituttets forskningsaktivitet.

Gjennom utdanningsministrenes erklæring om fremtidig finansiering er Instituttet sikret videre nordisk finansiering, og med garantier for bevaring av Instituttets nordiske profil og nordiske tilhørighet. Det er her viktig å fremheve at det IKKE finnes noen rasjonaliseringsønsker bak en slik sammenslåing. Det ligger i dette at det verken fra NMR eller UFDs side stilles krav eller forventninger om organisatoriske omveltninger som følge av sammenslåingen.

Selv om Instituttet ved sammenslåingen med Samisk høgskole er sikret selvstendighet og fortsatt skal være et eget forskningsinstitutt, vil det ligge store muligheter for en videreutvikling og foredling av det faglige samarbeidet som i dag skjer mellom de to institusjonene. De to institusjonene har i dag i stor grad en komplementær forskningsportefølje, og mulighetene bør være store for at det kan være faglige synergier å hente gjennom en samorganisering. For det samiske forskningsmiljøet i Norge og i Norden for øvrig bør det være en styrke at disse institusjonene er i et slikt tett samarbeid.

Det har lenge vært et ønske om etablering av et eget vitenskapsbygg i Kautokeino, med samlokalisering av flere sentrale samiske institusjoner, herunder NSI, Samisk høgskole, Studentsamskipnaden for indre Finnmark, Samisk spesialpedagogisk støtte, Sametingets opplærings- og språkavdeling, Kompetansesenter for urfolksrettigheter og Samisk arkiv. Departementet mener at en slik samlokalisering vil være svært positiv i forhold til overføringen av NSI til Samisk høgskole, men kanskje aller mest viktig vil det være at det på denne måten kan bli etablert et samlet kompetansesenter for den samiske befolkningen ved at samiskspråklige oppgaver og samisk vitenskapelig virksomhet blir samlet i et større miljø.

Det er et stort etterslep når det gjelder dekning av arealbehov for universitets- og høyskolesektoren etter den store studentveksten på 1990-tallet. I tillegg er det som følge av høyskolereformen i 1994 behov for nybygg tilknyttet samlokalisering av institusjonene. Noen institusjoner har også eldre og lite formålstjenlige lokaler. Dette er tilfelle for Samisk høgskole. Prosessen fram til oppført bygg tar også normalt lang tid. Dette har ført til en byggekø på hele 37 byggeprosjekter i 2005. I 2004 og 2005 har vi ikke fått startbevilgning – dvs. bevilgning til å starte selve byggingen til nye bygg for universitets- og høyskolesektoren. Dette har forverret situasjonen med hensyn til å få realisert nye bygg og holde framdriften for våre byggeprosjekter.

Planleggingen av Vitenskapsbygget i Kautokeino er imidlertid godt i gang. Byggeprosjektet er høyt prioritert av UFD (jf. oversikten i statsbudsjettet for 2005). Plan- og designkonkuransen for byggeprosjektet ble gjennomført sommeren 2004 og det er i høst foretatt valg av arkitekt for prosjektet. (Arkitektfirmaet Reiulf Ramstad arkitekter A/S og landskapsarkitekt Bjarne Aasen skal utforme bygget). De foreløpige skissene til nytt bygg ser veldig spennende ut.

3. Samisk forskning er et satsingsområde!

I St.meld. nr. 34 (2001-2002) om samisk høyere utdanning og forskning, har departementet fremhevet samisk forskning som et sentralt satsingsområde i politikken overfor den samiske befolkningen. Regjeringen har signalisert at utdanning i samisk relaterte fag og tilsvarende forskning vil bli styrket. I statsbudsjettet for 2005 er dette blant annet fulgt opp ved at regjeringen foreslår å styrke samisk som forskningsspråk. Regjeringen foreslår å øke bevilgningen til Norges forskningsråds program for samisk forskning ytterligere. Med denne økningen blir det satt av om lag 9 millioner kroner til programmet for samisk forskning i 2005.

I stortingsmeldingen ble det også foreslått satsing på rekruttering av samiske forskere. Det er en ambisjon om sikre denne rekrutteringen gjennom stimulerende stipendordninger, språkopplæring og gjennom fokus på internasjonalisering og internasjonal samhandling.

Ved behandlingen av stortingemeldingen sluttet Stortinget seg til regjeringens planer for at Samisk høgskole skal kunne videreføres til å få status som vitenskapelig høyskole. Det er departementets klare forventning at en samorganisering av NSI og Samisk høgskole vil gi positive effekter på en slik utvikling. Gjennom et tettere samarbeid mellom de to institusjonene ligger det til rette for at høyskolen kan få et bredere grunnlag for sin forskningsaktiviteter. Departementet mener dette vil kunne bidra til å styrke både høyskolen og Instituttets status, og gjøre den samlede organisasjonen til en slagkraftig institusjon innenfor samisk forskning.

NSI har gjennom sitt tretti år lange virke vært med på å bygge opp samisk forskning nær sagt fra bunnen av og bidratt i utviklingen frem til i dag, hvor samisk forskning spiller en viktig rolle både nasjonalt og internasjonalt. En nasjonal bevissthet om viktigheten av samisk forskning og videre satsing på feltet har kanskje vært samisk forsknings viktigste resultat. Det er med de beste ønsker for fremtidig suksess jeg ønsker dere til lykke med trettiårsjubileet.

Gaven fra departementet får vente til dere får tildelingsbrevet om omstillingsmidler. Dere vil da se at departementet setter STOR pris på det arbeidet dere har gjort.

Gratulerer!

SÁMI INSTITUHTTA – SÁMI DUTKAMA GUOVDDÁŠ

(jorgalan dárogielas: SI)

*Alf Rasmussen
Davviriikkaid Ministtarráddi*

1. Álggahus

Sámedikkepresideanttat, stáhtačálli, direktetra ja Sámi Instituhta eará bargit, ovddeš stivralahtut, Sámi allaskuvlla rektor, eará ávvudeaddjit!

Giit u bovdehusas!

Lea ávvudeapmi – lea feasta – Sámi Instituhta deavdá 30 jagi – ja mii leat dál dás ávvudeame! Ja sahtán dadjat dán, dan seamma: **Davviriikkaid Ministtarráddi sávvá váimmolaš lihku beivviin ja ávvudoaluiguin, go mii dal ávvudit dutkan-ásahusa mii lea alimus agis.**

Leat dás ovdalis gullan Instituhta historjjálaš duogáža ja maiddái sámi dutkama boahtteáiggi birra. Ministtarráddi bargin lean ieš, bargosajistan Københavnmanis, čuvvon mielde Sámi Instituhta doaimmaid dárkilit dan majemus čieža jagi. Dál áiggun dás dušše oanehaččat geahčestit majos mot dat lea ovdánan daid majemus jagiid, muhto liikkáge giddet eanet fuomášumi dan prosessii maid Instituhta dál lea čađaheame – ja loahpas buktit muhtun oainnuid dasa ahte mainna lágiin Davviriikkaid Ministtarráddi govahallá Instituhta boahttevaš vejolašvuodaid.

2. Sámi Instituhta ja Davviriikkaid Ministtarráddi

Sámi Instituhta lea juo leamašan oassin oktasaš davviriikkalaš dutkanstruktuvras 30 jagi (measta seamma boaris go Ministtarráddi), ja dál leat vel báhcán dušše moadde davviriikkalaš ásahusa mat leat doaibman vel guhkit áigge. Duollet dálle lea dearvavašlaš guorahallat ja digaštallat juohke ásahusa sisdoalu, bálgá ja struktuvrra – nu maiddái Ministtarráddi organisašuvnna.

Leat leamašan máŋga árvvoštallandoaimma dan áiggis. Ovddit háve, jagis 1995:s, iskkai Davviriikkaid Ministtarráddi buot ásahusaidis geahččan dihte mot guhgege dain heivii ja doaimmai Davviriikkaid politihkalaš áššiid ektui. Lassin muhtun rievda-demiide šattai boađus dan háve ahte ásahusaid lohku vuoliduvvui sullii 15 ásahusain, nu ahte báhce vel sullii 35 ásahusa – daid gaskkas Sámi Instituhta. Go álgen Ministtarráddi gulahallanolmmožin 1997:s, lei Instituhta, máŋgil máŋggaid váttis jagiid, nanneme sajis ja hukseme ođđa vuodu accesis. Instituhta lea hirpmástuhhttán mu go dat – Ministtarráddi njuolggadusaid mielde – dađistaga nákcií rievdadit struktuvras ja guovddáš stivrendokumeanttaid ja nu hágai dađistaga ođđa ja nanu vuodu boahttevaš doaimmaidasas. Dieđán ahte dat bargu gáibidii ollu návcçaid buohkain Instituhtas ja Instituhta stivrras, muhto earenoamáš giitosiid dan oktavuođas cealkkán daláš direktetrii Johan Klemet Hætta Kalstadii. Dađistaga šattai Instituhttií nanu organisašuvdna ja čielga miittomerolaš doaibma. Lei illun munnje dieđihit virgeolbmáidlávdegoddái ja ministtariidda SI dili birra.

3. Oðða árvvoštallan

Muhto ii oktage organisašuvdnahápmi leat agálaš, ja oahpahus- ja dutkanmáilmomi rievdamat dáhpáhuvvet daðistaga jodáneappot – ja dat gáibida oðða guorahallamiid ja oðða vugiid mot organiseret doaimmaid. Duhátjagimolsašumi oktavuoðas mearri-duvvui fas ahte oppa Davviriikkaid Ministtarráði doaibma – oktan ásahusaidisguin - galggai guorahallojuvvot oažjun dihte vel buoret organisašuvnna ja doaimmaid. Professor Dan Brändström čielggadii ja guorahalai daðistaga buot DMR oahpahus- ja dutkanáššiid ásahusaid, ja su raporta Davviriikkaid Ministtarráðdái adnojuvvuige vuodðun oppa prosessii mii de maajnil álggahuvvui – gulaskuddamiigui, ásahusaid guossástallamiigui ja virgeolbmáidlávdegotti, oahpahus- ja dutkanministtariid ja Davviriikkaid ovttasbargoministtariid mearradusaiguin. Lei viiddis ášši.

Davviriikkalaš ásahusat leat gaskamearalaččat oalle unnit, ja guorahallama ulbmil leige ovddemusat geahččat makkár vejolašvuodat gávdnojedje laktit ásahusaid nuppiide – áinnas stuorit ásahusaide – vai ožzot ávkki ja movttidahtima guhtet-guoimmisteaset ja nannen dihte dutkanbirrasiid dustet buoremusat boahttevaš hástalusaid. Dasa lassin hálidetje Davviriikkaid ministtarat eanet fleksibilitehta davviriikkalaš bušehtii – mii álgoálggus lea oalle unni – ja man stuorit oasit ledje čadnojuvvon ealihit daid ásahusaid mat dalle ledje doaimmas. Bušeahttadilli attii unnán vejolašvuodaid álggahit dehe doarjut oðða dehálaš doaimmaid – ja oktasaččat nannet davviriikkalaš doaimmaid globála gilvvu ektui.

Davviriikkaid Ministtarráðdi mearridii danne álggahahttit eanet oktasaš davviriikkalaš dutkanovttasbarggu – NordForsk bokte – mii dál lea vuodðduuvvome. Dohko sirdojuvvojít otná Davviriikkaid dutkanoahpuakademija (NorFA) ja Dutkanpolitikhalaš Ráði (FPR) doaimmat. Barggut maiguin dat oðða orgána galgá bargat, galget čielgasit laktásit daid iešguðetge riikkaid sisriikkalaš vuoruhemiide. Danne bovdejuvvoyit sisriikkalaš dutkanráðit lagaš ovttasbargui – dát vuoruheapmi vurdojuvvoo oktiibout addit buoret ja eanet oinnolaš bohtosiid. Dasa lassin oassálastá maiddái Davviriikkaid innovašuvdnaguovddáš (NICE) dán ovttasbargui mii dakko bokte dákida oktavuoða ealáhusbeliigui. Davviriikkalaš ruðat galget doaibmat dego muhtun lágán gilvvaruhtan, ja vuordámuš lea ahte našunála ruðat fas galget addit dutkandoaimmaide nannosit ruðalaš vuodu.

4. Sámi Instituhtta

Lei álgoálggus ministtariid mearrádus árvvoštallat ja rievdadit organiserema vuogi jus nu orui heiveme. Muhto eai ásahusat leat juste seamma ládje čáðahan rievdademiid, dehe eai sis leat leamašan seammalágán áššit maidda gávdnat čovdosiid. Juohke proseassa lea diehtelasat gáibidan sierranas doaimmaid ja čovdosiid mat heivejít ásahusaide. Dat lei lunddolaš bargovuohki dán áššis.

Sámi Instituhta hárráí lei álggos digaštallan dan birra ahte mot sáhttá nannet Instituhta ja nu maiddái sámi dutkama ovddosguvlui. Nammaduvvui bargojoavku mii galggai hábmet oðða hálddašanšiehtadusa Instituhtii. Dadistaga bohte bargojovkui fárrui SI bargiid ovddasteaddjít, joðiheaddjít ja stivra, Sámi Parlamentáralaš Ráðdi, Sámi allaskuvla, Ruota oahpahusdepartemeanta, Suoma oahpahusministeriija, Norgga Oahpahus- ja dutkandepartemeanta ja Gieldda- ja regionáladepartemeanta ja vel Davviriikkaid Ministtarráðdi. Sin bargguid čáða čielggai ahte fertii ráhkadir májggaid guovddáš dokumeanttaid vai proseassa sáhtii nannejuvvot buorebut ja dohkkehuvvot.

Lassin ođđa hálldašanšiehtadusa evttohusa ráhkadeapmái, leat Suoma, Norgga ja Ruota sámedikkepresideanttaid ja Davviriikkaid Ministtarrádi generálačálli čoahkki-miin ráhkaduvvon nu gohčoduvvon ulbmiljulgaštus, mas áššeosašalaččat leat šiehttan SI boahtteáiggi rámmaid. Maiddái Davviriikkaid oahpahus- ja dutkanministtarat vuolláičállet sierra julggaštusa, mas Instituhta boahtteáigi ja ruhtadeapmi gitte lagi 2007 rádjái mearriduvvo. Njuolgagadusaid leat maiddái dárkkistan ja evttohan rievda-dit ođđasit organiserema ektui. Árvvu mielde addojuvvo šiehtadus Ministtarrádi oahpahusa ja dutkama virgeolbmáidlávdegoddái loahpalaš dohkkeheapmái juovlamánu 8. b. 2004:s, ja šiehtadus doaibmagoahdá ođđajagimánu 1. b. 2005 rájes. Dasa lassin leat Instituhtas álggahuvvon barggut ráhkadir ođđa strategalaš plána Instituhta doaimmaid várás.

Dáinna proseassa ollašuhttimiin lea ođđa kapíhtal SI historjás čállojuvvon. Ja vaikke vel Instituhta hálldašanšiehtadusa ovddasvástádus leage sirdojuvvon Norgga Oahpahus- ja dutkandepartementii, de dat ii mearkkaš ahte davviriikkalaš perspektiiva dehe oassálastin Instituhta doaimmaide lea jávkan.

Instituhta vuodđoruhtadeapmi doalahuvvo goittotge golbma lagi ovddosguvlui. Dat rievdaduvvo go Norga, Ruotta ja Suopma váldet badjelasaset vuodđoruhtadeami ovddasvástádusa ja de juohkása juolludeapmi 50, 15 ja 10 % daid riikkaid gaskka. Davviriikkaid Ministtarráddi unniida vuodđojuolludeami dađistaga, muhto juolluda ain 25 % manjil go ruhtadanortnet lea čađahuvvon lagi 2007:s.

SI bissu ain sierra iešheanalalaš ja buotsámi davviriikkalaš ásahussan, mas lea sierra direktevra ja sierra davviriikkalaš stivra mas leat vihtta lahttua. Suoma, Norgga ja Ruota Sámedikkit galget nugo dán rádjáige, evttohit golbma lahttua stivrii. Dasa lassin galgá DMR evttohit ovttua lahttua ja Instituhta bargit evttohit de vel viđát lahttua.

Ovddit sártnis namuhii Rolf Larsen ahte SI ođđasit organiserenbargu lea leamašan váttis, ja háliidan vel lasihit ahte lean ollu oahppan, mii lea leamašan gelddolaš. Jähkán buohkat geat leamašan dás mielde, leat sihke oahppan ja vásihan ollu dain digaštallamiin ja gulahallamiin mat leat álohi dákkaar proseassaid oktavuodas. Lean liikkáge ilus go dál leat šiehttan oktasaš vuodđu stivrendokumeanttaid sisdoalu bokte. Luohntán Oahpahus- ja dutkandepartemeantta ja SI bargiid gávdnat buriid čovdosiid mot bargiid dárbbuid buoremusat vuhtiiváldit ja mot oažžut Instituhta dutkanbargguid rámmaid buoremussan.

5. Sámi Instituhta boahtteáigi

Sámi dutkan čađahuvvo máŋggáid sajiin Davviriikkain. Máŋgas dain livčé objek-tiivvalaččat sáhttán leat áigeguovdilis birrasat masa SI livčii sáhttán laktit. Muhto gávdnui okta organiserenčoavddus mii lei lagabus go earát – lagat oktavuhta Sámi allaskuvllain. SI ja Sámi allaskuvla leaba máŋga lagi oččodan oktasaš kanturlanjaid Guovdageidnui, ja mii dál Oahpahus- ja dutkandepartemeanta ságaid mielde orru duohtrandakkojuvvome ođđa dieđavistti hukseini. Dan proseassas, mii dál lea measta gárvis, čuožju čielgasit ahte Sámi allaskuvla oažžu maiddái juridihkalaš ovddas-vástádusa Instituhtta ja ahte Instituhtta galgá heivehit iežas Norgga riektedilálaš-vuodaide. Danne leage áibbas mágssolaš buriid bohtosiid oččodeamis nu ahte ovttas-bargu Sámi allaskuvllain šaddá buorre.

Mii dárbbasit sierra Sámi Instituhta! Hugo dadjen álggahettiin, de lei Ministtarráddi hui duhtavaš dainna ovdánemiin mii Instituhtas lea leamašan daid maŋemus jagiid. Kvalitehta ja viiddis ovttasbarggu bokte sáhttá Sámi Instituhtta čájehit ahte sáhttá maiddái leat **boahtteáiggi sámi dutkama guovddážin**.

Gávdnojit oallut vejolašvuodat olahit dan. Instituhta lea áiggiid čađa ožzon oktuodaid ja bargan ovttas dutkanbirrasiiguin mánggain riikkain, sihke Eurohpás ja Eurohpá olggobealde. Dát lea ovdáneapmi maid berre deattuhit ain ovddosguvlui, ja dat šaddáge maid dehálažjan Instituhta boahttevaš saji ektui. Váldoovddasvástádus čađahit dan lea Instituhta bargiin ovttasráđiid stivrrain. Ovttasbargu Sámi allaskuvllain sáhttá ain viiddiduvvot, soitet leat ođđa vejolašvuodat ođđa NordForsk bokte ja de maiddái vejolašvuodat nannet našunála ruhtadeami sihke Norggas, Ruotas ja Suomas. Dutkanbohtosat galget leat ávkin sámi servodahkii, ja kvalitehta dáfus dat galgá sáhttít gilvalit daiguin buoremusaiguin. Leage juste dát luohttevašvuohta mii lea Instituhta buoremus dákideaddjin iežas doaibmamii. Ja lean vissis ahte dii nákcebehetet dan!

6. Giitosat Instituhtii ja skeaŋka Ministtarráđis

Bealistan háliidan giitit juohke ovta SI:s ja SI stivrra ovttasbarggu ovddas dan maŋemus čieža jagis. Lean ollu oahppan Instituhta gozidettiin seammás go lean čuvvon mielde sámi gažaldagaid ovdáneami oppalaččat maiddái ministtardásis. Davvinorgalažjan ii leat maiddái leamašan nu váttis boahtit buriid ságaid nala ja olahit oktasaš ipmárdusa, ja nugo mii diehtit, de sáhttá leat juste dat mii buktá buriid bohtosiid. Sávan mii sáhttít joatkit dan buori oktavuoda.

Davvirikkaid Ministtarrádi čállingottis mii leat ollu jurddašan mii livččii vuogas skeaŋkan ávvudeaddjái. Mii eat dieđusge sáhte jur gilvalit ODD:in ja GRD:in skeaŋkka sturrodaga nalde, muhto jurdda skeaŋkka duogábealde ankke lea buoremus!

Eat ávvut gal jura penšunista geas lea juo buot, ja danne jurddašeimmet ahte sáhttít addit veháš liigeveahki oastit dárbbashaš veahkkeneavvuid. Dainna jáhkkit buot 30-jahkásacčaid šaddat duhtavaččan. Sturrodaga dáfus leat gávnahan ahte 1000 Dánska runvna juohke ávvujagi ovddas lea buorre vuodđu jierpmálaš veahkkeneavvuid háhkamii. Ja nugo mii leat ipmirdan, de dárbbasha Instituhta earret eará ođđa kvalitehtaprojektora ja digitála ávdnasiid, ja de sávvatge ahte dát skeaŋka lea burest boahztán ja adnojuvvo dakkár háhkamiidda. Mus eai leat gal skeaŋkaruđat dáppe mielde, muhto dáhkidan ahte dat sáddejuvvojtit didjiide nugo lea šihttojuvpon.

Lihkku boahtteáiggiin ja sámi dutkamiin Sámi Instituhtas – ja fas – **lihkku beivviin!**

NORDISK SAMISK INSTITUTT – ET SENTRUM FOR SAMISK FORSKNING

*Alf Rasmussen
Nordisk Ministerråd*

1. Innledning

Sametingspresenter, statssekretær, direktør og øvrige ansatte ved Nordisk Samisk Institutt, tidligere styrerepresentanter, rektor ved Samisk høgskole, øvrige jubileums-deltakere!

Takk for invitasjonen!

Det er jubileum – det er fest – Nordisk Samisk Institutt fyller **30 år** – og vi er her for å feire! Og jeg kan like godt si det med en gang: **Nordisk Ministerråd gratulerer hjerteligst med dagen og jubileet – og feiringen** av et forskningsinstitutt i sin beste alder.

Vi har tidligere i dag hørt om den historiske bakgrunnen for Instituttet og også om samisk forskning i framtiden. Som ansatt i ministerrådet har jeg selv fulgt Nordisk Samisk Institutt på nært hold i over syv år fra mitt ståsted i København. I dag vil jeg derfor kort se tilbake på de siste års utvikling, men konsentrere meg mest om den prosessen som Instituttet er i ferd med å fullføre – og avslutningsvis gi noen synspunkter på hvordan Nordisk Ministerråd ser på Instituttets muligheter framover.

2. Nordisk Samisk Institutt og Nordisk Ministerråd

Nordisk Samisk Institutt har allerede vært en del av den felles nordiske forskningsstrukturen i 30 år (nesten like gammel som ministerrådet), og det finnes bare et fåttall nordiske institusjoner i dag som har eksistert enda lengre. Med ulike mellomrom er det sunt å analysere og diskutere både innhold, retning og struktur for enhver virksomhet - så også for ministerrådets organisasjon.

Det har vært flere evalueringssomganger i denne tiden. Forrige gang, i 1995, gjennomgikk Nordisk Ministerråd alle sine institusjoner for å se om hver og en av dem passet inn og svarte til den politiske dagsorden i Norden. I tillegg til en del omlegginger ble resultatet den gangen at antallet institusjoner ble redusert med ca 15, slik at det gjensto ca 35 stykker – blant dem Nordisk Samisk Institutt. Da jeg ble ministerrådets kontaktperson i 1997, var Instituttet i ferd med å konsolidere sin stilling og bygge ny basis etter noen vanskelige år. Og jeg er svært imponert over den måten Instituttet – i tråd med nye retningslinjer fra ministerrådet - etter hvert gjorde om sin struktur og sine sentrale styringsdokumenter og med det skapte et nytt og sterkt fundament for videre drift av Instituttet. Jeg vet at det krevde en stor innsats for alle ved Instituttet og i Instituttets styre – men en særlig takk bør i denne sammenheng rettes til daværende direktør Johan Klemet Hætta Kalstad. Etter hvert framsto Instituttet med en sterk

organisasjon og med en målrettet virksomhet. Det var en fornøyelse for meg å rapportere til embetsmannskomite og ministrer om tingenes tilstand ved NSI.

3. Ny evaluering

Men ingen organisasjonsmodell er evig og endringene i utdannings- og forskningsverdenen går stadig raskere – og det krever nye analyser og nye organisatoriske grep. I forbindelse med årtusenskiftet ble det igjen bestemt at man skulle se på hele virksomheten til Nordisk Ministerråd – inklusive institusjonene - for å få en om mulig enda bedre organisasjon og virksomhet. Alle NMRs institusjoner på utdannings- og forskningsområdet ble etter hvert gjennomgått og analysert av professor Dan Brändström, og hans rapport til Nordisk Ministerråd ble grunnlaget for hele den prosessen som senere fulgte – med høringer, institusjonsbesøk samt vedtak både hos embetsmannskomite, utdannings- og forskningsministrene og hos de nordiske arbeidsministrene. En omfattende prosedyre.

De nordiske institusjonene er gjennomgående svært små, og formålet med gjennomgangen var derfor først og fremst å se på hvilke muligheter som fantes for å knytte institusjonene til andre – og gjerne større institusjoner – for gjensidig nytte og inspirasjon og for å gjøre forskningsmiljøene best mulig rustet til å møte morgendagens utfordringer. I tillegg ville de nordiske ministrene ha litt mer fleksibilitet i det nordiske budsjettet – som i utgangspunktet er forholdsvis beskjedent – og som på store områder var bundet opp til drift av eksisterende virksomhet. Budsjettsituasjonen ga små muligheter for å starte opp eller støtte nye viktige initiativer og virksomhet – og samlet styrke den nordiske innsatsen i forhold til den globale konkurransen.

Nordisk Ministerråd besluttet derfor å initiere et mer samlet nordisk forskningssam arbeid – gjennom NordForsk – som nå er under etablering. Her vil man overføre oppgavene til dagens Nordisk forskerutdanningsakademi (NorFA) og Forskningspolitisk Råd (FPR). Opgavene som det nye organet skal løse, skal henge tydelig sammen med de enkelte lands nasjonale prioriteringer. De nasjonale forskningsrådene inviteres derfor til et tett samarbeid – en satsing som til sammen forventes å gi bedre og mer synlige resultater. I tillegg vil Nordisk innovasjonssenter (NICE) inngå i samarbeidet – og dermed skulle forbindelsen til næringslivet være på plass. Nordiske midler skal fungere som ”seed money” eller så-penger på norsk, mens det er forventninger til at nasjonale midler skal gi forskningsinitiativene et kraftigere finansielt grunnlag.

4. Nordisk Samisk Institutt

Utgangspunktet for evaluering og eventuell omorganisering var altså ministrenes beslutning. Men ingen av institusjonene har gjennomgått en identisk prosess eller fullstendig like problemstillinger. Hver av prosessene har selvsagt krevd ulike aktører og individuelt tilpassede løsninger. Det ligger i sakenes natur.

Når det gjelder Nordisk Samisk Institutt, var det fra første begynnelse en diskusjon om hvordan man framover kunne styrke Instituttet og dermed samisk forskning. En arbeidsgruppe ble oppvent for å komme fram til ny forvaltningskontrakt for NSI. Arbeidsgruppen kom etter hvert til å bestå av representanter fra NSIs ansatte, ledelse og styre, Samisk Parlamentarisk Råd, Samisk høgskole, Utbildningsdepartementet i Sverige, Undervisningsministeriet i Finland, Utdannings- og forskningsdepartementet og Kommunal- og regionaldepartementet i Norge samt Nordisk Ministerråd. Gjennom

dette arbeidet ble det klart at det måtte utarbeides flere sentrale dokumenter for at prosessen skulle bli riktig forankret og godkjent.

I tillegg til utarbeidelsen av forslaget til ny forvaltningskontrakt, er det gjennom møter mellom sametingspresidentene i Finland, Norge og Sverige og generalsekretæren i Nordisk Ministerråd utarbeidet en såkalt hensiktserklæring, der partene er blitt enige om rammen for NSIs framtid. Også de nordiske utdannings- og forskningsministrene vil undertegne en egen erklæring, der Instituttets framtid og finansiering fram til 2007 stadfestes. Vedtekten er også gjennomgått og foreslått endret i tråd med den nye organiseringen. Det er forventet at kontrakten legges fram for ministerrådets embetsmannskomite for utdanning og forskning til endelig godkjenning 8. desember 2004, og at kontrakten tar til å gjelde fra 1. januar 2005. I tillegg er det satt i gang en prosess ved NSI for å utarbeide en ny strategi for Instituttets virksomhet.

Med fullføringen av denne prosessen er et nytt kapittel i NSIs historie skrevet. Og selv om ansvaret for Instituttets forvaltningskontrakt er overført til Utdannings- og forskningsdepartementet i Norge – så betyr dette ikke at det nordiske perspektivet eller engasjementet i Instituttet blir borte.

Basisbevilgningen til NSI opprettholdes i alle fall for en treårsperiode framover. Endringen skjer ved at Norge, Sverige og Finland overtar en stor del av ansvaret for basisbevilgningen med henholdsvis 50, 15 og 10 prosent. Nordisk Ministerråd trapper gradvis ned sin andel av basisbevilgningen, men vil etter at den finansielle omleggingen er fullt ut gjennomført i 2007 – fremdeles bidra med 25 prosent.

NSI skal fortsatt være et eget selvstendig og allsamisk nordisk institutt – med egen direktør og et eget nordisk styre på fem medlemmer. Sametingene i Finland, Norge og Sverige skal som hittil foreslå tre av medlemmene til styret. I tillegg skal NMR foreslå ett medlem og de ansatte ved Instituttet foreslå det femte styremedlemmet.

I forrige innlegg var Rolf Larsen inne på at prosessen rundt omorganiseringen av NSI har vært vanskelig, og jeg vil tilføye at den har vært lærerik og interessant. Jeg tror at alle involverte parter både har lært og erfart mye av de mange diskusjoner og konsultasjoner slike prosesser alltid innebærer. Jeg er likevel glad for at vi nå har funnet en felles plattform gjennom innholdet i de nye styringsdokumentene. Jeg har den største tiltro til at Utdannings- og forskningsdepartementet og de ansatte ved NSI finner fram til en god løsning for hvordan de ansattes behov kan bli ivaretatt og hvordan rammene for Instituttets forskningsarbeid blir best mulig.

5. Fremtiden for Nordisk Samisk Institutt

Det utføres samisk forskning på mange steder i Norden. Flere av disse kunne rent objektivt være aktuelle miljøer NSI kunne knyttes til. Men det var én organisatorisk løsning som var mer nærliggende enn andre – en nærmere forbindelse med Samisk høgskole. I flere år har NSI og Samisk høgskole vært i kontakt med tanke på samlokalisering i Kautokeino, og som nå i følge Utdannings- og forskningsdepartementet ser ut til å bli virkelighet gjennom oppføring av et nytt vitenskapsbygg. I den prosessen - som nå er nesten ferdig – står det klart at Samisk høgskole også blir juridisk ansvarlig for Instituttet og at Instituttet skal innpasse seg de rettslige forhold i Norge. Samarbeidet med Samisk høgskole blir derfor av avgjørende betydning for et godt resultat.

Vi trenger et eget nordisk samisk institutt! Som jeg sa innledningsvis var ministerrådet svært fornøyd med den utviklingen som Instituttet har hatt de siste årene. Og gjennom kvalitet og et bredt samarbeid kan Nordisk Samisk Institutt utpeke seg også som **fremtidens sentrum for samisk forskning.**

Mulighetene er mange for å få dette til. Instituttet har gjennom mange år knyttet kontakter og samarbeidet med forskningsmiljøer i mange land – både i og utenfor Europa. Dette er en utvikling som bør intensiveres ytterligere og vil være avgjørende for Instituttets framtidige posisjon. Og der er de ansatte ved Instituttet som i samarbeid med styret skal ta hovedansvaret. Samarbeidet med Samisk høgskole kan bygges ytterligere ut, det er kanskje nye muligheter i det nye NordForsk og dermed muligheter for forsterket nasjonal finansiering i både Norge, Sverige og Finland. Forskningsresultatene skal både være til nytte for det samiske samfunn, og kunne måle seg i kvalitet med de beste. Det er denne troverdigheten som er Instituttets beste garanti for egen eksistens. Og jeg er sikker på at dere skal klare det!

6. Takk til Instituttet og gave fra NMR

For egen del vil jeg takke hver og en ved NSI og NSIs styre for samarbeidet i de siste syv årene. Det har vært svært lærerikt å følge Instituttet samtidig som jeg har fulgt utviklingen for samiske spørsmål generelt også på ministerplan. Som nordlending har det heller ikke vært vanskelig å finne veien til en god samtale og felles forståelse, og som vi vet kan det være en avgjørende faktor for å oppnå gode resultater. Jeg håper at vi kan fortsette den gode kontakten.

I Nordisk Ministerråds sekretariat har vi tenkt mye på en passende present til jubilanten. Vi kan jo ikke akkurat matche UFD og KRD i størrelse rent beløpsmessig – men tanken bak er i alle fall den aller beste!

Vi feirer jo ikke akkurat en pensjonist som har alt, så vi tenkte at vi kanskje kunne bidra til litt ekstra tiltrengt inventar. Det tror vi alle 30-åringene ville bli fornøyd med. Og størrelsesmessig har vi kommet til at 1000 danske kroner pr jubileumsår burde kunne gi grunnlag for en noenlunde fornuftig investering. Og ettersom vi har forstått at Instituttet blant annet kunne trenge en ny kvalitetsprosjektor og digitalt utstyr, håper vi at gaven blir vel mottatt og anvendt til dette formålet. Midlene har jeg ikke med i dag, men jeg forsikrer om at de vil bli overført i henhold til avtale.

Så lykke til med framtiden og samisk forskning ved Nordisk Samisk Institutt – og igjen - **gratulerer med dagen!**

SÁMI INSTITUHTA SÁMI DUTKAN JA DUTKAN-GASKKUSTEAPMI

- Hástalusat ja perspektiivvat.

(Jorgalan dárogielas: SI)

Audhild Schanche

SI direkteleva

Máŋgasat sis, geain dás ovdalis lea leamašan sátnevuorru, leat hupman SI boahtte-aiggi birra. Dan birra áiggun mun nai hupmat. Háliidan aŋkke geahčestit veháš maŋosgugvlui, SI lagamus vássánáigái. SI:s lea leamašan veháš leabuhis ja eahpesihkkaris dilli, ja eat čiegat ahte eahpesihkkarisvuhta boahttevaš organiserema hárrái lea dagahan duskkástuvvama ja eahpesihkkarisvuđa sihke bargiide ja stivralahtuide. Háliidan rámidit sin go eai leat diktán dán duskkástuvvama čalmehuhttit min vuoddomihttomeari: háhkat dieduid ja máhtu ávkin sámi servodatovdáneapmái. Mun jáhkán ahte duskkástuvvama gáldun lei sávaldat doalahit mihtomeriid, ja ahte dat vuuibmi ja áŋgirušsan mii riegádahtii SI, mii lei vuosttaš ja guhká áidna sámi dutkanásahus, lea ain eallime.

Oallut ovttaskas ja smávit ášshit fertejít čilgejuvvot ja odđa dábit ja bargovuogit galget čielggaduvvot ovdalgo oktiilaktin Sámi allaskuvllain sáhttá ollašuhttojuvvot. Bálgát maid leat válljen, galget ofelastit min muhtun politikhalaš mihtomeriid ja sáhttet hástalit min návccaid rievdadit ja heivehit, ábaide háddahušlaš ášsiid bealis. Lean dattetge vissis ahte mii ovttas Sámi allaskuvllain nákcet lenjet sámi dutkama bures Guovdageidnui, ja ahte mii ovttasráđiid fuomášit mainna lágiin buoremusat suittiid čavget ja doallat daid. Ahte dát bargu gáibida ollu návccaid ii leat nu ollu oktiilaktima geažil, muhto dan dihte ahte mii válljet mihtomeriid mat gáibidit ollu barggu, viššalvuoda ja dáhtu ollašuhttit daid.

Boahtte bargu šaddá, go SI lea ožzon odđa stivrra, ráhkadir odđa strategalaš plána Instituhta dutkamii. In áiggo dál dadjat mii dan sisdoallu šaddá. Mu logaldallan ii leat makkárge prográmmajulggaštus SI sámi dutkamii. Strategalaš plána ráhkadeami duohken leat bargit ja stivrejeaddji orgánat, ja mun illudan searvat gelddolaš ja buriid ságastallamiidda dan lagamus áiggis. Dás áiggun dušše muhtun jurddašemiid ja jurdagiid diehto- ja máhttohástalusaid birra maid fertet čielggadit.

Máŋgga oktavuođas leat globaliseren, modearnitehta ja rievdan guovddáš doahpagat dálá servodagas, ja ábaide dutkamis. Servodateallin ipmirduvvo muhtunlágán bisteavaš refleksiiva dillin, masa odđa ovdánandábit ja treanddat (mállet) bahkkejít sisa juohke uksarágge. Dat buktet miellagiddevaš geahčastemiid áiggis goas málbmi dovdo dađistaga unnume. Muhtumin vihkugoadán veháš ahte dat ii soaitte leat dušše odđaáigásáš proseassaid boađus; ahte rievdanproseassaid, globaliserema ja kultuvelalaš erohusaid jevdema beroštumi duohken sáhttet maiddái čiehkádallat binnánaš boares evolušunisttalaš jurdagat.

Beroštit dušše das mii lea odđa ja rievdá, sáhttá čalmehuhttit dan ahte doppe gávdno juoga mii čatná ovddeš áiggi dálá áigái – ahte gávdno maiddái juoga maid gohčodit joatkevašvuohan (kontinuitehtan). Dakkár oktavuođaid oaidnit dušše dalle go mii geahčestit daidda, ja dat ii oro nu áibbas áigeguovdilis (trendy) ášsi dál. Dakkár

máilmmis gos fertet álohhii heivehit ja rievdadit, eat galgga vajálduhttit giddet fuomášumi dasa ahte gávdnojít maiddái muhtun struktuvrrat mat eai nu jođánit lihkat ja rievdda. Leage dábálačcat baicca juste ovddeš ja dálá áiggi oktavuođa bokte ahte áššiide šaddá ipmárdus ja obanassiige ožzot oaivila, lehkos dal ovttaskas olbmuid, olmmošjoavkkuid, ásahusaid dehe ovta álbumoga eallimis. Odasteapmi ja earáhuhttin (transformašuvdna) eai dárbbas leat joatkevašvuoda vuostebealit. Dannego dat mat dibaštvvojít odasteami bokte, eai leat bistevaš hámit main lea jápma sisdoallu, muhto struktuvrrat, dábit ja árvvut mat rievddadit ja ellet.

Ferten lasihit dása ahte eallit eahpesihkkaris ja rievddadeaddji diliin ii leat mihkkege apmasiid sámiide, ii ovdalaš áigge iige dálge. Rievddadeaddji jahkodagat ja rašes luondu, unnán politihkalaš váikkuhanvejolašvuodat, gáibádusat hálldašit máŋggaid kultuvrralaš birrasiid (diliid), ja riektedilli mas formálalaš ja árbeviolaš rivttiin lea stuora earru, lea gáibidan ja gáibida ain ahte sajáidagat ja siehtadallamat rievda-duvvojít ja odasmahttojuvvojít ja lášmadit heivehuvvojít. Dát sistisdoallá muhtun-lágán kultuvrralaš gelbbolašvuoda hámi ja nanusvuoda, mas lea viidát fievrredanárvu oppalaš dási dáfus. Dákkár oktavuođas sámi dutkan sáhttá doaibmat dehálaš cuiggo-deaddjin, dehe divodeaddjin dasa mii muđui sáhttá dovdot diehtelassan ja ieščilgejeaddjin. Ja eaige maiddái dáččamáilmimi (ii-sámi) rámmat ja vuogádagat, mat ovdal jur measta ipmirduvvojedje luonduortnega oassin, leat šat seamma čielgasat. Gánske lea mis juoga mualit ja oahpahit olgomáilmái, sihke ipmárdusaid dásis ja dáfus ja eará ládje?

Sámi Instituhta ulbmil lea dutkama bokte nannet ja ovddidit sámi giela, kultuvrra ja servodateallima. Mii galgat háhkät diedu ja máhtu mii doarju dán ulbmila. Vaikko dákkár ulbmila muhtun váikkuhusat eai dárbbas makkárge ságastallama, de gávdnojít fas earát mat leat gitta das ahte mainna lágiin mii ipmirdit máhttodárbbuid, das ahte maid mii oaivvildit sáhttá leat buorre ja ávkkálaš máhttu ja diehtu. Dat man birra maid ii nu dárbbas ságastallat, lea earret eará gielladutkan, mas leat čielga giellaprošeavttat ja dat ahte atnit sámegiela dutkangiellan. Guovdageainnu dutkanbirrasis lea nanu sadji sámi gielladutkamis. Lea stuora hástalus dibaštit ja ovddidit dán saji ja háhkät ipmárdusa dasa ahte gielladutkanprošeavttaid dárbbut maiddái fertejít oidnot ruđalačcat. Dán áiggei, goas stuora oassi dutkanprošeavttaid ekonomalaš vuodus lea háhkät buoret vuodu hálldašanortnegiidda ja politihkalaš mearráusaide, de ii leat álohhii liikká álki oažzut mielde dán dárbbu. Odđasa maid stáhtačalli Ellen Inga O. Hætta mualit dás odne, ahte Gieldda- ja regionáladepartemeanta addá 1 miljuvnna ruvnna lassijuolludeami Norgga dutkanrádi sámi prográmmi nannen dihte sámegiela sámi dutkama vuodđogiellan, lea dán dáfus illudahtti.

Eará dutkansuorgi masa Sámi Instituhtii lea lunddolaš searvat aktiivvalačcat, lea boazodoallodutkan. Daid prošeavttaid ruhtadeapmi lea buorebuš, ja guoská ábaide dutkamii mii geahččá boazodoalu viidásit ekologalaš ceavzilis ja bistevaš perspektiivvas, dása gullá maiddái árbeviolaš boazodoallomáhttu. Dán suorggi dutkandárbu lea dan dáfus oktilaš riikkaidgaskasaš geatnegasvuodaiguin duođaštit ja dibaštit árbeviolaš máhtu. Guovdageainnu oppalaš dutkanbirras lea dihto surrgiin njunnožiid gaskkas Norggas das mii guoská kultuvrralaš, gielalaš, vuogatvuodalaš, ekonomalaš ja ekologalaš boazodoalodutkamii, ja lea stuora hástalus ovddidit dan vuodu, seamás go oččoda positiivvalaš oktavuođaid ja ovttasbarggu. Boazodoallodutkamis lea vejolašvuohta viidásit dutkama riikkaidgaskasaš dássái, mii livččii ávkkálaš SI boazodoallodutkamii viidásit ovddidit buohtastahti perspektiivvaid go váldá mielde Ruošša beale sámiid boazodoalu ja eará boazoálbmogii árktaš- ja subárktalaš guovlluin.

Mu mielas berrejít maiddái eará sámi ealáhusaid, nugo guolásteami, eanadoalu ja meahccásteami, dábit, vierut (praksis), diehtu ja máhttu leat guovddáš dutkansuorggit Sámi Instituhtii. Manne nu? Sámi kultuvrra dehálaš vuodđun leat guovllut ja luondduriggodagat. Sámi kultuvrra dibašteapmi ja nannen vuolgá ollu das mot mii dibaštit lagas oktavuođaideamet ressursaide. mat mis leat Sámis, ja daidda geográfalaš viidodagaide mat daidda gullet, sihke ekonomalaččat, vuogatvuodđalaččat ja kultuvrallaččat. Lagaš oktavuohta eanadagaide ja lundai boahtá ovdan máŋgga lágje, nugo giela, árbevieruid ja mūitalusaid bokte, soga ja guovlluid ektui ja musihka, girjjálaš-vuoda ja dáidaga bokte. Deattuhan dás ahte in oainne makkárge vuostálasvuoda dutkamis mii dutká doaimmaid main lea lagas oktavuohta eanadagaide ja ressursaide, ja dutkamis mii váldá ovdan ođđaáigásaš eallinvugiid ja globála váikkuhusaid. Riikkaidgaskasaš servodaga váikkuhusat deaividit sihke eanadagain ja doaimmain.

Eanetloguperspektiivva bealis jerrojuvvo dávjá maid sámvuohta sistisdoallá, mii earuha sámevuoda das mii lea "dábálaš". Muhtumin oaidnitge ahte "sámi" ja "etnalaš" adnojuvvojit dássálas doaban. Jus fuomášupmi bearehaga giddejuvvo majoritehta/minoritehtadássái sáhttá dat, mu mielas, dagahit ahte mii beare geahččat siskkáldasat ja iežamet ektui ja deaddu lea identitehtas, ja dávjá maiddái identitehta massimis. Sámi perspektiivvas leat dutkančuolmmat mat guorahallet giellavuodu, ássanvuodu ja servodateallima ja kultuvrralaš ovdanbuktimiid vuodu dibašteami ja nannema, ja dasto sámevuoda čájehäami ja ovdanbuktimä eavttuid vuodu, seamma dehálaččat go guorahallamat "sámevuoda" birra.

Okta dehálaš eaktu dan bálgái maid galgat válljet ovddosguvlui, lea ahte mii leat Guovdageainnus. Dát báiki, ja dat lagasvuohta mii mis lea sámi báikkálaš servodaga duohta eallimii, addá midjiide lagas čehppodatmáhtu dan birra. Dat addá midjiide māvssolaš siskkáldas ipmárdusa ovdamearkka dihte dan birra gokko stáhta politihka hábmémis váilot dieđut, ja makkár máhttu buoremusat gokčá áigeguovdilvuoda gáibádusa bajimus máhttomihtomeriid dáfus. Seamma gáibádusat devdojuvvojit maiddái go eanas min dutkiin lea lagas diehtu ja máhttu giela ja kultuvrra birra ovdalgo álget bargui Instituhtii. Min vásáhus lea ahte juste dát gelbbolašvuohta dahká min bivnnuhis ja māvssolaš ovttasbargoguoibmin, muhto mii fertet maiddái bearräigeahččat ahte dát gelbbolašvuohta oažju duohtha, ja iige dušše symbolalaš saji, prošeavttain maidda min bovdejít searvat.

Árbevirolaš diehtu ja máhttu leat ihtán politihkkii ja dutkamii. Árbevirolaš dieđuid ja máhtuid dutkamis leat maiddái vuogatvuodđabealit mat muhtumin vajálduvvojit. Das leat sihke politihkalaš ja dutkanehtalaš hástalusat. Mis leat návccat oažžut earenoamáš saji dákkár dutkamis, muhto seammas mis lea maiddái ovddasvástádus fuomášuhttit alcceseamest ja earáide ahte árbevieruid diehtu ja máhttu lea sámi álbmoga opmodat. Dát lea maiddái dutkanpolitihkalaš hástalus.

SI dutkama vuoruheamit eai bohcit áimmohisvuodjas (vahkuumas). Nugo mii jáhkkit earáid oččodit sajiideaset go váldet vuhtii dan gos mii leat fágalaččat, de mii fertet váldit vuhtii dan ahte gávdnojít ollusat geat barget sámi dutkamiin, ja ahte sin dieđut ja máhttu váikkuha ovddidit sámi kultuvrra ja servodateallima. Instituhta boahtteáigái lea māvssolaš ahte lea buorre ovttasbargu ja buorre bargojuohku ásahuhsaid gaskkas mat barget aktiivvalaččat sámi dutkamiin ja ábaide eanet dutkiid oččodeamis sámi dutkamii. Mii áigut bargat oččodit buori bargojuogu ásahuhsaid gaskii, muhto seammas lea dehálaš ahte mii dohkkehít ahte min dutkandoaimmat eai beare guoskkat oktii, muhto leat maiddái muhtun muddui latnjalagaid. Juste dat doaimmat mat leat

latnjalagaid, sáhttet leat veháš váddásat, muhto dat sáhttet maiddái addit buori vuodú gulahallamii ja digaštallamii.

Instituhta ávvudeami oktavuođas, moadde beaivvi dás ovdal, mu jearahalai muhtun aviisajournalista. Son dovddahii dakkár guottuid maid mun diehittelias lean gullan ovdal juo: ahte SI almmuha unnán bohtosiid main lea heajos kvalitehta. Dát orru leamen hui cieggan jáhkku. Sihke diehtoprodukšuvdna ja ođđa prošeavttaide ruhtadeami miediheamit daid majemus jagiid čájehit ahte ovddit ođđasitoraniserema rájes, go Instituhtta válljii ođđa doaibmabálgá mas deattuhii dutkandoaimmaid, lea produkšuvnna lohku ja kvalitehta leamašan buorre.

Mii joatkit ain očcodit kvalitatiivvalaš buori dutkama, muhto dan maid mii maid dárbašit seamma ollu nannet, lea min iežamet dutkangaskkusteapmi. Mii leat ain beare čihkosis máŋgaid oktavuođain goas mis livčii berren leat oahppásit ja oidnosit profila, ja eambbosat berrešedje beassat álkit olahit min dutkanbohtosiid. Sierra neahttiidduid ráhkadeapmi dutkanprošeavttaide lea okta vuohki mainnalágiin mii geahčalit buoridit dán dili. Lean hui rámis go golmmas min deháleamos prošeavttain dál lea sierra gaskkusteapmi golmma gillii neahttiidduin; eanadatprošeavttas, statistihkkaprošeavttas ja boazodoalu ekonomiija prošeavttas. Ávžuhan din buohkat fitnat geahčcame daid siidduid.

Okta gaskkustanvuohki mii seammaas maiddái lea ávkkálaš kvalitehtamihtideaddjin, lea almmuheapmi sisriikkalaš ja riikkaidgaskasaš áigečállagiin main lea refereeortnet. Dainna eat leat vel nu guhkás ollen, muhto leage okta dain áššiin man birra galgat ságastallat min strategalaš plána ráhkadeami oktavuođas. Riikkaidgaskasaš almmuheamit rahpet maid álkibut sámi dutkama eará eamiálbmotásahusaide ja dutkiide. Go min gaskkusteami čehppodat dihto dieđalaš eavttuid mielde lassána, de eat galgga liikkáge vajálduhttit máhcaheamis dieđuid ja máhtu ruovttoluotta sámi servodahkii – dan unnimus dássái, ovttaskas olbmui – mii lea okta min buot deháleamos geatnegasvuodain. Dát gáibida dihtomielalaš válljema, ja dán suorggis mis lea vel ollu doaimmahit.

Dát bohciidahttá gažaldagaid ávkkálašvuoda ja áigeguovdilvuoda dehe guoskevašvuoda birra. Sámi dutkan galgá leat ávkin ovddidit ealáhusaid ja ekonomiija, politihkalaš mearrádusaide ja láhkamearrieddjiide, ekologalaš ja kultuvrralaš nanusnuvvamii ja bistevašvuhtii, ja gielalaš dibašteapmái. Mu mielas lea ajkke earenoamáš dehálaš ahte eat duđa dušše dasa mii ovttatmano oidno ja dovdo ja lea álki ipmirdit. Mii dárbašit maiddái sámi dutkama mii váldá ovdan stuorit ja vuđolaš gažaldagaid, ja mas ii ovttatmano oidno ávkkálašvuhta, dehe mii ii leat seamma čielggas. Doaivvun baicca ahte sámi dutkamis lea vel ollu lasihit ođđa teorehtalaš perspektiivvaid ja metodalaš lahkovanvugiid ovddideapmái aiddo juste das go bidjá vuodđun sámi giela, ipmárdusvugiid ja dan mot dat čađahuvvojit.

SAMISK FORSKNING OG FORSKNINGSFORMIDLING VED NSI

- Utfordringer og perspektiver

*Audhild Schanche
NSIs direktør*

Flere av de som har talt før meg har vært inne på NSI sin fremtid. Den skal også jeg snakke om. Først vil jeg ta et lite blikk tilbake, på den aller nærmeste fortid. NSI har en urolig og uavklart tid bak seg. Det skal ikke nektes for at usikkerheten omkring framtidig organisering og status har skapt frustrasjon og usikkerhet blant både ansatte og styremedlemmer. Jeg vil berømme dem for at de ikke har latt frustrasjonen gå ut over vår målsetting: å produsere kunnskap til nytte for samisk samfunnsutvikling. Jeg tror det skyldes at frustrasjonen hadde ønske om vedlikehold av målene som kilde, og at den kraften og det engasjementet som i sin tid skapte NSI, den første og lenge eneste samiske forskningsinstitusjonen, fortsatt er til stede.

En hel del detaljer skal avklares og nye rutiner og arbeidsmåter skal defineres før samorganiseringen med Samisk høgskole er på plass. De veivalg som er foretatt skal innfri noen politiske målsettinger, og de kan utfordre vår evne til endring og omstilling, især på det administrative planet. Jeg er imidlertid sikker på at vi sammen skal få lagt de nye seletøyet for samisk forskning i Kautokeino godt på plass, og at vi sammen skal finne gode måter å holde tøylene på. At dette kommer til å bli krevende skyldes ikke så mye samorganiseringen som at vi stiller oss mål som krever stor innsatsvilje og målrettet arbeid.

Ved neste sving, når NSI har fått et nytt styre på plass, skal det lages en ny strategiplan for forskningen ved Instituttet. Jeg skal ikke foregripe innholdet i den. Mitt foredrag er altså ikke en programerklæring for samisk forskning ved NSI. Strategiplanen skal forankres blant ansatte og styrende organer, og jeg ser fram til spennende og konstruktive samtaler i nærmeste framtid. Det jeg vil gjøre her er å avsløre noen refleksjoner og tanker om de kunnskapsmessige utfordringer vi står over for.

Globalisering, modernitet og endring er stikkord i mange sammenhenger i dagens samfunn, ikke minst innen forskningen. Samfunnslivet forståes som å være i en slags konstant refleksiv tilstand, der nye utviklingstendenser og trender banker på alle dører. Endringsfokuset byr på interessante perspektiver og utfordringer i en tid da verden sies å bli stadig mindre. Men av og til få jeg en liten mistanke om at det ikke bare er en frukt av moderne prosesser. Bak opptattheten av globalisering og utjevning av kulturelle forskjeller kan det også skjule seg et snev an eldre, evolusjonistisk tankegods.

Videre kan fokuset på det nye og foranderlige overskygge at det finnes noe som binder sammen fortid og nåtid, at det finnes noe som heter kontinuitet. Vi ser slike sammenhenger bare dersom vi har oppmerksomhet på dem, og det er for tiden ikke særlig ”trendig”. I en omstillings- og endringsorientert verden må vi ikke overse mot at det også finnes noen seige strukturer. Faktisk er det gjerne gjennom sammenhengen mellom fortid og nåtid at ting overhodet får mening, det være seg i et enkeltmenneskes, en menneskegruppens, en institusjons eller et folks liv. Fornyelse og trans-

formasjon står ikke nødvendigvis i kontrast til kontinuitet. Det som vedlikeholdes gjennom fornyelse er ikke statiske former med dødt innhold, men fleksible og levende strukturer, praksiser og verdier.

Jeg vil tilføye at å måtte forholde seg til usikkerhet og omskiftelighet ikke er ukjent i samisk sammenheng, heller ikke i tidligere tider. En sårbar og uforutsigbar natur, den politiske marginaliseringen, kravet til å mestre flere kulturelle kontekster og en rettstilstand med et stort gap mellom det formalrettslige og det sedvanerettslige, har stilt og stiller store krav til omposisjonering, reforhandlinger og fleksible tilpassinger. I dette ligger det en kulturell kompetanse som på et generelt nivå har stor overføringsverdi. Sett i en slik sammenheng kan samisk forskning fungere som et viktig korrektiv til det som ellers kan fremstå som selvsagt og selvforklarende. Også i den ikke-samiske verden er rammer og strukturer som tidligere nærmest ble oppfattet som en del av naturens orden, ikke lenger like entydige. Kanskje har vi noe å tilføre verden rundt oss, både på det erkjennelsesmessige planet og på andre måter?

Nordisk Samisk Institutt har som formål gjennom forskning å styrke og utvikle samisk språk, kultur og samfunnsliv. Vi skal altså produsere kunnskap som tjener dette formålet. Mens noen konsekvenser av et slikt mål er udiskutable, er andre avhengig av hvordan vi forstår kunnskapsbehovet, hva vi mener vil være god og nyttig kunnskap. Det udiskutable ligger blant annet i språkforskingen, både rene språkprosjekt og det å ta samisk i bruk som forskningsspråk. Forskningsmiljøet i Kautokeino har en sterk plass i samisk språkforskning. Det ligger en stor utfordring i å vedlikeholde og videreutvikle denne posisjonen, og i å skape forståelse for at behovet for språklige forskningsprosjekt må avspeile seg i økonomiske virkemidler. I en tid da en stor del av det økonomiske grunnlaget for forskningsprosjekter er rettet mot å skaffe bedre grunnlag for forvaltningsordninger og politiske beslutninger, er det ikke alltid like lett å få gjennomslag for dette behovet. Nyheten statssekretær Ellen Inga O. Hættas brakte oss i dag, at Kommunal- og regionaldepartementet har gitt 1 million i ekstrabevilgning til Norges forskningsråds samiske program for å styrke samisk som originalspråk i samisk forskning, er i lys av dette svært gledelig.

Et annet forskningsfelt det etter mitt syn er innlysende at Nordisk Samisk Institutt skal være aktiv innenfor er reindriftsforskningen. Her er mulighetene for finansiering noe bedre. Det gjelder især for forskning som ser reindrift i et videre økologisk bærekraftsperspektiv, inkludert tradisjonell reindriftskunnskap. Forskningsbehovet har her sammenfall med internasjonale forpliktelser til dokumentasjon og vedlikehold av tradisjonskunnskap. Det samlede forskningsmiljøet i Kautokeino er på sine felt det fremste i Norge når det gjelder forskning på reindrift i kulturell, språklig, rettslig, økonomisk og økologisk forstand, og det er en stor utfordring å videreutvikle denne plattformen, samtidig som man bygger positive allianser og samarbeid. Innenfor reindriftsforskningen ligger et potensial for internasjonalisering av forskningen. Det vil være nyttig for reindriftsforskning ved NSI i å videreutvikle et komparativt perspektiv gjennom å inkludere reindrift blant samer i Russland og blant andre reindriftsfolk i det arktiske og subarktiske området.

I mine øyne bør også praksiser og kunnskap i andre samiske næringer, som fiskeri, jordbruk og utmarksnæringer være sentrale forskningsområder ved Nordisk Samisk Institutt. Samisk kultur har en viktig basis i områder og naturressurser. Vedlikehold og styrking av samisk kultur er nært forbundet med vedlikehold av nære relasjoner til de ressurser Sápmi rommer, og til de geografiske utstrekninger som inngår, både i økonomisk, rettslig og kulturell sammenheng. Det nære forbundet med landskap og

natur avspeiler seg på mange måter, som i språk, tradisjoner og fortellinger, i forholdet mellom slekt og område og i musikk, litteratur og kunst. Jeg vil understreke at jeg ikke ser en motsetning mellom forskning på aktiviteter knyttet nært til landskap og ressurser og forskning på moderne livsformer og globale påvirkninger. Påvirkning fra det internasjonale samfunnet møter man i landskap og virksomheter.

Fra et majoritetsperspektiv etterspørres gjerne hva samiskheten består i, hva det er som skiller det samiske fra ”det vanlige”. Noen ganger ser en sågar at ”samisk” og ”etnisk” brukes som synonyme begreper. Dersom oppmerksomheten i stor grad rettes mot majoritets/minoritetsdimensjonen kan det, etter mitt syn, resultere i et innoverskuende og selvgranskende blikk, med fokus på identitet, gjerne også på tap av identitet. Fra et samisk perspektiv er problemstillinger knyttet til vedlikehold og styrking av grunnlag for språk, bosetning, samfunnsliv og kulturelle ytringer og betingelser for selvartikulering vel så vesentlig som analyser av hva ”samiskheten” inneholder.

En viktig forutsetning for den kurSEN vi skal sette videre er at vi befinner oss i Kautokeino. Denne beliggenheten, og den nærheten til det levde liv i et samisk lokalsamfunn, gjør at vi ikke så lett ender opp med distansert ekspertkunnskap. Det gir oss en uvurderlig innsideforståelse av for eksempel hvor statlig politikkutforming har en kunnskapsmangel, og av hvilken kunnskap som best oppfyller et krav om relevans i forhold til overordnede kunnskapsmål. Det samme oppfylles ved at våre forskere jevnt over har nært kjennskap til språk og kultur før de kommer til NSI. Vår erfaring er at nettopp denne kompetansen gjør oss til en attraktiv samarbeidspart, men også at vi må passe på at denne kompetansen får en reell og ikke bare symbolsk plass i prosjekter vi inviteres til å slutte oss til.

Tradisjonell kunnskap er kommet på den politiske og forskningsmessige dagsorden. Forskning på tradisjonell kunnskap har en rettighetsdimensjon som i blant oversees. Den utfordrer både politiske og forskningsetiske sider. Vi har forutsetninger for en særlig posisjon i slik forskning, men dermed også ansvar for å bevisstgjøre oss selv og andre på at tradisjonskunnskapen er det samiske folks aktivum. Dette er også en forskningspolitisk utfordring.

De forskningsmessige prioriteringer ved NSI springer ikke ut av et vakuum. Slik vi antar at andre posisjonerer seg under hensyn til hvor vi befinner oss i det faglige forskningsterrenget, må vi ta hensyn til at det er flere aktører i samisk forskning, og at også deres kunnskapsproduksjon bidrar til å fremme samisk kultur og samfunnsliv. Et godt samarbeid med og enn god arbeidsdeling mellom institusjoner som er aktive i samisk forskning, og ikke minst i rekruttering til samisk forskning, har stor betydning for NSI sin framtid. Vi skal bestrebe oss på en god arbeidsfordeling mellom institusjonene, men samtidig er det viktig at vi aksepterer av våre forskningsaktiviteter ikke bare tangerer, men også til en viss grad overlapper. Det overlappende feltet kan være problematisk, men kan også gi grobunn for en fruktbar kommunikasjon og diskusjon.

I forbindelse med det kommende jubileet ble jeg for noen dager siden intervjuet av en avisjournalist. Hun reflekterte en holdning jeg nok har hørt uttrykt før: at den på NSI produseres lite og at kvaliteten på det som produseres er lav. Dette synes å være en seiglivet myte. Både kunnskapsproduksjon og gjennomslag for finansiering av nye prosjekter de senere år viser at siden den forrige omorganiseringen, da Instituttet

staket ut en ny kurs med vekt på forskningsaktivitet, har produksjonsraten og kvaliteten vært god.

Vi skal fortsette å arbeide for en kvalitativ god forskning, men det vi trenger like mye til er å styrke vår forskningsformidling. Vi er fortsatt for usynlige i sammenhenger der vi burde ha en kjent profil, og altfor få har lett tilgang på våre forskningsresultater. En av de måtene vi forsøker å bedre dette på, er å opprette web-sider for forskningsprosjekt. Jeg er ganske stolt av at tre av våre viktigste prosjekter nå har egen web-basert formidling på tre språk. Det dreier seg om et landskapsprosjekt, et prosjekt om samisk statistikk og et om reindriftsnæringens økonomi. Jeg anbefaler dere alle å ta en titt på disse sidene.

En form for formidling som samtidig er et nyttig kvalitetsparameter, er publisering i nasjonale og internasjonale tidsskrifter med referee-ordning. Der er vi ikke like langt fremme, men dette er et av punktene som skal diskuteres i vår strategiplan. Publisering internasjonalt vil også gjøre at samisk forskning blir tilgjengelig for andre urfolksinstitutter og -forskere. Når vi dyktiggjør oss i formidling på vitenskapens premisser må vi likevel ikke glemme at tilbakeføring av kunnskap til det samiske samfunn - ned til den minste enhet, enkeltmennesket – er en av våre aller viktigste forpliktelser. Dette krever en bevisst satsing, og vi har mye å gjøre på dette feltet.

Dette bringer inn spørsmål om nytte og relevans. Samisk forskning skal ha nytteverdi for næringsmessig og økonomisk utvikling, for politiske beslutningstakere og lovgivere, for økologisk og kulturell bærekraft, for språklig vedlikehold. Etter mitt syn er det likevel særdeles viktig at vi ikke lar den umiddelbare og lettforståelige nytten ta hele plassen. Vi trenger også samisk forskning som stiller store og grunnleggende spørsmål, og der nytten ikke er rett rundt hjørnet eller like innlysende. Faktisk er jeg overbevist om at samisk forskning har mye å bidra med til utvikling av nye teoretiske perspektiver og metodiske tilnærningsmåter, nettopp ved å ta utgangspunkt i samisk språk, forståelsesformer og praksis.

ÁVVUDEAPMI
SÁNII-JA GOVÁIGUIN

JUBILEET
GJENNOM ORD OG BILDER

Sámi Instituhtta - 30 lagi

Čállán: Issát Sámmol Heatta

Gávdnui ođđa bargobáiki
Gohčoduvvui Instituhttan
Olbdot jerre: Mii bat dat lea?
Manne galgá? Masa ávkin?
ČSV-at!

Davvi guovlluid eatnanravddain
gávdnui imašlágan álbmot
Mehciin elle
Návddiin bihte
Ille olbmo vuogit ledje
Nu dat gullui

Diehtováibmilis oahppohearrát
vulge iskat imašlačča
Geahčcat
Oaidnit
Diehtit
Dovdat
Duođaid dahkat doaivumiin
Nu lei dolin

Áiggiid mielde šattai jáhkku
Hearvás govat
Gávpegálvvut
Meahci imašlágan eallit
Ille olbmot
Ille vierut
Oahpa fertii daidda doalvut
Ovdáneami

Dalle bohte guossit guhkkin
Olleje dan gullon guvlui
Gávdne geainnuid
Gávdne báikkiid
Válde vearu
Oamastedje
Álbdot šattai dovdduseabbun
Gullogodđi

Eatnama álbdoga áššit sáhkan
Galge diehtodávvirin de
Olmmošnálli eallinvuogit
ledje áiggi guovddážin
Álbdoga birra šattai sáhka
Oahppodieđut

Bohte dalle gáibádusat
Ođđa áiggi ráhkkanusat
Galggai girji
Galggai govva
Galge dieđut mannat miehtá
Nie de álggi boasttu jáhkku
Earáid giedas

Dál leat áiggi mearkkat vássan
Čájehan dan ovdáneami
Bajidan dan čuvgehusa
Dál lea áigi sága divvut
Buktin ovdan duohtavuođa
Hervekeahttá

Viimmat álbmot oažju sáni
ságavuođu divodeaddjin
Beassá cealkit šikkukeahttá
Doalvut dieđuid dálá dilis
Dálkkas diehtomeahttumiidda
Eahpikeahttá

30 lagi lea du ahki
Don it leat šat álggahalli
li šat nu nuorra
Muhto movttain
áiggut sálvit ođđa coavcci
Ovddádussan

Jerret makkár áššis sáhka
Mii lea namma? Instituhtta?
Mii bat dat ges lea? Masa ávkin?
Árvvoheamit!

Don leat boahtán bissuma várás
Don leat joatkán vuodđobarggu
Iskamušaid
Ságastallama
Dološ dieđuid geahčcaleaddji
Beaivválaččat

Dál de galgá gullot namma
Vuodđu álggos
Ođas dasto
Ledjet álggos gal nu amas
Lea dat Sámi Instituhtta
Du mii leat dál ávvudeame
Oktasaččat

Don leat deavdán 30 jagi
Dál mii čoahkkanan leat dása
Geahččat fas manjos
Mihtádallat
Árvvoštallat veardádallat
Galbat oaidnit hivvodaga
Otná dilis

Sávvat lihku ávvubeivviin
Doaivut diehtit
Oaidnit ávkki

Oaidnit eavttuid
Dovdat dárbbuid
Mii leat mielas
Mis lea doaivu
Mii leat movttain meriid mielde
Gierdevaččat

Dovddus Sámi Instituhtta
Lehkos lihku boahttevuodđain
Čuvgehusas dułkat dieđuid
Árvvu bajás
Giela ovddas
Dalle diehtit dárbašlažžan
Álbmot oaidná ávkkálažžan

Dovdá dieđuid dálá dilis
Oidnogoahťa nama govva

Dovdomearka

Issát Sámmol Heatta

Ingar N. Kuoljok, Nils Johan Päiviö, Svanhild Andersen

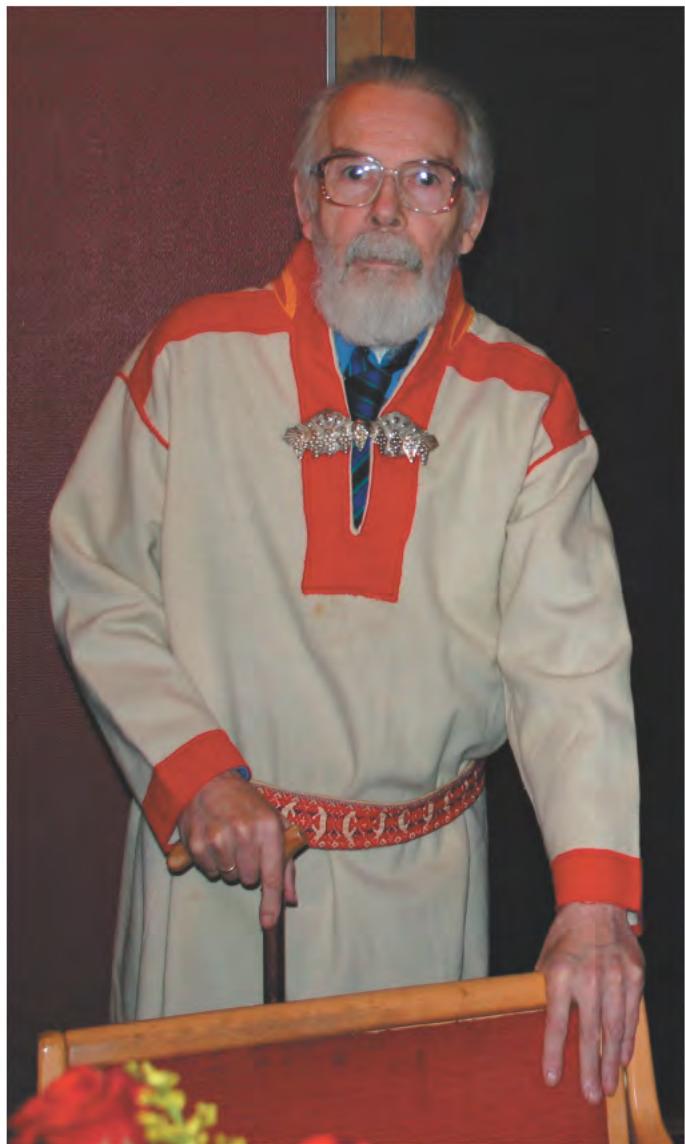
Irja Seurujärvi Kari

Torunn Pettersen

Pekka Aikio, Nils Ø. Helander, Kirsti Strøm Bull ja earát/og andre

Nils Jernsletten

Marit Myrvoll ja/og Nils Jørgen Nystø

Gunvor Guttorm ja/og Lars Anders Baer

Máret Guhttor ja/og Niklas Labba

Mai Britt Utsi ja/og Samuli Aikio

Jelena Porsanger ja/og Arnt-Ove Eikeland

Inga Kemi Turi ja/og Nils Johan Päiviö

Mai Britt Utsi ja/og Audhild Schanche

Finn Olav Nystad